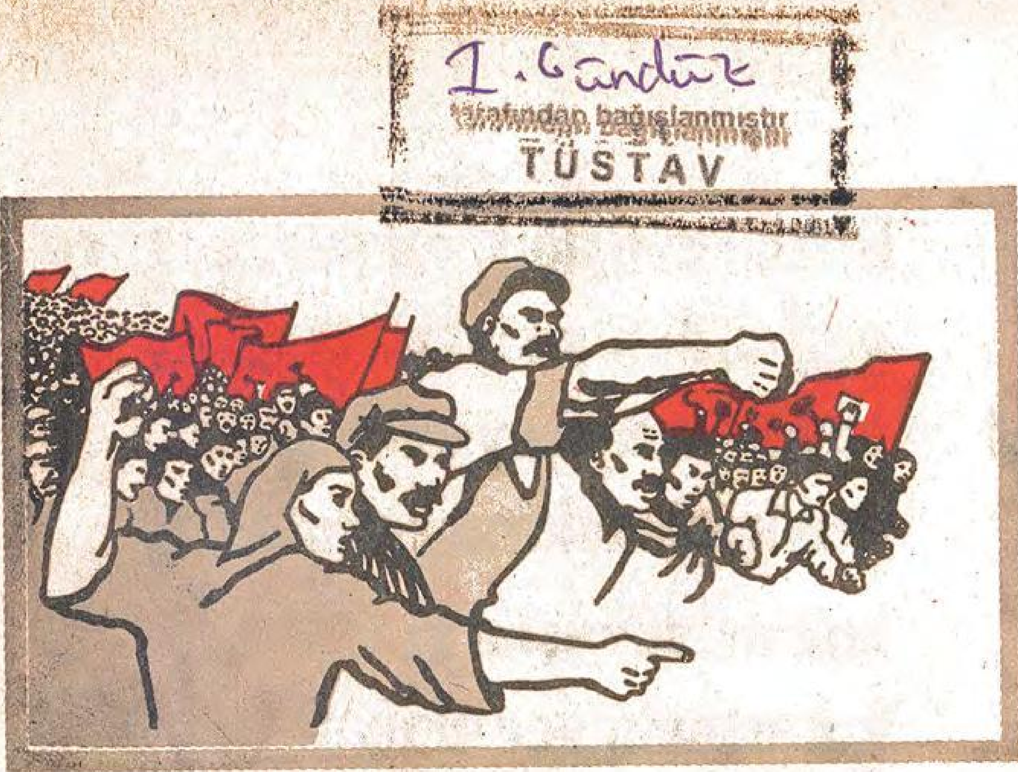

HALKIN KURTULUŞU

8 AĞUSTOS 1977
250 KURUŞ

68

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Türkeş'in "barış çağrısı" faşist demagojinin bir parçasıdır

Türkeş geçtiğimiz günlerde bir basın toplantısı düzenlemiş ve bu toplantıda "CHP'ye ve herkese bakış çağrısı" yapmıştır.

"Parti, düşünce ve fikir ayrılıklarının bir kenara atılıp memleket gerçekleri karşısında birleşilmesi ve özellikle tedhiş ve anarşik olaylara hep birlikte karşı çıkılması milli bir zorunluluktur" denen açıklamada CHP ye ve onun dışında bulunan herkese işbirliği çağrısı yapılmaktadır.

Bu çağrılar yeni değildir. MHP ve onun 'başbuğu' Türkeş bundan önce de bir çok kez bunun gibi çağrıları tekrarlamıştır. Özellikle faşist terörün iyiden iyiye azgınlaştığı katliamların, cinayetlerin yoğunlaştığı dönemlerde MHP, böylesi "barış çağrıları" yaparak, kendilerini masum göstermeye kitlelerin gözünü boyayarak gerçekleri görmelerini engellemeye çalışmaktadırlar. "Etraftaki vahşi kurtlardan barış isteyen kuzu" pozuna bürünmeye çalışan Türkeş, efendileri Hitler'in, Mussolini'nin taktiklerini aynen, şaşmadan izlemektedir. Yüzlerce devrimcinin, yurtseverin katili, azılı halk düşmanı MHP, şimdi bir kuzu olduğunu, "birlik"ten "beraberlik"ten yana olduğunu iddia etmektedir. Buna inanılabilir mi?

Devrimci halk muhalefetinin yükselmesi şartlarında gitgide azgınlaşan faşist demagojinin bir parçası olan "barış çağrıları", MHP'nin, kendi faşist iğrenç yüzünü kitlelerden gizlemek, halkın dikkatini faşist terörden çekmek amacıyla kullandığı faşist bir taktiktir.

Türkeş'in barış çağrısının diğer bir yanı da seçimlerden bu yana sürdürdüğü CHP ile iyi ilişkiler kampanyasının bir parçası olmasıdır. Bu seçimlerde yeni politikası ile iyice gericileşen CHP'yi, MHP bile "takdir" etmekte ve "CHP'nin bu durumu memnuniyet vericidir" demektedir. Hatta CHP'nin gericiliği o denli güçlüdür ki faşist 'başbuğ' Türkeş onunla işbirliği yapabileceklerini açıklamış, CHP içinde de CHP-MHP koalisyonu önerileri tartışılmıştır.

Türkeş'in barış çağrısı iki amaca hizmet etmektedir. Birinci ve en önemli olarak kitlelerin gözünü boyamak, ikinci ola

De.sa.8.sü.8'de

Akıtılan her damla kanın hesabı sorulacaktır!

KANLI SALDIRILAR, CİNAYETLER, ZULÜM İŞKENCE...

AYAKTA KALABİLMEK İÇİN KAN DÖKEN HAKİM SINIFLAR YİNE AZGIN, KUDURMUŞ KÖPEKLER GİBİ, YİNE VAHŞİ HAYVANLARI UTANDIRACAK BİR İĞRENÇLİKLE KİTLELERE SALDIRIYORLAR.

4 AĞUSTOS GÜNÜ FAŞİST BOROZANI TRT, BİR GÜNÜN İÇİNDE ALTI SİYASİ CİNAYET SAYDI.

HER GÜN ÖLDÜRÜLEN, VURULAN İŞKENCE GÖREN EMEKÇİLERİN DEVRİMCİLERİN SAYISI ARTIYOR.

BİLDİĞİMİZ, TEKRARLAMAKTAN BIKTIĞIMIZ İĞRENÇ SALDIRILAR, KATLİAMLAR!....

İŞÇİLER! KÖYLÜLER! EMEKÇİLER!
ANALAR! BABALAR! KARDEŞLER!

BU ALÇAK, YIKILASI FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN ÜZERİMİZDEKİ VAHŞETİNE, İĞRENÇ BASKISINA DAHA NE KADAR SES ÇIKARMADAN DURABİLİRİZ?

DURUMA GÖZ YUMUP -"BEN HAYATIMI YAŞARIM"- DEMEK MÜMKÜN MÜDÜR?

DAHA NE KADAR SUSACAĞIZ?

HAYIR! BU ZULME, TALANA, CİNAYETLERE DAHA FAZLA TAHAMMÜL EDİLEMEZ!

İŞÇİLER! KÖYLÜLER! EMEKÇİLER!

FAŞİST ZALİMLERE SOSYAL FAŞİST ALÇAKLARA KARŞI BİRLEŞELİM!

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ YERLE BİR ETMEK İÇİN BİRLEŞELİM!

YUMRUKLARIMIZI SIKALIM
SAFLARA GİRELİM!
VURALIM ZALİMLERİN BEYNİNE,
HER CİNAYETİN, DÖKÜLEN HER DAMLA KANIN, HER BİR CANIN HESABINI SORALIM.

II. Faşist MC'nin kurulmasından hemen sonra emekçi halkı sindirmek için baskı ve terör alabildiğine yoğunlaştı.

Cinayetler, adam kaçırmalar, işkence, baskınlar, aramalar ve benzeri baskılarla halk ve devrimci güçler ezilmek istenmektedir.

Faşist çetelerin işlediği cinayetler artık katliam boyutlarına ulaşmış bulunmaktadır. Her gün, her saat biri ya vuruluyor ya yaralanıyor ya da öldürülüyor. İşkence etmek için kaçırılıp da bulunamayan ve muhtemelen öldürülmüş olan devrimci ve yurtseverlerin sayısı gittikçe artmaktadır. Polis en iğrenç işkence metodlarını en yaygın bir biçimde uygulamaktadır. Grevlerin bastırılışından; gecekonduların yıkılmasına; derneklerin basılmasına kadar her yerde faşist polis birlikte ve vahşi bir zulüm uygulamaktadır.

"Huzuru" "sağlamak" bahanesiyle halkın en temel hak ve özgürlükleri gaspedilmektedir.

Bütün bunlar, faşist çetelerin; faşist diktatörlüğün, halkın mücadelesi karşısında ne kadar zayıf bir duruma düştüklerini gösteriyor.

Biliyoruz ki canı yanan saldırır, canı çıkmak üzere olan köpek saldırır işte bunlar bu türden saldırılar ve baskılardır.

Bu baskılar bizi yıldırmayacak. Faşist diktatörlüğü asla ayakta tutamayacaktır.

Devrimciler birleşerek ve kitle mücadelesini esas alarak bu baskılara karşı güçlü bir devrimci cephe yaratmalıdırlar.

Cinayetleri, işkenceleri, baskınları aramaları kitle eylemleriyle mahkum edelim.

İşkencecilerden, katillerden, faşistlerden hesap soralım.

DEVALÜASYON- SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİNİN BİR UNSURUDUR

Sömürü üç yılda on kez katmerleşti

II. Faşist MC hükümeti ayağının tozunu silkmeden 3 Ağustos'da aldığı devalüasyon kararı ile emekçi halka karşı sömürü ve zulüm politikasını ortaya koymuştur. Yeni MC, bu devalüasyonun da gösterdiği gibi, eski sömürü ve zulüm politikasını artan bir şekilde uygulayacaktır.

31 Mart 1975 yılından 3 Ağustos 1977'ye kadar on kez devalüasyon yapılarak, Türk Lirasının değeri bu süre içinde %35 oranında düşürülmüştür. Emekçi halk için bunun anlamı sömürü ve zulmün daha da katmerleşmesi ve yoğunlaşması demektir.

Bugünkü devalüasyonla birlikte sadece resmi değer kaybını gözönünde tutarsak, 1975 yılındaki 65 T.Lirası ile bugünkü 100 TL.sı eşit durumuna gelmiştir. Başka bir deyimle 1975 yılında 65 TL.'de nen bir ithal malına bugün 100 TL.sı ödenmektedir.

Faşist MC tarafından 3 Ağustos'dan itibaren uygulanmaya konulan yeni devalüasyonla Türk Lirası, Alman Mark'ı karşısında %4,52, Fransız Frangı karşısında da %2,2'lik bir değer kaybına uğramıştır. Yani 1 D.Mark 730 kuruştan 763 kuruşa, 1 Frank ise, 350 kuruştan 357,50 kuruşa çıkmıştır.

Bugün yapılan bu devalüasyon sonradan yapılması zorunlu olan küçük ve büyük çaplı devalüasyonların bir ön habercisidir. Çünkü, bugün büyük bir kredi yokluğu içinde çırpınan hakim sınıfların bu sorunu çözmek için emperyalist kuruluşlardan kredi almak MC hükümetinin gündemindedir. Böyle bir kuruluş olan Uluslararası Para Fonu (IMF), Türkiye'ye kredi vermek için %20'lik bir devalüasyonu şart koşmaktadır. Hakim sınıflar i-

De.sa.7.sü.6'de

Buğday taban fiyatı arttırılmadı

Milyonlarca buğday üreticisi sefalete itiliyor

MC hükümeti, buğday taban fiyatlarını ve diğer hububat taban fiyatlarını açıkladı.

Geçen yıla oranla ortalama parasal artış % 3 civarında hatta daha düşüktür.

Ekmeklik buğday hiç bir zam görmemiştir.

"Zam"la birlikte paranın değerini % 5 kadar düşüren devalüasyon haberini birlikte aldık.

Geçen sene tesbit edilen taban fiyata oranla bu sene tesbit edilen taban fiyatı karşılaştırdığımızda, en basit ve kaba hesaplar, yeni taban fiyatın bir artış değil, gerçek değeri açısından ele alındığında muazzam bir düşüş kaydettiğini görmekteyiz.

Çünkü geçen taban fiyatının ilanından bu yana Türk lirası % 35 ten fazla değer kaybetmiş bulunmaktadır. Enflasyon, yani hızlı fiyat artışı, hayat pahalılığını da hesaba katarsak, üreticinin eline bu yıl, geçen yıla oranla aynı ürün için çok daha az para ödeneceği orta-

De.sa.7.sü.7'de

18 Mayıs'tan beri tutuklu olan ve halen Elazığ Cezaevi'nde hücre hapsinde bulunan Ahmet Demirdöven serbest bırakılmalıdır

Halkın Kurtuluşu proleter devrimci milletvekili adayı Ahmet Demirdöven'le konuştu

H.K.- Neden tutuklandınız?

- Bildiğiniz gibi 5 Haziran seçimlerinde Tunceli'den proleter devrimci bağımsız aday idim. Seçimlere proletaryanın seçim platformunu savunarak girdim. Sözlü olarak da kitlelere götürdüğüm ve propagandasını yaptığım, seçim platformunu daha geniş olarak bir bildiride de kaleme aldım. Bildiri en geniş kitlelere ulaştırıldı. Ne var ki bildirinin yayınlanmasından hemen sonra CHP'lilerin ihbarı üzerine "Kürtçülük ve Komünizm propagandası" yaptığım gerekçesiyle tutuklandım. 18 Mayıs'tan beri tutukluyum.

H.K.- Seçim bölgeniz Tunceli, oysa siz Elazığ cezaevinde yatıyorsunuz, bunun nedeni nedir?

- Evet ilginç bir durum, anlatayım; Bildiri Tunceli'nin en ücra köşelerine kadar ulaşınca başta hakim sınıflar olmak üzere CHP'liler de telaşlandı. Çünkü bildiri onlarınki gibi "Sahte vaadlerle" doldurulmamıştı. Halkın temel talepleri savunuluyordu. Halkın büyük çoğunluğu bildiriyi benimsedi. Bunu gören CHP'liler ihbarı bastılar. Bildiğim kadarıyla Tunceli, Mazgirt ve Çemişgezek'te de hakkımda gıyabi tutuklama kararı alınmıştı. Ben 18 Mayıs sabahı Pülümür'deki açık hava toplantısı için hazırlık yapıyordum. Tam da o gün, Tunceli polisi beni karakola çağırdı ve Mazgirt savcılığının hakkımda verilen giyabi tutuklama kararını gösterdiler. Göz altına alındım. Bir kaç saat sonra polis jipiyle yola çıktık. Çemişgezek yoluna sapınca polislerden durumu sordum, aldığım cevap şu idi:

"Hakkında Çemişgezek savcılığınca tutuklama kararı var. Daha önce orası bu kararı verdiği için, oraya gidiyoruz". Her şey anlaşılmıştı. Oyunun senaryosu önceden hazırlandığı için hiç bir güçlük çekilmiyordu. Sonuçta Çemişgezek'e getirildim. Sebebi: Çemişgezek Ağır Cezanın Elazığ'a bağlı olmasıydı. Davaya burada bakılıyor, bu yüzden buradayım.

H.K-Sizce Çemişgezek'e getirilişinizde bir anlam varmı?

- Elbette. Bir kez Mazgirt'te tutuklanmamam ile buraya getirilmem arasında büyük fark var. Polis ve CHP'liler halkın tepki-

De.sa.7.sü.5'de

Karşıyaka Lisesi Müdür ve öğretmen Şenol yargılanmalıdır

İŞKENCECİLERDEN VE KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

Birinci MC döneminde bütün eğitim kurumlarında olduğu gibi Adana Karşıyaka Lisesi'nde de devrimci öğrenciler üzerinde baskı uygulanmaktaydı. Enver Özdek kendisi gibi Tunceli, Elazığ, Bingöl, Malatya'daki okullardan faşist idareler tarafından sürgün edilen öğrencilerle birlikte, Karşıyaka Lisesi'ndeki faşist baskılara karşı ilk günden itibaren mücadelenin en ön safında yer alan bir devrimciydi. O'nun mücadelede oynadığı önder rol, okulda faşistlerin geriletilmesinde büyük etken olmuştu.

Faşist idare, bu nedenle kiralık katillerine tuzak kurdurarak Enver Özdek yoldaşı katlettirdi. Faşist okul müdürü ve faşist öğretmen Şenol Türkiye'deki uygulamalara paralel olarak, Karşıyaka Lisesini faşistleştirmenin bir parçası olarak mücadelenin ön safında dövüşen Enver Yoldaşı alçakça katlettirdiler.

18 Mayıs günü evinden okula giderken, bindiği dolmuşta, faşistler tarafından pusuya düşürülerek katledilen ENVER ÖZDEK yoldaşın katilleri bu güne kadar yakalanmamıştır.

Adana Karşıyaka Lisesi öğrencisi olan ENVER yoldaş, bindiği dolmuşun arka sırasında tuzak kuran faşistler tarafından alçakça ensesinden bıçaklanmış ve halk tarafından hastaneye kaldırılmıştı. Enver Özdek yoldaş hastanede doktora verdiği ifadesinde, "Beni okulumuzun faşist müdürü Bedii Erdoğan ve edebiyat öğretmeni Şenol'un hazırladıkları bir komplo ile onların kiralık katilleri vurdu." demiştir.

Bu olay üzerine okulun devrimci ve yurtsever öğrencileri Enver Özdek'in ölümünden sorumlu olan faşist okul müdürü ve edebiyat öğretmenini iki gün arka arkaya protesto ederek "katil müdür", "katil Şenol", "kahrolsun faşist diktatörlük", "Enverler ölmez" gibi sloganlarla yürüyüş yapıp, faşizme karşı nefretlerini ifade etmişlerdi.

Enver Özdek yoldaşın ölümüne sebep olan komplocu Karşıyaka Lisesi müdürü faşist Bedii Erdoğan dan ve öğretmen Şenol'dan hesap sorulmalıdır.

Enver yoldaşı bindiği dolmuşta alçakça katleden faşist katiller yargılanmalıdır.

ENVERLER ÖLMEZ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KATİLLER BULUNSUN
HESAP SORULSUN!

HALKIN KURTULUŞU

Genel grev ve proleter devrimcilerin tutumu

İkinci MC hükümetinin parlamentodan "güven" oyu almasıyla, ülkemizde işbirlikçi egemen sınıflarla ezilen halk sınıfları arasındaki mücadele yeni bir döneme girmiştir.

İkinci MC hükümeti, emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde ve bunun bir parçası olarak da ülkemizde, kapitalizmin genel buhranının derinleştiği, sınıf çelişmelerin keskinleştiği, işbirlikçi egemen sınıfların baskı ve terörü yoğunlaştırdığı, egemen sınıfların buhranın bütün yükünü ezilen milyonların omuzlarına yükleyebilmek için yeni siyasi "çözüm yollarını" hayata geçirmeye çalıştıkları, emperyalistlerle sosyal-emperyalistler arasındaki hegemonya mücadelesinin yoğunlaştığı, egemen sınıflar arasındaki çelişkilerin keskinleştiği ve kitlelerin giderek devrimcileştiği bir dönemde iş başına gelmiştir.

Emperyalist sistemi bir ağ gibi saran ekonomik ve siyasi buhranın düzeyi açısından bakıldığında, ve ülkemizde sınıf mücadelesinin eriştiği boyutlar açısından bakıldığında, ikinci MC hükümeti istikrarın değil, tersine siyasi istikrarsızlığın bir unsurudur, ve bu nedenle de uzun ömürlü olamayacaktır.

Herşeyden önce, işçilerin, köylülerin ve diğer emekçi sınıfların düzene karşı her geçen gün yaygınlaşan devrimci muhalefeti, ve işbirlikçi egemen sınıfların kendi iç cephesindeki siyasi çatışmalar buna engeldir.

Birinci MC hükümeti dönemi sömürünün katmerleştiği, baskının, zulmün ve vahşetin kol gezdiği hayatın çekilmez hale geldiği, yüzlerce yurtseverin ve devrimcinin katledildiği bir dönem olmuştur.

Bu dönemde, sömürüye, baskıya ve zulme en fazla hedef olan sınıf işçi sınıfıdır.

Birinci MC hükümeti iş başında kaldığı süre içerisinde "buhranın bütün yükünü başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi halk kitlelerinin sırtına yüklemiş, artı-değer oranını yükseltmiş, kitlelerin alım gücünü düşürerek hayatı katlanılmaz hale getirmiş, yüzlerce işçi direnişini kan ve ateşle bastırmaya çalışmış ve onlarca işçiyi sokak ortalarında katletmiştir.

İkinci MC hükümeti, birincisinin kaba bir tekrarı değil, tersine buhranın daha da derinleştiği bugünkü şartlarda, kitleler üzerindeki sömürünün, zulmün ve baskının bir kat daha arttırılmasının siyasi bir aracıdır.

Bu bakımdan ikinci MC hükümeti dönemi, kısa ömürlü olsa bile, işçi sınıfı üzerindeki ve bütün

De.sa.7.sü.8'de

Halkın örgütlenme hakkı gaspedilemez

Faşist MC'nin kurulduğunun ertesi günü polis bir çok dernekle birlikte Kartal Devrimci İşçiler Derneği'ni de basarak tahrip etmiştir. Kapı kırılarak içeri girilmiş, eşyalar tahrip edilmiştir.

Faşist diktatörlük uzun süreden beri derneği gözaltında tutmaktaydı. Özel olarak Kartal bölgesinde yükselen halkın mücadelesini bastırmak için çeşitli tertip ve teröre başvuran faşist güçlerin MC'nin kurulduğunun ertesi günü derneği basması önümüzdeki dönemde faşist MC'nin halka ne denli saldırılar yönelteceğinin açık ifadesidir.

Dernekte yasalara aykırı hiç bir şey bulamıyan faşist güçler, yasal olarak satılan gazete ve dergileri de götürmüştür. Kasadaki paralara el konulmuştur. Gözaltına kaç kişinin alındığıysa henüz bilinmemektedir. Faşist güçlerin yasalara aykırı bir biçimde canlarının istediği zaman dernek basmaları mücadelemizi durduramıyacaktır.

Kartal'da tam bir terör havası estirilmek istenmektedir. Hemen her gün adam kurşunlamalar, işçi çıkartmalar sürmektedir. Ayrıca faşist MİSK sendikası çeşitli fabrikalara adam yerleştirmeğe çalışarak tırmanmağa ve kendisine kitle tabanı yaratmayı amaçlamaktadır.

- YAŞASIN KARTAL HALKININ MÜCADELESİ!
- KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK

KARTAL
DEVRİMCİ İŞÇİLER DERNEĞİ
BAŞKANI

polis KID'i bastı

DEVSAN işçileri : Direnişimiz Sürüyor !

Biz Ankara Gazozları'nın üretildiği İzmir Devsan Gıda Sanayii işçileriyiz.

78 kişinin çalışmakta olduğu fabrikamızda, hiç bir sosyal hakkımız yok. Günde 12 saat çalışmakta, hatta bazan çift vardiya bile çalıştırılmaktayız. Bunun karşılığı ise yevmiye olarak 40 lira alıyoruz. Mesai ücretleri normal çalışma saatleriyle aynı miktardadır. Sigorta yapılıyor gösterilip, sigorta ödemeleri yapılmamaktadır. İşten atmalar yoğun bir şekilde sürerken, patron bir işçiyi 1 ayı doldurmadan işten atmaktadır. Bir iki ay önce 4 arkadaş çeşitli gerekçeler gösterilerek işten atıldı. Bu arkadaşa patron tarafından sendika çalışması yapmazsa işten atılmayacağı belirtiliyordu.

En son 23 Temmuz 16-0.01 vardiyasında çalışmakta olan bir arkadaşa gece saat 22.30'da çıkışı verilmek istendi. Ayrıca 5 kişinin daha çıkışı hazırlanmıştı. Bunun üzerine imalatı durdurarak direnişe geçtik. Bütün işçiler fabrikanın bahçesinde toplanarak neden direnişe geçtiğimizi açıkladık. Ve isteklerimizi tesbit ettik.

1. İşten atılan arkadaşların tekrar işe alınması.
2. İşten atmalara son verilmesi.
3. Sendika hakkının tanınması.
4. Çalışma saatinin 8 saat olması.
5. Ücretlerin arttırılması.
6. Mesai ücretlerinin arttırılması, mesainin isteğe bırakılması.
7. İş elbisesinin verilmesi.
8. Herkesin alındığı işte çalıştırılması.

Örnek: Bekçi olarak alınan biri ambarda, imalathanede çalıştırılabiliyor.

9. Servis arabasının konması.
10. Yemeklerin kaliteli ve daha çok olması.
11. Sigortaların yapılması.

Biz bu istekleri tesbit ederken, idare amiri tarafından polis çağrılmıştı. Biz müdürle görüşmek için, müdürü çağırttık. Müdür polislerle birlikte gelerek, "başkanınız kimse hemen gelsin görüşelim" dedi. Hep bir ağızdan "başkanımız yok, hepimizin önünde konuş!" karşılığını verdik. Müdür bunun üzerine yanımızdan ayrıldı. Artık iş polise kalmıştı. Faşist Emniyet Amiri Kamil Acun "yaptığınız iş kanunsuzdur, fabrikayı yarım saat içinde boşaltmazsanız hepinizi dağıtacağım" deyip ayrıldı. Biz bu süre içinde polise nasıl davranacağımızı tesbit ettik. Onun halk düşmanı yüzü bu tavrıyla açıklandı. Verilen süre dolunca, polisler küfürlerle, makinalıların dipçikleriyle, jopla, kalkanla üzerimize saldırdılar. Kısa süreli bir boğuşmadan sonra, yaşlı kadınları yerde sürükleyerek, tekmelerle hepimizi arabaya doldurdular. Bu sırada bize yapılanları gören dışarda toplanan Çamdibi halkının "Katil Polis", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" diye bağırmaları üzerine faşist diktatörlüğün köpekleri halkın üzerine de saldırdılar. Bizleri Bornova Emniyet Amirliğine götürdükleri sırada, Çamdibi halkına yapılan saldırı devam etmekteydi. Saldırıyı Çamdibi halkı üzerinde terör estiren azılı faşist Kamil Acun yönetmekteydi. Gece saat 2,5'a kadar devam eden insan avının sonucu, bir ağır, 1 hafif yaralıydı.

Bunlar olurken, bizler karakolda ifade veriyorduk. Karakolda 9 arkadaş nezarete alınarak geceyi karakolda geçirdik. Pazar günü öğleden sonra mahkemeye çıkarılarak, polise mukavemet, fabrikayı işgal

De.sa.7.sü.7'de

- Proleter devrimcilerin K.maraş ve Dersim (Tunceli) seçim çalışmaları ile ilgili değerlendirmeleri
- Ahmet Demirdöven'in mektubu

Yazısı sayfa 4 te

Devrim ve karşı-devrimin silahlı güçleri arasındaki savaşlar çağımızın en önemli özelliklerindendir

İçinde bulunduğumuz koşullarda gittikçe artan bir şekilde emperyalist paylaşım mücadelelerinin bölgesel silahlı çatışmalara yol açtığını görmekteyiz. Bunları yerel "kavgalar" olarak değerlendirmek son derece büyük bir yanlış olur

Haklı savaşları, emperyalist ve gerici,dolayısıyla haksız savaşlardan ayırdedelim. Haklı savaşların yanında, haksız savaşların karşısında yer alalım

Sadr Sahra Demokratik Cumhuriyeti, *Toprakları Fas ve Moritanya'nın işgali altında olan Sahralılar FPOLİSARİO önderliğinde silahlı mücadele veriyor.*

Libya *: Mısırla savaş durumu. Sudan'la savaşabilir.Sovyetler'e liman kolaylığı tanıyor.*

Mısır *İsrail ve Libya'yla savaş durumu var. Amerikan işbirlikçisidir.*

Sudan *: Amerikan işbirlikçisi. Mısır'la askeri ittifak yapıyor.Libya ve Etyopya'yla çatışabilir. Son Mısır-Libya savaşına katıldığı söyleniyor.*

Umman *: PFLO önderliğinde yerli gericiliğe ve emperyalizme karşı silahlı mücadele veriyor.*

Yemen *Sovyet üssü*

Somali *: Sovyet nüfuzundan Amerikan nüfuzuna giriyor.ETYOPYA ile savaş halinde.Sovyet üssü var (Berbera).*

Etyopya *: Rejim Sovyet işbirlikçiliği yolunda. Eritre Kurtuluş cephelerine karşı iç savaş var. SOMALİ'yle, CİBUTİ ve BATI SOMALİ üzerine savaşıyor. Sovyetler Birliği Etyopya'yı, Amerika Somali'yi destekliyor. Sudan'la savaşabilir.*

Gine Bissau *:PAİGC önderliğinde yıllar süren silahlı mücadeleyle bağımsızlık kazanıldı.*

Zaire *: Amerikan işbirlikçisi Mobutu' nun diktası altında 1977'de Sovyet sosyal - emperyalistlerinin kışkırttığı ve (ANGOLA'dan) gelen bir silahlı işgal girişiminde bulunuldu.*

Rodezya (Zimbabwe) *Irkçı faşist diktatörlük iktidarda. ZANU savaş veriyor.*

Angola *: 1975'de uzun silahlı mücadeleler den sonra Portekiz sömürgecilerinden kurtuldu. Fakat Sovyet sosyal emperyalizminin hegemonyası altına girdi. Kübalıların işgali altında. 1977 Mayıs sonuda MPLA'nın Sovyet işbirlikçisi yöneticilerine karşı bir ayaklanma oldu.*

Mozambik *: 1975'de silahlı mücadele sonunda kurtuldu (FRELİMO) Rodezyalı ırkçıların saldırılarına hedeftir. Ve onunla savaşabilir. Rodezya ile sınır çatışmaları oluyor.*

Zambia *: Bağımsız devlet. Rodezya'nın silahlı saldırılarıyla karşı karşıya, 1977'de bir kaç kez silahlı çatışma oldu.*

Güney Batı Afrika (Namibya) *: Irkçı Güney Afrika rejiminin işgali altındadır.SWAPO savaşıyor.*

Güney Afrika (Azanya) *: Irkçı rejim iktidardadır. SWAPO savaş veriyor.*

Belgrat Konferansı'nda Avrupa ve dünya barışını, insan haklarını vs. vs.yi "en kararlı" bir biçimde hangi emperyalistin savunduğunun(!) kavgasına tutuşmuş bulunan emperyalistler, başta iki süper devlet olmak üzere, kendi aralarındaki paylaşım mücadelelerini gittikçe daha vahşi ve zorbaca yöntemlerle yürütme yolunda ilerliyorlar.

Sahte "barış","kardeşlik" çığlıklarının gürültüsüne silahlarının şakırtısını saklamak isteyen emperyalist devletler, en başta iki süper devlet olmak üzere hızla bir yeni emperyalist paylaşım savaşına yönelmektedirler.

Dünyanın çeşitli bölgelerinde patlak veren "anlaşmazlıklar",emperyalizme bağımlı küçük devletler arasında ortaya çıkan silahlı sürtüşmeler, diplomatik "söz düelloları" vb. olayların akışının bu yönde olduğunu ortaya koyuyor. Ve bunların herbirinin yüzeydeki görüntülerinin altına inildiğinde, gerçekte bu mücadelelerin, iki süper devlet başta olmak üzere emperyalist devletler arasındaki rekabetin, yerli işbirlikçilerin de katılmalarıyla sürdürülmesinden başka bir şey olmadığını görmekteyiz. Bunlara bazı somut örnekler verelim: Libya ile Mısır arasındaki; Somali ile Etopya arasındaki; Sudan ile Etopya arasındaki; Türkiye ile Yunanistan vb.arasındaki gerginlik ve çatışmaların temelinde, derinleşen bunalım; şiddetlenen emperyalistlerarası rekabet ve nüfuz çatışmaları yatmaktadır.

Bu tür bölgesel bunalımlar iki açıdan emperyalistlerin yararınadır: 1) Ulusal ve sosyal kurtuluşu yolunda yürüyen halk yığınlarını aldatmak, şovenizm ve diğer gerici afyonlarla onların sınıf mücadelesine yönelmelerini engellemek ve onların birbirine saldırmalarını sağlaması açısından, 2) Sözümona varolan bölgesel buhranı "çözmek"için "müdahale" ettiklerinde haklı ve "olumlu" "çözümleyici" gözükmelerini,ve bu şekilde gerçek niteliklerini saklamalarını sağlaması açısından.

Bölgesel siyasi bunalımlar yaratmak ve küçük ülkeleri işbirlikçileri aracılığıyla birbirine düşürüp halkları birbirine saldırtmak,emperyalistlerin yeni bir savaşa tırmanırken kullandıkları önemli taktiklerdendir,ve bu gün de bu özelliğini korumaktadır.

Devrimci proletarya, toplumsal ve ekonomik gelişmenin önündeki en büyük ve en vahşi engel haline gelmiş bulunan emperyalist burjuvazinin sınıf siyasetinin bir devamı ve unsuru olan bu tür savaşları, haksız, halk düşmanı, devrim düşmanı savaşlar olarak niteler,ve onlara şiddetle karşı çıkar.

Proletarya, devrimci sınıfların siyasetlerinin bir devamı ve unsuru olan devrimci savaşların yanında yer alır. Bu tür savaşlar, dünya proleter devriminin bir parçası haline gelmiş bulunmaktadır. Bunlar ulusal ve sosyal kurtuluş amacıyla verilen dünyayı ileriye götürmek için verilen haklı savaşlardır. Filistin halkının Umman halkının, Batı Sahra halkının, Zimbabve, Azanya, Namibya halklarının silahlı mücadeleleri işte bu türden haklı savaşlardır. Bu savaşlar bütün insanlığın sömürüden ve her türlü baskıdan kurtulmasını hedefleyen dünya proleter devriminin doğrultusunda atılmış adımlar niteliğindedir.

Bu günkü dünyada ,adım başında bu savaşlardan birine ya da diğerine rastlanmaktadır. Savaşların ateşi bütün dünyayı sarmış bulunuyor. Bir cephede namlular geçici olarak susarken bir başkasında herhangi bir çatışma büyüyor ve savaşa dönüşüyor.

Bir yandan emperyalistler arasındaki diğer yandan dünya halkları ve proletaryasının ulusal kurtuluş savaşları; emperyalizmin genel bunalımının derinleşmesinin bir ürünü ve sonucu olarak daha da yaygınlaşıyor ve artıyorlar.

Bu şartlarda, burjuvazinin ve dünya gericiliğinin el ele "barış""ilerleme","insan hakları" çığlıkları atmaları ve bu çığlıkların hergün daha da artması son derece doğaltır. Çünkü bu sosyal demagoji, yeni bir dünya savaşına hazırlanan emperyalistlerin işini daha kolaylaştırıyor.

Halkın Kurtuluşu aşağıda, burjuvazinin yapmaktan özellikle kaçındığı bir şeyi yaparak, bugün Afrika ve Ortadoğudaki savaşları,savaş durumlarını, gerginlikleri haklı ve haksız savaşları (her bölgesel buhranda) emperyalistlerin durumunu gösteren iki harita yayınlamaktadır.

Burjuvazi,"barış" ve "insanlık"tan bahsediyor . Ama, Amerikanın napalm bombaları, Phantomları, Rusya'nın Mig'leri, Sam'ları; halklara saldıran ve emperyalizmin dünyayı paylaşma mücadelesinde piyonlar olan yerli gericilerin faşist ordularının ellerinde halka her saat, her saniye ölüm saçmaya şu anda bile devam ediyor.

Buna karşılık,kulaklarına "barış", "özgürlük " tıkaçlarını takmayı ve 'kış uykusuna'yatmayı red dedenler halkların emperyalizmin ve yerli gericiliğin yüreğine sıktıkları kurşunların sesini duymakta hiç güçlük çekmemektedir.

Evet, dünya savaşıyor; iki çizgi, iki sistem,iki sınıf savaşıyor. Çevrelerinde müttefikleri ile

De.sa.7.sü.9'da

TÜRKİYE
NATO
KIBRIS'LA SAVAŞ DURUMU
YUNANİSTAN'LA SAVAŞ DURUMU
YUNANİSTAN
NATO
KIBRIS VE EGE SORUNU YÜZÜNDEN SAVAŞ DURUMU
AMERİKAN ÜSLERİ
KIBRIS CUMHURİYETİ'NİN BİR BÖLÜMÜ TÜRK ORDUSUNUN İŞGALİ ALTINDA
SURİYE
SOVYET GEMİLERİNE ÜS KOLAYLIKLARI
AMERİKAN ÜSLERİ
EGE DENİZİ
TÜRKİYE İLE SAVAŞ DURUMU
İSRAİLLE SAVAŞ DURUMU
KIBRIS CUMHURİYETİ
İÇ SAVAŞ
SURİYE İŞGALİ
TÜRKİYE İLE SAVAŞ DURUMU
LÜBNAN
İNGİLİZ ÜSLERİ
İSRAİL İŞGALİ; GOLAN TEPELERİ
SOVYET DONANMASI
AMERİKAN DONANMASI
FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ, SİYONİST İSRAİLE VE EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞIYOR
İSRAİL İŞGALİ; GÜNEY LÜBNAN
ÜRDÜN
SOVYET GEMİLERİNE ÜS KOLAYLIKLARI
AMERİKAN
İSRAİL İŞGALİ; ŞERİA'NIN BATI YAKASI
AKDENİZ
SINIR ÇATIŞMASI
MISIR
LİBYA
İSRAİL İŞGALİ; SİNA
MISIRLA SAVAŞ DURUMU
SUDANLA SAVAŞ DURUMU
LİBYAYLA SAVAŞ DURUMU
İSRAİLLE SAVAŞ DURUMU
SUUDİ ARABİSTAN

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZM!

İspanya Komünist Partisi (M-L) (İKP-ML)'in İkinci Kongresi yapıldı

23-26 Haziran 1977 tarihleri arasında İspanya Komünist Partisi ML II Kongresini yapmıştır.

Büyük çoğunluğunu proleter kökenli komünistlerin oluşturduğu 300 delege, Merkez Komitesi'nin raporunu coşkuyla onaylamıştır.

İKP (ML)'nin II. Kongresine, Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi adına Enver Hoca Yoldaş tarafından bir mesaj gönderilmiştir .

Mesajda:

"AEP MK, kardeş parti olan İKP (ML)'in II. Kongresinin yapıldığını öğrenmekten memnun olmuştur.

"Bugün İspanya'da, emperyalizm ve gericilik tarafından desteklenen ve revizyonistlerin ve diğer bütün oportünistlerin de katıldığı bir oyun olan ülkenin sahte liberalleştirilmesi sahtekarlığı Monarşist-faşist Juan Carlos rejimi tarafından oynanmaktadır. (İKP (ML) İspanya'da Cumhuriyet'in ve proleter devriminin bayrağını yüksekte tutan tek partidir.

"Partinizin oligarşiye ve gerici burjuvaziye karşı; iki süper devlet Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmine karşı; revizyonizme ve bütün oportünist akımlara karşı verdiği mücadele, devrimin ilerleyişini hiçbir şeyin durduramayacağını göstermiştir.

"II. Kongrenize Parti'nin programını uygulamada bütün kalbimizle başarılar dileriz." denilmektedir.

Kongre, Merkez Komitesinin sürdürdüğü devrimci çizgiyi; hem içte, hem de uluslararası düzeyde oportünizme ve sınıf işbirlikçiliğine karşı mücadele çizgisini onaylamıştır.

Halkın Kurtuluşu İspanyalı yoldaşların Kongrelerini sevinçle ve coşkuyla selamlamaktadır.

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZM!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

Belgrad Konferansı Helsinki demagojisinin devamıdır

Marksist-leninist bir bakış açısına hiçbir zaman sahip olmamış olan, proleter devrimini reddeden, sınıf işbirlikçisi bir bakışla dünyayı yorumlayan Halkın Sesi oportünistleri, bu çizgilerini her gün daha da derinleştirerek bataklığın karanlıklarına doğru "cesaretle" ilerlemektedirler.

Artık iflah olmaz oportünistler haline gelmiş bir avuç kişinin bu yolda yürümesini engellemeye çalışmak gerekli değildir. Fakat, bu bir avuç yığınların devrim yolunun önüne dikilmekte inat ettiği sürece proleter devrimciler bunlarla kararlılıkla savaşmayı "bir dakika için bile" terketmeyeceklerdir.

Halkın Sesi'nin 116ncı sayısında yayınlanan "Belgrad'ın Havası Helsinkiye Benzemiyor" adlı yazı, onların oportünizm ve sınıf işbirlikçiliği batağında ne kadar yol katettiklerinin son ve taze bir örneğidir.

Onlar bu yazılarında, emperyalist devletlerin bir kısmını ve süper devlet Amerikayı "demokrat" "özgürlük kahramanı", "insan haklarının kararlı savunucusu" "barış savunucusu" vb. olarak ilan ederken, bir yandan uluslararası burjuva basınının bile açık açık ortaya koymakta bir sakınca görmediği gerçekleri tahrif ediyor; bir yandan Avrupa'nın 1975 yılında barışçı yollardan paylaşıldığını iddia ediyor; bir diğer taraftan da, emperyalistlerin kendi sosyal demagojilerinin, gerçekmişçesine devrimci yığınlara yutturmaya çalışıyorlar. Onların dünyaya bakışlarında halklar ve onların devrimci mücadeleleri de denklemden tamamen silinmiştir. Halkın Sesi oportünistlerine göre, dünyanın kaderini emperyalist devletlerin kendi aralarındaki çatışmalar belirlemekte, tarihin akışına bu mücadeleler yön vermektedir. "Halkın mücadelesi" ise bu akışa kendini kaptırmış, adeta bu mücadelenin üzerinde bir süs ve garnitür haline gelmiş,belirleyiciliğini bütün bütün yitirmiştir.

Halkın Sesi oportünistleri; Sahtekarlıklarla dolu olan bu sefil yazıyı artık devrimci mücadeleyi bir yana bırakalım, reformcu mücadeleyi bile terketme noktasına vardıkları için utanmadan dergilerinde basabiliyorlar.

Tüm devrimcilerin bu sinsi ve iğrenç devrim düşmanını bir de bu açıdan görmeleri kesinlikle zorunludur. Halkın Sesi oportünizmi tam bir burjuva-gerici tekke halini almış bulunmaktadır. Bu yazılarında, bu gerçeği bir kez daha görüyoruz.

Savaşa hazırlanan emperyalizm ve sosyal demagoji

"Barışçılık", emperyalizmin özellikle en iğrenç katliamlara hazırlanırken dört elle sarıldığı korkunç bir demagoji silahıdır. Onun etkisini atom bombaları ve hidrojen bombalarıyla karşılaştırmak son derece doğru olur. "barışçılık" demagojisi en az onlar kadar yıkıcıdır.

"Barışçılık" emperyalizm için her zaman" arkasında yeni savaşların hazırlandığı bir maske" olmuştur. Bu günkü koşullarda, emperyalist ve sosyal emperyalist "barışçılık" demagojileri yine aynı hedefe yönelmektedir.

"Barışçılık" ya da daha genel olarak burjuva pasifizmi, savaşa hazırlık siyasetinin ayrılmaz bir ın surudur. Onun ayrılmaz ikiz kardeşi ise militarist şovenizmdir. Kitleleri afyonlamak ve savaşa hazırlamak için ikisi elele emperyalizmin hizmetindedirler.

Emperyalistler, sadece kendi ceplerini dolduracak geniş yığınlara milyonlarca kez daha yoğunlaşmış,ölüm, zulüm,hastalık ve sefaletten başka hiç bir şey vermeyecek olan bir savaş felaketine, kitleleri nasıl sürükleyebilirler? Onlar elbette böyle bir savaşı, böyle bir leş paylaşma işlemini bütün çıplaklığı ile ilan ederek kitleleri savaşa seferber edemezler. İşte bu yüzden onlar, bütün bu savaşa hazırlık dönemi boyunca en sınırsız ve azgın şovenist demagojiyle, yine en şiddetli "kardeşlik", "barış","özgürlük" demagojilerini; yani en kaba burjuva pasifizmini kitleler arasında yaygınlaştırmaya çalışırlar.

Kitlelerin yine hakim sınıflar tarafından oluşturulmuş bulunan,en geri duygu ve yargılarını; en temel özlemlerini sömürerek milyonlarca emekçiyi her anlamıyla savaşa "hazırlarlar".

Bu genel bir gerçektir ve dünya tarihini az çok bilen herkes bu meselenin böyle olduğunu bilir. Bir avuç azınlığın oluşturduğu hakim sınıflar, her zaman kitleleri afyonlayıp kendi emelleri için kullanmaya çalışmışlardır ve bu konuda binlerce yıllık tecrübe birikimine sahip bulunmaktadırlar.

Bu gerçeğin, bu günkü koşullarda nasıl ortaya çıktığına gelince; burada hemen vurgulanması gereken nokta şudur: Bugün bütün emperyalistler buhranın derinleşmesine oranlı olarak sosyal demagojiye başvurmaktadırlar. Sosyal demagojinin sadece bir emperyalist tarafından kullanıldığını ima etmek, açık ya da gizli olarak bu hayali yaymaya kalkışmak, diğer emperyalistin veya emperyalistlerin gönüllü askerliğini yapmaktır. Halkın Sesi'nin yaptığı işte tam da budur. O, Amerika'nın gönüllü askerliğini yapmaktadır.

Burjuva pasifizmi ve militarist şovenizm: aynı madalyonun iki yüzü

Emperyalist savaşa hazırlık siyaseti konumuz açısından bir yandan "karşı tarafın" "düşman"ın sosyal dayanakları olan emekçi yığınlarında "barış", "kardeşlik", "silahsızlanma" lafazanlıklarıyla bozgun havası yaratmak ve bu şekilde düşmanın savaşma gücünü düşürmek diğer taraftan "kendi" etkinliği altındaki yığınlar arasında ise şovenizmi ve militarizme hayranlığın bütün biçimlerini azgın bir şekilde yaygınlaştırmaktır; Emperyalist savaşa hazırlık siyaseti, "kendi"sinin haklı, karşı tarafın haksız olduğunu demagojik bir şekilde "ispat" için herşeyin göze alınması demektir. Emperyalist savaşa hazırlık siyaseti, "kendi"sinin "barışın", "özgürlüğün", "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı"nın biricik şampiyonu olduğunu en geniş kitlelerin gözünde demagojik bir şekilde "ispat" etmek ve "karşı taraf"ın bu haklı özlem ve taleplerin can düşmanı olduğu inancını yaymaktır.

Dünya sınıf mücadeleleri tarihi bize, emperyalizmin bunalımının derinleşmesinin, kaçınılmaz olarak savaşa götürdüğünü nasıl öğretiyorsa; aynı şekilde, bizi, emperyalist savaşa hazırlığın üzerini örtmeye yarayan "barış", "özgürlük" vb. demagojik faaliyetin artmasına karşı da uyarmaktadır.

En müthiş kitle tahrip silahlarını imal eden ve bunları kitleleri vahşice katletmek için kullanmaya hazırlanan emperyalist soyguncular, onlara uygun ve onların gerçek mahiyetini gizleyen demagojik kılıfları "imal" etmek için de milyarlarca dolar sarfetmekten, görkemli ve tantanalı "Barış Konferansları" "Silahsızlanma Görüşmeleri" vb. vb. yapmaktan hiçbir şekilde kaçınmamaktadırlar.

"Barışçılık" aldatmacası sadece bir emperyalistin silahı mıdır?

Halkın Sesi oportünistlerine göre "barışçılık" "aldatmacası" sadece Sovyet sosyal emperyalistlerinin silahıdır:

"...Öte yandan Kremlin'in çılgınca silahlanması, önce Angola'ya ve daha sonra da Zaire'ye karşı giriştiği müdahaleler, dünyanın dört bir köşesinde yürüttüğü yıkıcı ve komplocu faaliyetler, birçok ülkenin gözünü açtı. Helsinki kararlarındaki barış ve yumuşama laflarının gerçekte dünya barışına değil,sadece Sovyet emellerine hizmet ettiği ortaya çıktı." (HS, Sayı 116)

"Bu gelişme ile birlikte, özellikle Batı Avrupa ülkeleri, Sovyetler Birliği'nin Avrupa üzerindeki tahakküm emellerine karşı seslerini yükseltmeye başladılar. Bu ülkeler 'insan haklarını' Sovyet tahakkümüne ve 'barış ve yumuşama' aldatmacasına karşı bir silah olarak kullanmaya yöneldiler." (agy)...

"Yeni Karter yönetimi, 'yumuşama'nın esas Sovyetler Birliğine yaradığını ileri sürerek, buna karşı çıktı. Nitekim Karter yönetimi, son olarak iki süper devlet arasında yürütülen SALT (Stratejik Silahların Sınırlandırılması) görüşmelerinde, Sovyet demagojilerini açığa çıkarmak ve kendi silahlanma çabalarını haklı gösterebilmek için Kremlin yöneticilerine yeni önerilerde bulundu. Sovyetlerin bu önerileri reddetmeleri üzerine, Amerikan emperyalistleri bazı stratejik silahların yapımına yeniden başlayacaklarını açıkladılar." (agy).

"Barış" demagojisinin sadece Sovyet sosyal emperyalizmine yaradığı zavallı bir burjuva yalanıdır. Tıpkı 1975'de olduğu gibi bu gün de iki süper devletin her biri, çeşitli demagoji ve manevralarla kendilerinin "barışçı" diğer süper devletin ise savaşçı olduğunu iddia etmektedir. Bu gün de iki süper devlet ve diğer emperyalist devletler gerçek pazarlıklarını ve diplomatik görüşmelerini büyük bir gizlilik içinde sürdürmekte, fakat, bu gizli diplomasinin üzerini tamamen demagojik -yani aldatmaca- bir örtüyle örtmektedirler. Bu örtü "barış", "özgürlük" "insan hakları" safsatalarıyla alabildiğine cazip bir görünüşe sahiptir. Ama bu örtünün altında kıyasıya emperyalist mücadele her zaman sürmektedir.

Amerika'nın Sovyetlerin "barış" demagojilerine karşı saldırıya geçmeleri bir demagojik manevradır. Amerika Sovyet "barış ve yumuşama" masallarına karşı, kendi "hür demokrasi ve insan hakları" masallarını öne sürmekte ve Sovyetler Birliğindeki "insafsız baskı", zulüm vs. den sözetmektedir. Bu da onun güya "demokrasi" ve "insan hakları aşığı" olduğunu ispat için kullanılıyor.

Aynı şekilde SALT görüşmelerinin de, Amerikan emperyalistleri tarafından, güya kendilerinin silahsızlanmadan yana olduklarını ispat etmek için kullanıldığını görmekteyiz. Onlar sözde silahsızlanma önerilerinin Sovyetler tarafından reddedilmesinin hemen üzerine, NEUTPON BOMBASININ ve CRUISE roketlerinin yapımını; NATO'nun askeri harcamalarının arttırılacağını ilan ederek, 'salahsızlanma' aldatmacasının ne demek olduğunu en açık bir şekilde ortaya koydular. NEUTRON bombasını geliştirmek için Amerikalı emperyalistlerin tam 20 yıl çalıştıklarını gözönünde bulundurursak, onların bütün hayatları boyunca saldırgan, kandökücü alçaklar olduklarını, ve bu gün de bu durumlarını muhafaza ettiklerini kolaylıkla anlarız.

Sonuç olarak, sadece Sovyet emperyalistleri değil, iki süper devlet de sosyal demagojiye başvurmakta, hem şovenizm hem de posifizmi körükleyerek emperyalist paylaşım mücadelelerini sürdürmektedirler.

"Barış, silahsızlanma" safsatalarının sadece Rusya'ya yaradığını söylemek, Amerikan emperyalizminin gönüllü askerliğini yapmaktadır.

"Barış aldatmacası" sadece Sovyet sosyal-emperyalistlerinin elinde bir silah değil, bütün emperyalistlerin kullandıkları bir silahtır. Sadece sosyal emperyalist sosyal demagojiyi,'teşhir' etmek, Amerikan emperyalizminin sosyal demagojisini ise "gerçeğin ta kendisi" olarak yutturmak Halkın Sesi oportünistleri gibilerinin harcıdır.

Halkın Sesi oportünistleri emperyalistleri "anti - emperyalist" "demokratlar" olarak yutturuyor (!)

"Barış aldatmacasının yalnız Sovyet sosyal-emperyalistlerinin "işine yaradığı" yalanının altında yatan gene Amerikan reklamcılığı ve hakim sınıflarla işbirliği siyasetidir. Buna uygun olarak H.S.,emperyalistleri "demokrat", "anti-emperyalist", güçler olarak yutturmaya çalışıyorlar.

Alıntılara yeniden dönelim:

"Bu gelişme ile birlikte, özellikle Batı Avrupa ülkeleri, Sovyetler Birliği'nin Avrupa üzerindeki tahakküm emellerine karşı seslerini yükseltmeye başladılar. Bu ülkeler'insan haklarını' Sovyet tahakkümüne ve 'barış ve yumuşama' aldatmacasına karşı bir silah olarak kullanmaya yöneldiler. (HS. s.116)

"Yeni Karter yönetimi, 'yumuşama'nın esas Sovyetler Birliği'ne yaradığını ileri sürerek, buna karşı çıktı. Nitekim Karter yönetimi, son olarak iki süper devlet arasında yürütülen SALT (Stratejik silahların sınırlandırılması) görüşmelerinde, Sovyet demagojilerini açığa çıkarmak ve kendi silahlanma çabalarını haklı gösterebilmek için Kremlin yöneticilerine yeni önerilerde bulundu. Sovyetlerin bu önerileri reddetmeleri üzerine, Amerikan emperyalistleri bazı stratejik silahların yapımına yeniden başlayacaklarını açıkladılar" (agy).

"Belgrad Konferansı, sosyal emperyalistlerin saldırgan emellerine karşı gittikçe büyüyen bir uyanışın Avrupa'yı sardığını gösteriyor" (agy). (altlarını biz çizdik).

"Çileden çıkmış", "Yeni Çarlar" "Şantaj" yapıyorlar; "demagoji yapıyorlar", "tehditler savuruyorlar" bazı ülkelere "müdahale" ediyorlar, "dünyanın dört bir köşesinde" "yıkıcı ve komplocu faaliyetler" de bulunuyorlar! vb. vb.

Halkın Sesi'ne göre"Karter Yönetimi" ise " Sovyet demagojilerini" "açığa çıkararak", "kendi silahlanma çabalarını haklı gösterebilmeye" çalışıyor, demagoji yapmıyor. "Karter Yönetimi" çileden çıkmamış; santaj yapmıyor; başka ülkelere müdahale edip etmediği bu yazıda hiç söz konusu edilmiyor, dünyanın dört bir köşesinde yıkıcı ve komplocu faaliyetleri var mı, o da belli değil. Ve besbelli ki insan "herhalde yoktur canım" diye düşünsün diye yazılmış bu yazılar. Amerika "çılgınca" silahlanmıyor, o sadece yeniden (sanki silahlanmayı durdurmuş da!) silahlanmaya başlayacağını açıklıyor!

Tanıyabildiniz mi yaşlı kaplanı? Vietnamda, Kore'de,Güney Amerika'nın bir çok ülkesinde dünyanın "dört bir yanında" yüzbinlerce devrimcinin emeğinin kanını içen, bütün dünyayı alçakça yöntemlerle sömüren ve ezen uluslararası gericiliğin şimdiki en büyük iki desteği ve şeflerinden biri olan Amerikan emperyalizmini tanıyabildiniz mi? Halkın Sesi'ne bakılırsa, o artık bütün emperyalist özelliklerinden kurtulmuş bulunmaktadır. Masum bir şekilde,"demagoji açığa çıkartıp", "silahlanmaya çabalamaktadır" Halkın Sesi oportünistleri, temkinli bir dille, bu vahşi ve kandökücü canavarı şirin kılıklara sokmaya, onu sosyal emperyalistlere "karşı çıkan" bir "demokrat" güç olarak yutturmaya çabaladıkları için, Amerikanın iğrenç niteliklerini: hala sürdürmekte olduğu, hegemonyacı, talancı, "şantajcı", "müdahaleci", "yıkıcı ve komplocu" "faaliyetlerini" örtbas etmektedir.

Halkın Sesi'nin dilinde iki süper devlet boş bir tanımlama halini almıştır. Sadece bir 'azgın', 'çılgın', 'vahşi', 'korsan' Rusya, bütün dünyaya ve bu arada diğer (sabık!) süper devlet Amerika ve küçük emperyalist devletlere saldırmaktadır.

Ama artık "Batılı Ülkeler", "özellikle", "Avrupa ülkeleri", "gittikçe büyüyen bir uyanışın" içindedirler! Onlar Sovyetler Birliğinin "Avrupa üzerindeki tahakküm emellerine karşı" "seslerini yükseltiyor", "İnsan hakları"nı bir silah olarak kullanıyorlar!

Halkın Sesi, görüldüğü gibi. "Zalim Rus"a karşı bütün Avrupa "ülkeleri"nin, bütün "Batılı" "ülkelerin" "uyanışlarını" mutlu ve tarihi bir olay olarak kutlamaktadır. Belgrat açıkça göstermektedir ki "Batılı Ülkeler" Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı "demokrasi ve özgürlük" bayraklarını yükselterek(!) mücadele edeceklerdir (!) Artık, "dünya halkları" rahat bir nefes alabilirler, çünkü "Batılı Ülkeler"detant ve silahsızlanma aldatmacasını yenilgiye uğratıp "insan hakları" bayrağı altında kahramanca Rus canavarının karşısına dikilmektedirler!

Avrupa halklarının, Avrupa proletaryasının adının anılmadığı yazıda, Halkın Sesi oportünistleri adi oyunlarla kırk yıllık emperyalistlerin emperyalizmin en temel özelliklerinden arındıklarını, ilerici, demokrat, anti-emperyalist güçler haline geldiklerini "ispata" çalışıyor!

Halkın Sesi oportünistlerinin bu iddiaları o kadar açık seçik konulmuştur ki, "Belgrat'ın Havası.." adlı yazıda söz konusu Konferans'ın öne çıkan, esas yönü olarak 'Avrupa Ülkelerinin' 'Sovyet tahakkümüne' karşı 'uyanışı' tesbit edilmektedir. Buna karşılık dünya halklarının, Avrupa halkları ve proletaryasının mücadeleleri; ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri tamamiyle sansüre uğramakta, hatta hesaba hiç bir şekilde katılmamaktadır.

Halkın Sesi oportünistlerinin bu bakış açılarının tamamen anti-marksist olduğunu yazımızın başında belirtmiştik, bu tesbitimizi, onların kendi ağızlarından ispatlamış bulunuyoruz.

Emperyalistlerin ve emperyalist sistemin genel ve evrensel özelliklerini Leninizm nasıl belirlemektedir?

Emperyalizm"ana özellikleri gözönüne alınarak,teorik olarak, yaşlı ve ölüm halindeki burjuvazinin dünyanın paylaşılması ve 'küçük' milletlerin köleleştirilmesi mücadelesi olarak tanımlanmıştır" (Lenin).

"Emperyalizm, kapitalist gelişmenin 20. yüzyılda ulaşılan en son aşamasıdır. Kapitalizm, kuruluşları feodalizmin yıkılmasına yolaçan eski milli devletleri artık kendine engel görmektedir. Kapitalizmin yoğunluğu öyle bir dereceye ulaşmıştır ki, endüstrinin bütün dalları kapitalist mülti milyonerlerin sendikaları, tröstleri ve dernekleri tarafından kontrol edilmektedir. Ve hemen hemen bütün yeryüzü 'kapital sahipleri" arasında ya sömürge biçiminde, ya da diğer ülkeleri ekonomik sömürünün binlerce ipi ile bağlayarak paylaşılmıştır. Serbest ticaret ve rekabetin yerini tekelleşme çabaları, hammadde elde etme ve sermaye yatırımı için yeni bölgeleri yağmalama vs. almıştır. Feodalizmle mücadele döneminde ulusların kurtarıcısı rolünü oynayan kapitalizm, emperyalist dönemde ulusları en fazla ezen bir faktör olmuştur. Eskiden ilerici olan kapitalizm artık gericidir; kapitalizm, üretim güçlerini o denli geliştirmiştir ki insanlık ya sosyalizmi kabullenmek, ya da sömürgeler, tekeller, ayrıcalıklar ve her türlü milli baskı yolu ile kapitalizmi suni olarak korumaya çalışan "büyük" devletler arasında yıllarca sürecek silahlı mücadelelere tanık olmak zorundadır" (Lenin).

"Emperyalizmin iki özelliği şunlardır: "Bütün ülkelerdeki kapitalistlerin kar için çabalamaları ile, diğerlerini sömürmeleri, ve büyük devletlerin dünyayı paylaşmak ve zayıf ulusları 'köleleştirmek' için çabaları" "Emperyalizm aşırı gelişmiş ve ilerlemiş kapitalizmdir. Emperyalizm demokrasinin inkarıdır. " (Lenin).

"...Emperyalizm, her yere, özgürlük değil,ama egemenlik (hegemonya, tahakküm anlamına H.K.) götüren mali sermayenin ve tekellerin çağıdır. Bu eğilimin sonucu ise şöyle olmaktadır: Siyasi rejim ne olursa olsun, her yerde gericilik doğmakta, bu alanda da mevcut çelişkiler aşırı ölçüde ağırlaşmaktadır. Aynı şekilde özellikle uluslar üstündeki baskılar ve ilhak eğilimleri de, yani ulusal bağımsızlığın bozulması da çoğalmaktadır (Çünkü ilhak ulusların kendi kendini yönetme hakkının ihlalinden başka bir şey değildir.)." (Lenin).

"Tekeller oligarşi; özgürlük eğilimi yerine egemenlik (tahakküm) eğilimi; sayıları gitgide artan küçük ya da zayıf ulusların zengin ya da güçlü bir kaç ulus tarafından sömürülmesi bütün bunlar emperyalizme, onu asalak ve çürümüş bir kapitalizm haline getiren ayırdedici özelliklerini kazandırmıştır." (Lenin).

Yukarıda, Leninden yaptığımız uzun alıntılar, emperyalizm ve emperyalistlerin, genel ve evrensel niteliklerini ortaya koymaktadır:

* Tekelcilik
* Her yere gericiliği taşıma, demokrasi düşmanlığı;
* İlhakçılık; zayıf ulusların ilhakları
* Ulusal bağımsızlığı ortadan kaldırma eğilimi; ulusları en fazla ezen faktörün emperyalizmin bizzat kendisi olduğu gerçeği;
* 'büyük' devletlerin dünyayı savaş (zor) yoluyla paylaşma eğilimi. Emperyalist savaşların gerici özleri ve onların emperyalizm şartlarında kaçınılmaz olmaları vb.

Özellikle ve tekrar tekrar vurgulanması gereken nokta, bunların emperyalizmin genel ve evrensel, "ayırdedici özellikleri" olduğudur. Yani eğer bir kapitalist sınıf ancak ve ancak yukarıdaki özelliklere sahipse emperyalisttir.

Şimdi Halkın Sesi oportünistlerine dönelim. Onlar emperyalist devletleri, sınıf kıstasına göre değil, emperyalizmin evrensel özelliklerinden kalkarak değil, kendi sınıf işbirlikçisi, sosyal-şoven ve sosyal-emperyalist bakış açılarından kalkarak sınıflandırmaktadırlar.

Buna göre, 'emperyalist' tanımına layık bir tek devlet kalmaktadır dünyada. Bu da Sovyet sosyal-emperyalizmidir. Amerikan emperyalizminin durumu ise Halkın Sesi oportünistlerinin yazılarında pek muğlak belirsiz bulanıktır. Ama ima yoluyla, bu emperyalistin tabiat değiştirdiği iddia edilmektedir.

Avrupalı emperyalistlere gelindiğinde, Halkın Sesi'nin bu emperyalistleri tamamen açık bir şekilde "anti-emperyalist" ilan ettiklerini onları "demokrasi" saflarında gördüklerini tesbit etmekteyiz.

Bundan ötürü, onlar, sadece Sovyet sosyal emperyalizminin sosyal demagojisiyle "mücadele etmekte", Amerikan emperyalizminin hele hele Avrupa'lı emperyalistlerin karşısına asla çıkmamaya, özellikle onların yanında yer almaya dikkat etmektedirler. Kullandıkları dile, dergilerindeki ajitasyon ve teşhir faaliyetinin muhtevasına dayanarak ve izledikleri siyaseti kendimize delil göstererek söylüyoruz bunu.

Halkın Sesi oportünistleri'nin siyasi dünyalarında, bütün gelişmeleri emperyalistlerarası mücadelelerin belirlediğini daha önce belirtmiştik, şimdi bunu daha açıkça görüyoruz.

Onlar Leninist emperyalizm tahlillerinden tamamen farklı şeyler ileri sürmekte, emperyalizmin bir kesimini şirin göstererek, ilerici, anti-emperyalist demokrat vb. göstererek Belgrat Konferansının sıralarında bu 'şirin' emperyalistlerle birlikte Rus canavarına karşı kahramanca! ve omuz omuza dövüşmektedirler! Demokrasi, bağımsızlık ve insanlık uğruna! Devrim uğruna!

Söylediklerine bakılırsa, artık emperyalist bur-

De.sa.7.sü.3'de

EMPERYALİSTLER DÜNYAYI BARIŞ İÇİNDE PAYLAŞABİLİRLER Mİ ?

Halkın Sesi oportünistleri 1975 yılında Avrupanın iki süper devlet arasında paylaşıldığını ve bunun barışçı bir yoldan yapıldığını iddia ediyorlar! Onların bu müthiş tesbitlerine göre"iki süper devlet 1975 yılında aralarında anlaşarak Avrupa'daki nüfuz alanlarını paylaşmışlardı (!)" Savaş etkenlerinin hızla yükseldiği bir dünyada, yani emperyalist devletler arasındaki güç dengesinin hızla bozulmaya devam ettiği bir sırada iki süper devlet barışçı yollardan Avrupayı, yani rekabet ve çatışmalarının odak noktasını paylaşıveriyorlar!

Bazı özel durumlarda emperyalist devletler barışçı yollardan ve son derece geçici süreler için dünyanın belli bölgelerini paylaşabilirler. Lenin, Emperyalizm adlı kitabında buna örnek vermektedir.Fakat tamamiyle demagojik bir karakter taşıyan, Türkiye de dahil 35 devletin katıldığı ve hiçbir bağlayıcı nitelik taşımayan (hukuken bile) Helsinki Anlaşması ile Avrupa'daki nüfuz alanlarının paylaşıldığını söylemek,art niyetleri bir tarafa bırakılsa bile cahillik,cid diyetsizlik ve sorumsuzluk olurdu. Fakat Halkın Sesi'ni sadece bu şekilde ve muhtevada eleştirmek de sınıf işbirlikçisi, Amerikan reklamcısı oportünizmi yüceltmek olur. Halkın Sesi 1975 de Avrupanın barışçı yollardan paylaşıldığını söylüyor. Bakalım emperyalistler bu konuda ne der?

"...ABD Başkanı Gerald Ford, Helsinkiye hareket etmeden önce 25 Temmuz'da yaptığı bir konuşmada AGİK (Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı) belgelerinin 'katılan ülkeleri hukuken bağlayacak belgeler olmadığını' ve bu nedenle 'ABD'nin Sovyetler Birliği'nin Doğu Avrupa üzerindeki denetiminin ebediyete kadar sürmesine sessiz sedasız boyut eğmeyeceğini' açıkça ifade etmiştir. Hatta Ford, 'Litvanya, Letonya ve Estonya' nın Sovyetler Birliği tarafından ilhakını' Amerika'nın hiçbir zaman kabul etmemiş olduğunu ve bu gün de kabul etmeyeceğini' sözlerine eklemiştir". (Bk. Avrupa Güvensizlik Konferansı,Aydınlık Y. Sf: 25).

Zaten sadece Ford değil, dünya üzerinde bizim bilebildiğimiz hiç bir ciddi siyasi güç Helsinki'de Avrupa'nın paylaşıldığı sonucuna varmamıştır.

Halkın Sesi, keskin savaş çığlıkları atarken nasıl oluyor da birden bire dünyanın en önemli bölgesinin 1975 yılında 'barışçı' yollardan paylaşıldığını söyleyebiliyor?

Bu, Halkın Sesi oportünistlerinin cehaletini ortaya koymaktan da fazla bir şeyleri gösteriyor. Halkın Sesi çok bilmiş gevezeliği ile burjuva idealist tarih ve siyaset anlayışını devrimci yığınlar arasına yaymaya calışmaktadır.

Onun Marksizm-Leninizm'le özde en ufak bir alakası yoktur.

Ona göre krallar, Çarlar, Ford'lar vs.dünyayı istedikleri zaman ve istedikleri biçimde paylaşabilirler! Mesela 1975'de Helsinki'de böyle olmuştur! Çünkü ona göre, dünyada toplumsal gelişme ve ilerlemeyi sınıf mücadelesi,ezilen yığınların ve proletaryanın mücadelesi değil, emperyalistlerin iç çelişmeleri belirlemektedir.

Emperyalizm herşeye kadirdir. Isterse barış isterse savaş yapar!

Oysa Marksizm-leninizm bu meseleye son derece farklı bir bakış noktasından yaklaşır. Herşeyden önce marksizm-leninizm burjuvaziye istediğini istediği gibi yapma hakkı tanımamaktadır. Emperyalist burjuvazinin davranışları da toplumsal gelişmenin çelikten yasalarınca belirlenir.

Bu yasalar ise bize şunu öğretiyorlar: ".... öte yandan,mali sermaye için sömürgelerin ve 'nüfuz bölgeleri'nin paylaşılmasında, mevcut oransızlıkların ortadan kaldırılması konusunda, kapitalist ortamda, savaştan başka bir araç var mıdır? " (Lenin)

Halkın Sesine göre ise (Lenin'ın söylediğinin tam da tersine) bu, mevcuttur. Ve 1975'de kullanılmıştır! Bu araç, Türkiye, İzlanda, Yunanistan, Malta, Monako Prensliği, Lüksemburg Büyük Dükalığı gibi, Lihtenştayn gibi (!) ülkelerin devletlerinin de katıldığı "Helsinki Avrupanın Nüfuz Alanlarına Paylaşımı Toplantısı" (!) dır. Demek ki II. Dünya Savaşından sonra, bir kez de 1975 yılında Avrupa paylaşılmış!...

Dersim (Tunceli) Kahramanmaraş

Seçim çalışmalarıyla ilgili değerlendirmeler

Dersim'den (Tunceli'den) proleter devrimcilerin, seçim çalışmaları ile ilgili yaptıkları değerlendirme

Doğru bir değerlendirme yapabilmek için kullanılacak biricik yöntem şaşmaz diyalektik yöntemdir. Bu nedenle biz, Dersimli proleter devrimciler olarak bu yöntemi kullanacak seçimlerin siyasi sonuçları ile nedenleri arasındaki ilişki ve çelişkiyi, kampanya boyunca çalışmalarımızdaki hata, zaaf ve eksikliklerin gerçek sebeplerini, sınıf savaşının kampanya döneminde Dersim'deki durumunu bu yöntem aracılığı ile çözmeye bu noktadan da yeni döneme devrimci anlamda hizmet etmeye çalışacağız.

Değerlendirmeler sırasında tekrar hatalara düşmemek için kampanya dönemindeki devrimci mantığı en açık biçimi ile ortaya koyacak, hatalarımızın hangi somut temelden kaynaklandığını, devrimci proleter ideoloji ile çelişkisini belirtmeye çalışacağız. Bunu geleceğe hizmet etmenin, proleter devrimci sorumluluğu yerine getirmenin şartı sayıyoruz. Çünkü bizler "Her şeyin halk için, devrim için ve proleter devrimciler için açık olmasını" istiyoruz. Sınıf savaşının şartlara bağlı olarak yükseldiği, güçlendiği ve muhtevaca derinleştiği, devrim etkenlerinin her alanda yükseldiği, bütün zaaflara rağmen şartların sınıf kavgaları için mükemmel olduğu günümüzde böyle bir tutumun önemi büyüktür. Doğru ve değerli sonuçlar ancak somut ve dayanıklı tahliller temelinde alınabilir. Devrimci doğrular da ancak somut ve dayanıklı tahliller temelinde inşa edilebilir.

SEÇİM KAMPANYASI DEVRİMCİ BİR DERLENİŞİN, İLERİ ATILIŞIN DÖNEM NOKTASI OLDU.

Kampanya, baştan sona kadar proleter devrimci düşünce ile revizyonist reformist ve her türden Marksizm dışı düşünce arasındaki kavgaya sahne oldu.

Kampanya her türden akımın kendi siyasi stratejisi ve siyasi taktikleri doğrultusunda mücadele ettikleri bir arena oldu. Bu arada proleter devrimciler de ilk kez ciddi olarak, kendi proleter devrimci düşünce ve programlarını kitlelere götürdüler, proletaryanın bu dönemdeki devrimci siyasetini ve taktiklerini denediler. Programın savunulması görevini hayata geçirmeye ve kitlelere, gerçek kurtuluş yolunu, devrimin yolunu kavratmaya çalıştılar.

Kampanya boyunca bütün proleter devrimci kitleleri daha yakından tanıma onları proleter devrimci siyasi tezler doğrultusunda eğitme, faşizme sosyal-faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme feodalizme karşı, reformizme ve revizyonizme karşı her türden oportünist akıma karşı mücadeleye çekme olanağını bulduk. Ne var ki genel olarak teorik planda kalan, iyi niyet döşeli bu yolda birçok hata yapıldı, başarısız adımlar atıldı. Buna rağmen devrimci bir derlenişin ve ileri atılışın da dönüm noktası oldu.

SİYASİ SONUÇLAR

Dersim'deki seçimlerin siyasi sonuçları olarak ilk kavradığımız, ve genel bir eksiklik olarak tesbit ettiğimiz, durum şudur:

Proleter devrimci ideolojiyi yeterince kavramamak, proleter devrimci düşünce ile her türden burjuva arasındaki nitelik farklarını ölçememek, proleter devrimci düşüncenin devrimci bağımsızlığını koruyamamak Marksizmi ustaca kullanıp reformist, revizyonist ve her türden oportünist düşüncenin mas kesini düşürüp teşhir edememek, ideolojik önderliği ele geçirip, her alanda kitleler üzerindeki zararlı siyasetleri mahkum edememek ve bu temelde kitleleri eğitememek... Elbette ki bunun siyasi bir sonucu olarak kitle bağlarını örgütlü bağ düzeyine çıkaramamak. Yani kesin olarak devrime kazanamamak. Kavramak durumunda olduğumuz ilk sonuçlar bunlardır.

Proleter devrimci olmak somut şartların somut tahlilini yapmayı ve eylemi bu somut temele dayandırmayı gerektirir. Bu yöntemi izlemeyenler, daima subjektivizme düşerler ve başarısızlığa uğrarlar. Bizdeki hata ve başarısızlıkların nedeni de böyle bir yöntemin önemini kavrıyamamak, ve eksik kalmaktır. Bu yöntemi bilinçli kullanamamaktır. Bu ise ideolojik yetersizliğe tekabül eder. Bunu, açalım:

Bilindiği gibi, M-L olmak bir ölçüde de ancak somut şartların somut tahlilini yapmakla mümkündür Genel siyasetler tesbit etmek ve bu genel siyasetler ışığında özel siyasetler tesbit etmektir. Oysa biz bunu yapmadık. Çünkü gireceğimiz eylemin nedenini iyice sindirememiştik. Eylemin nedeni neydi; Kitlelere parlamentonun kurtuluş yolu olmadığını, reformculuğun bizi kurtaramıyacağını, ve kurtuluşun yolunun devrimden geçtiğini kavratmak. Kitlelerin somut durumunu tahlil ederek ideolojik karakterini ve onlar üzerindeki etkili siyaseti tesbit ederek ideolojik olarak üstünlüğü ele geçirip ideolojik planda önderlik düzeyine yükselmek ve devrim için kitleleri ikna etmek, devrime kazanmak. Parlamenter mücadeleyi raddetmeden, kullanarak, ama yol onun kurtarıcı yol madığını kavratarak, kitleleri UDHD'ne çekmek. İşte nedeni bu idi. Ve bu doğruydu. Çünkü devrimci kitleler tam da buna yapacaktır. Reformcu ihanet yolunda yürüyerek devrim yapılamayacağına göre onları devrimin teorisi ile eğitip devrim yoluna kazanmak gerekiyordu. Ne varki eylemin haklı olduğunu tesbit etmek, yeterli değildir. Nasıl, hangi yoldan yürüneceği ve eylemin plan, programı meselesi de önemlidir. Bir bütün olarak bunları kavramak devrimin teorisini kavramakla mümkündü. Çünkü, "Devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz". Bunu kampanyadan özet sunarak kanıtlayalım.

ÇALIŞMALAR YETERİNCE PROGRAMLANMADI

Seçimlere zamanında hazırlanamama -ki bu bazı nedenlere dayanıyordu- tüm proleter devrimcileri aceleci olmaya itti. Öyle ki "Bir an önce olsun da ne olursa olsun." anlayışı hakim hale geldi. Kimsenin program yapmaya, kampanyanın niteliğini kavramaya, genel devrimci siyasete bağlı olarak bölgedeki özgül siyaseti tesbit etmeye niyeti bile yoktu. Başlansın deniyordu. Hatta bu konuda biraz temkinli davrandığımızda "Sizinki de seçimlere lakayıtlıktır." diye sert çıkışlar da oluyordu. İş bu denli aceleci temelde yürüyünce de herşey karıştı. Adayın tutuklanmasına sebep olan bildiri de bu şartlarda yazıldı.

Kampanya tüm bu nedenlerle belirli bir program temelinde yürütülemedi. Geneldeki duruma bağlı olarak birleşik, merkezi ve sistemli bir program yaratmak mümkün olmadı.

Mümkün olması için önce devrimin bu dönemdeki asgari özel programını kavramak gerekiyordu. İkincisi de bunun nasıl ve ne şekilde hayata geçirileceğini kavramak gerekiyordu. Oysaki ideolojik, siyasi seviye bu düzeyde değildi.

Gerçek bir kampanyanın yürütülmesi için, Dersim'deki sınıf savaşında proletarya adına kazançlar sağlamak için şunlar gerekliydi. Önce Devrimin teorisini kavramak, sonra da devrimin yolunu, karakterini ve metodlarını kavramak. Özel siyaset neleri içermeliydi.:

a) Bölgedeki mahalli çelişki ve bu temelden kaynaklanan kitlenin siyasi eğilimi.

b) Sınıf güçleri, ve karakterlerinin tesbiti

c) Kitle üzerinde etkili olan siyasetin tesbiti ve çözüm önerisi.

Oysa baştan böyle bir yol izlenmediği gibi kampanya sırasında da böyle bir yola baş vurulmadı. Oysa bunlar yapılmış olsaydı, programımızı daha güçlü ve daha emin bir biçimde kitlelere götürebilirdik. Bölgedeki sınıfları sınıf güçlerini tanıyarak kitleye gitseydik, onları daha rahat kazanacaktık. Onların ideolojik, siyasi karakterini bilseydik soracakları sorulara önceden cevaplar oluşturabilirdik. Siyasi eğilimlerini iyi hesaplasaydık, onları bu dönemde kendi safımıza çekerdik ve onların üzerinde yönlendirici olabilirdik. Ne var ki bu konuda subjektif davranıyorduk. Şöyle ki kampanya dağınık propaganda gruplarıyla yürütülüyordu ve hiç bir grup arasında da sağlıklı bir diyalog yoktu. Bunların faaliyetlerinde de esas olarak dağınıklık hakimdi. Örneğin propaganda faaliyetinde birleşiklik, sistemlilik ve merkezilik aranamazdı. Çoğu kez sorulan sorulara ortak cevaplar verilmiyor, bazı dönemlerde ise seçim platformuna sadık kalınamıyarak yozlaştırılıyordu. Propagandanın niteliği ve sınırı daraltılıyor, kısırlaştırılıyordu. (Farkına varmadan platformdan uzaklaşanlar da oldu) bunun sebebi ne idi?

a) Önce genelde birleşik merkezi ve sistemli bir yapının yeterince oturmuş olmaması.

b) Özelde böyle bir oluşumun yaratılamaması.

Bunu özelde şöyle yaratabilirdik:

Önce bölgenin sınıf güçlerini ve siyasi eğilimlerini tahlil etmeli, sonra da onların her zaman için sordukları şu soruları kendi merkezileştireceğimiz, propaganda platformumuza temel almalıydık.

a) Seçime niye katıldınız? Niye CHP'den katılmadınız? CHP'ye yaslanın. Ahmet Demirdöven ne yapabilir?

b) Ne ile Devrim yapacaksınız? Devlete Devlet, Orduya ordu gerek, Hani silahınız?

c) Kürtçü müsünüz?

Eğer önceden sorulacağını bildiğimiz bu sorulara cevapları önceden verseydik, genel propaganda platformu ile bölgedeki propaganda platformunu (Sorular temelinde) birleştirme başarısını gösterebilseydik, ortak merkezi ve sistemli bir propaganda platformu yaratabilirdik. Böylece proletaryanın seçim programını kitlelere götürmekte zorluk çekmezdik.

İDEOLOJİK BAKIMDAN YETERSİZ OLMAK ÇALIŞMALARIMIZI SEKTEYE UĞRATTI.

Ne varki,:

- Devrimin teorisi konusundaki bilgimiz sağdı. Bu nedenle de "seçime niye katıldınız" dendiğinde zorluk çekiyorduk. CHP'den katılın dendiğinde biraz daha başarılı olmakla birlikte yine de yetersizlik vardı. "Ne ile Devrim yapacaksınız?" "Orduya ordu, Devlete devlet gerek" sorusuna da çok muğlak cevaplar veriliyordu.

- Kürtçü müsünüz? diye soru sorulunca da kuvvetli bir -hayır- ses işitiliyordu. Bu meseleden çok korkuluyordu. Buna değinmişken biraz açalım.:

Özellikle Dersim'de karşı devrimci bir propaganda bu noktada yoğunlaştırıldan ve kitleler bu konuda olumsuz (!) olduğundan proleter devrimciler bu konuda propaganda yapmaya cesaret edemediler. Bu o denli ileri gitti ki ulusal inkarcılığa yaklaşanlar oldu. İtina ile bu meseleden kaçmak asla çözüm değildir. Bu mesele devrimin temel meselelerinden biridir. Proleter devrimci olup olmamada da ölçüdür. Bu meselenin ezilen Ulus proleter devrimcileri olarak propagandasını yapmamanın adına ulusal inkarcılık denir. Dersim'li proleter devrimcilerin sınıf savaşının bu özel döneminde Kürt ulusunun tüm devrimci dinamiklerini, ulusal ve sosyal kurtuluş yoluna kazanma zorunluluğu bu meselede daha dikkatli davranmaya itmeliydir. (Kürdistanı bir baştan bir başa etkileyen olumsuz öğeleri tasfiye için) Seçimler Dönemi aynı zamanda Kürt ulusunun sınıf temelinde çeşitli milliyetlerden halkla ortak mücadele ve örgütlenmesinin de geliştirildiği bir dönem olmalıydı. Ulusal kurtuluşu da hedeflemiyen bir devrim düşünülemez. Bu sorun unutulmakla soyut devrim propagandasına yönelindi ve hata yapıldı.

DAĞINIK PROPAGANDA YÜZÜNDEN DİĞER SİYASETLERİ TEŞHİRDE ZAYIF KALINDI

Dağınık propaganda, diğer siyasetleri teşhirde de zayıf kalıyordu. Devrimin teorisi ile reformizm arasındaki kesin fark ortaya konamıyor, bu durumda kalınarak proleter devrimci platformda reformcu kanallar açılıyordu. Örneğin adayın tutuklanmasının ardından olayın etkisinde kalınarak propaganda ve ajitasyon tek tek yerlerde "Ahmet'e Özgürlük" ile sınırlandırılıyordu. Bu eksik bir bakış açısını simgeliyordu. Bu arada CHP'nin teşhiri de yeterince yapılamadı.

Reformcu ihanetin suç ortaklığını yapan, revizyonist ve reformistlerle ağız birliği içinde proleter devrimcilere saldıran PDA'nın hak ettiği bu dersi de verilemedi. Oysa bu dönemde PDA sınıf temelini bulmuş olarak CHP'nin yan antenliğini yapıyordu. Köylerde CHP'ye oy verilmesi üzerine seminerler veren, "Kürtçüdür, Kürt devleti kuracak" diyerek, kitleyi proleter devrimciler üzerine saldırtan bu hainler, sosyal şoven, olma yolunda olgun bir adım daha atıyorlardı. Burjuvazinin ayağını öpe öpe köyleri dolaşan CHP'lilerin arabalarından inmeyen bu hainler yeterince teşhir edilemediler.

Kendisi için merkezi ve sağlam bir bölge platformu yaratamıyan, yıllardan beri sorulan sorulara iyi hazırlanamıyan, Dersim'i kasıp kavuran karşı devrimci propaganda ile kıyasıya bir mücadelenin önemini göremiyen proleter devrimciler karşı-devrimci propagandayı yetersiz hale getiremediler. Güçsüz kaldılar. Bu yüzden de ideolojik önderlik düzeyine yükselemediler. Dersim halkının siyasi duyarlılığının gücünü iyi ölçemediler. Genel siyasi meselelere büyük ilgi duyan, genel siyasi baskılara genel bir ayaklanma ile cevap veren (bir çok örneği var) Dersim halkı bu dönemde reformcu kanaldan alınabilir ve genel siyasi bir atılımla tek bir tavırda birleştirilebilirdi. Oysa bu yapılamadı. Sonuç olarak: Reformizm büyük ölçüde mahkum edilemedi, kitle bağları örgütlü bağ düzeyine çıkarılamadı. Kampanyanın bir siyasi sonucu; kendi içinde büyük ölçüde amaç haline getirilmesi yani reformcu eğilimlerin ortaya çıkması olmuştur.

Seçimler yalnız başına amaç olamazlar, parlementer mücadele tek başına değildir. Bu mücadele, esasa tabi kılınarak verilmelidir. Yani bu mücadelenin bize yüklediği görevler hiç bir zaman esas görevlerimizi unutturmamalıdır. Bizim esas görevimiz, halkın silahlı mücadelesini örgütlemek, şartları silahlı mücadele şartlarına yükseltmektir. Silahlı mücadeleyi örgütlemek ise bir dizi devrimci görevi gerektirir. Kitleleri eğitmeyi ona dostu düşmanı kavratmayı, devrim için ikna etmeyi gerektirir. Biz bu görevleri esas almaz da soyut bir parlamenter mücadele ile kendimizi sınırlarsak reformcu oluruz. Hatamız şu idi: Bu görevi diğer görevlerle iç içe yürütmemek. Ve bir ölçüde unutmak. Örneğin, bölgenin ekonomik sosyal ve siyasal durumunu tahlil etmemek, sınıf güçlerini tesbit edip açığa kavuşturmamak... Devrim yapmak isteyen bir siyasi yoğunluğun ilk işi bu olmalıdır. Bu meseleye önem vermeyen bir proleter devrimci hareket düşünülemez. Bu sorulara cevap arayıp bulamayan bir çizgi devrim yapma iddiasında olamaz. Devrimin yolu karakteri, ve mücadelenin metotları meselesi buna bağlıdır. Dersim halkına nasıl bir devrim yolu öneriyoruz? Bu yolun niteliği nedir? Nasıl mücadele edilecektir? Dersim'deki tüm proleter devrimciler bu soruya cevap vermelidirler. Doğru devrimci tutum, devrimin teorisini kavramak bunun ışığında bölgedeki sınıf güçlerinin tesbitini yapmak ve durumlarını ortaya çıkarmak, sınıf bilincini kitlelere taşıyarak dost ve düşmanı kavratmak doğru bir siyasi eğitim temelinde kitleleri devrime kazandırmaktır. Seçim çalışmaları boyunca bunu yeterince hayata geçirdiğimizi söyleyemeyiz.

EYLEM BİRLİĞİNDE ZAAFLAR

Dersim'deki seçimlerden çıkan siyasi sonuçlardan biri de eylem birliği alanındaki zayıflıklarla ilgili.

Proleterya partisinin inşası meselesi günümüzün örgütsel plandaki merkezi görevidir. Kitleler bu gün bir kurmaydan yoksundurlar. Kitleleri devrim yolunda kazanacak, onları derleyip toplayacak devrim yolunda eğitim seferber edecek, devrim için onlara önderlik edecek bir proleterya partisinin yokluğu proleter devrimcilere bu konuda büyük sorumluluklar ve görevler yüklemektedir. Proletarya partisinin inşası görevi hala proleter devrimcilerin çözmek zorunda olduğu bir sorundur. Proleter devrimcilerin önünde merkezi örgütsel bir görev olarak durmaktadır.

Bu görevin yerine getirilmesi ve başarılması proleter devrimcilerin birliğinden geçmektedir. Proleter devrimcilerin birbirleriyle sıkı sıkıya bağlı ve birbirlerini karşılıklı olarak etkileyen sorunlardır. Bu nedenle de bu meselenin proleter devrimci gruplar arasında ısrarlı ve ciddi bir biçimde ele alınması gerekmektedir. Bu birliğin amacı proletarya partisinin inşasına yönelmeyi çabuklaştırmaktır. Oysa bugün var olan gruplar, farklı oranlarda da olsa böyle bir yönelişi bulanıklaştırmakta ve bu merkezi örgütsel görevi, kendiliğindenci bir sürece sokmaktadırlar.

Bu gün tüm proleter devrimci grupların, eylem birlikleri diye formüle ettikleri çalışmalar, esasta proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşasını yaratmaya yönelik böyle bir amacı gerçekleştirmeyi hedef tutan bir çalışma olmasına rağmen (ilk adımıdır) yeterli bilinçten yoksundur. Bilinçli bir uğraşıdan çok kendiliğindenci ve subjektif niyetlidir. Şimdiye kadarki eylem birliklerinden kavradığımız tek şey; eylem birliklerinin bu güne kadarki durumu ile, bırakın proletarya partisi gibi bir devrimci kurmayı oluşturmayı gruplar arasındaki yakınlaşmayı dahi sağlayamamaktadır. Kısaca, şimdi kadar eylem birlikle gerçek amacına yönelmiştir.

Geneldeki bu du[...] tek tek bölgelerde de [...]nsıyor. Bir de yanına [...]yasi tecrübesizliği ve [...]halli amatörlüğü alınca daha da olumsuz bir durum ortaya çıkıyor. Bir tak[...] küçük bölgelerde "eyl[...]birlikleri" adeta atla[...]yarıştığı hipodromlara dönüyor. Rekabet, grupluk üstünlük kompleksleri gibi eğilimler yoğun biçimde boy gösteriyor. Kısacası eylem birlikleri o denli amacından uza[...]hale getiriliyor ki [...]da vermez oluyor. Bu [...]cum Dersim'deki seçimlerde de yansıdı. Seçim dönemi boyunca Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu ile [...]kın Yolu arasında ge[...]ek bir eylem birliğinden ahsetmek baştan yanlış [...]. Halkın Kurtuluşu ile H[...]kın Birliği arasındaki eylem birliği ise, sadece "iyi niyet"liydi.

Gruplar bilinçli hareketden yoksun olduklarından eylem birliklerinin sebebi ile sonucu arasındaki mantığı çözemediklerinden önemli olumlu adım lar atamadılar. Özellikle Halkın Yolu bu olumsuzluğun başını çekmektedir İçindeki sağ ve sol eğilimleri yenememekte, bu meselede kendi deyimi ile "Mızıkçılık" yapmaktadır. Bunu Dersim'deki seçimler açıkça ispatladı. Önce platformlarda farklılık var dediler. Sonra, "Maddelerin sayısı" engel çıkardı. Uzun müddet aktif ve militan bir çalışmanın önünde engel oldular. Ortak bir programın yaratılamamasında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliğinden daha çok olumsuz davrandılar. Oysa amaç "Birleşik, Merkezi ve Programlı" bir eylem birliği yaratmaktı. Bu "sınırları genişletilmiş (ama ilkeli) bir eylem birliği" formülasyonu ile çözümlenebilirdi. Dersim'li pro-

Seçim çalışmaları sırasında yaralanan bir köylü tedaviye götürülüyor.

Seçim çalışmaları sırasında köylülerle çekilmiş bir resim.

"Faşist diktat

Ben proleter devrimci düşünceye yürekten inanarak, proletaryanın seçimler dönemindeki doğru devrimci taktiğine bağlı olarak seçimler döneminde "Demokrasi ve Bağımsızlık bayraklarının yükseltilmesi" görevinde bulunmayı kutsal bir görev sayıp, seçimlere katıldım. Amacımı ve uğruna mücadele edeceğim, seçim programımı Dersim'in en ücra köşelerine kadar ulaştırılan bildirilerde belirttim. Bildiride, dünya ölçüsünde hüküm süren ekonomik buhranın siyasi bir nitelik kazanma yönünde geliştiğini, ve bunun her alanda sınıf savaşları için mükemmel bir durum yarattığını devrim etkenlerinin yükseldiğini sömürge ve yarı-sömürge halklarının yeni mevziler kazandığını ve kazanacağını vurguladım. Seçimler döneminde barışın ve sükûnetin değil sınıf mücadelesinin esas alınması gerektiğini, reformcu ihanetin açığa çıkarılmasını, kitleler üzerindeki etkinliğinin mücadele yoluyla yıkılması gerektiğini, geniş yığınların devrime kazanılmasının bu yolla gerçekleşeceğini belirttim. Proletaryanın bağımsız devrimci siyasetini ve bu temele dayalı programını kitlelere götürülmesinin kitlelerin bu temelde eğitilmesinin, bunun diğer burjuva siyasetlerin teşhiri ile birleştirilmesinin gerektiğini de açıkladıktan sonra seçim platformunu ilan ettim.

Bildirinin kısa zamanda Dersim'in yiğit proleter devrimcilerinin ve halkının desteğini alması, hakim sınıfları olduğu gibi C.H.P. lileri de korkuttu.

Polis, jandarma ve CHP'liler (başta aday Hüseyin Erkanlı olmak üzere) işbirliği yaparak bildirinin daha geniş alanlara yayılmasını ve tartışılmasını engellediler. Daha baştan yığınların bağımsız siyasi eğilimlerini baskı altına aldılar. Bu arada da seçim kampanyasının hızını durdurmak, moral bozmak, bizim kitlelerle kaynaşmamızı engellemek için, çeşitli yerlerde gerici propaganda yaptılar. Proleter devrimcileri ihbar ettiler. Siyasi duyarlılığı güçlü olan ve genel siyasi meselelerle

DERSİM'DEKİ SEÇİM SONUÇLARI

A. Demirdöven	8200
İ. Ayata	840
CHP	31 000
MSP	460
MHP	2269
AP	3900
TİP	170

leter devrimci gruplar bu nu başaramadılar. Bu nedenle, Dersim'deki seçimler zaaflardan dolayı proleter devrimcilerin birliğini güçlendirmeye çok az hizmet etti. Bilinçten büyük ölçüde yoksun, iyi niyet yolu ile sürdürüldü.

Dersim'deki seçimlerden çıkaracağımız bir sonuç da, her şeye rağmen seçim sonucunda sekiz binin üzerinde bir oy alınarak başlı başına siyasi bir başarının yaratılmasıdır. Bu küçümsenmiyecek bir sonuçtur. Çünkü bunun içinde reformcu kanalı terk edenlerin oyu vardır. Bu bakımdan proleter devrimciler olarak bu sonucu siyasi bir başarı olarak değerlendirmek, ve kazanç hanemize yazmak zorundayız.

Bu arada Dersim' deki destekçin en büyüğünün yiğit Dersim kadınlarından gelmesi ve ezici çoğunluğun oluşturması bize bir gerçeği bir kez daha kavrattı. Kadına güvenmenin ve kadınsız devrim olamıyacağı gerçeği, Dersim'li bütün proleter devrimciler bilmelidirler ki Dersim'in halkının yarısını kadınlar oluşturur. Bunlar kazanılmadan Dersim kurtarılamaz.

Dersim' deki Seçimler hakkındaki görüşlerimiz ve başlıca siyasi sonuçlar bunlardır.

Hatalarımızdan şu sonuçları çıkarıyoruz:

a) Her alanda (il, ilçe ve köy) yeniden seçim değerlendirmesi yapılmalı bu çalışmalar, bölgenin sosyo-ekonomik yapısının tesbiti ile birleştirilmelidir.

b) Dersim halkının genel siyasi eğilimi net bir biçimde tesbit edilmeli, bu eğilim ve karaktere uygun siyaset ve taktikler saptanmalıdır.

c) Kitle bağları derinleştirilmeli, bunun için öncü için ilk şart olan "İdeolojik olarak kitlelerce kabul edilme" olayı gerçekleştirilmeli, karşı devrimci propagandaya karşı, uzun dönemli devrimci propaganda faaliyeti teşkilatlanmalıdır.

d) Dersim olayı hakkındaki bilgiler derinleştirilmeli, bu olayın kitleler üzerindeki olumsuzlukların giderilmesi için çalışılmalıdır. Dersim halkının geçmişten gelen "Yalnız kalma" kuşkusunun silinmesi, "kendine güven" ilkesinin de doğru önderlikle birleştirilmesi, başta Türk halkı ile çeşitli milliyetlerden halk arasındaki güvensizliğin giderilerek UDHD mücadelesinde birleştirilmeleri için çalışılmalıdır.

e) Bölge halkı üzerindeki asimilasyoncu ilhakçı ve ırkçı eğitimin mahkum edilmesi ve sınıf bilincinin yanında Ulusal bilincin de verilmesi

f) Tüm çalışmalarda proleter devrimcilerin birliğini güçlendirici davranılmalı, öğrenmek için çalışılmalı ve Dersim'de birlik soru olan "birlik mümkün mü?" sorusu da dikkate alınarak fedakarlıklar pahasına (ilkeler temelinde) birlikte hareket edilmelidir. Halk için deki "ilkesiz birlik" isteğine bilinç unsuru katılarak "ilkeli birlik" anlayışı hakim kılınmalıdır.

g) Hakim sınıfların "böl-yönet" politikasına paralel olarak ortaya çıkan aşiretler arası rekabetin kime hizmet ettiğinin kitlelere kavratılarak her türlü bölücü taktiklere karşı uyanık tutulması gerekmektedir.

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM!

KAHROLSUN ULUSUMUZ ÜZERİNDEKİ BOYUNDURUK!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF!

Dersim'den
Proleter Devrimciler

Kahramanmaraşlı proleter devrimciler, bölgesel seçim çalışmalarını değerlendiriyor:

"Başarımız, proletaryanın kızıl bayrağını sınıf mücadelesinin her alanında yükseltmemizle mümkün olacaktır!"

Bizler Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan proleter devrimciler olarak bölgemize olan Kahramanmaraş'ta seçimlere yeterince hazırlıklı giremedik. Seçimlerin erkene alınması, bizlerin de seçim konusunda (propaganda-ajitasyon ve örgütlenme) gerektiği kadar yoğunlaşamamış olmamız zaaflarımızı arttırıcı, çalışmalarımızı olumsuz yönde etkileyici unsurlardı. Ancak saflarımızdaki fedakarlık herkesin ideolojik ve siyasi geriliğine rağmen bütün gücünü harcaması, kampanya süresince görülen olumlu bir durumdu.

Seçimlere katılırken durumumuzu şöyle tesbit edebiliriz,

* İdeolojik ve siyasi seviyemiz düşüktü.
* Halkın Kurtuluşu'nda yayınlanan seçimler hakkındaki yazının özlen geniş çevrelerce kavranamamıştı.
* Seçim deneyimiz yok denecek kadar azdı.
* Yeni bir mücadele biçimini denemenin tecrübesizliği içinde idik. Sıralamaya çalıştığımız bu eksikliklerimiz tüm seçim kampanyası boyunca çalışmalarımıza damgasını vurdu. Bu, meselenin bir yanıydı.

Diğer taraftan biz, emekçi halk kitlelerinin gerçek kurtuluşunun kendi gücüne dayanarak "Ulusal Demokratik Halk Devrimi " ile olacağına inanıyor ama, bu şartları hazırlayacak her aracın kullanılmasının gerektiğini yeterince kavrayamıyorduk. Bu nedenlerin bir parçası da, bu günkü parlamentonun teşhiri ve devrimciler tarafından parlamentodan bir araç, bir kürsü olarak yararlanılması konusunu gerektiği kadar kavrayamadığımız için, kitlelere kavratmada da güçlük çekiyorduk.

Ayrıca bölgemizdeki çeşitli proleter devrimci gruplar grupçu ruhlarından ve taşıdıkları zaaflarından dolayı bir araya gelerek durum değerlendirmeleri yapamıyorlar, proleter devrimcilerin kitlelere önderlik yapmalarının onlarla bağlarını güçlendirmelerinin ve onları devrime hazırlamalarının bir aracı olan seçim konusunda yeterince titiz davranamıyorlardı.

Bizler kitlelerin politik eğilimlerinin arttığı sınıf mücadelesinin boyutlarının alabildiğine genişlediği seçim döneminde emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı verilen ve devrimci işçi-köylü, iktidarını amaçlayan mücadelemizi reformizme karşı mücadele ile birleştirmenin bilinci ile çalışmaya başladık.

İlkelerden taviz vermeden CHP'den aday adayı olan proleter devrimci arkadaşımızın adaylığı ile birlikte, CHP içinde gizliden gizliye bir takım hesaplar yapılmaya, oyunlar çevrilmeye başlandı. Bu aşamadan sonra proletaryanın bağımsız siyasetinin ışığında ilk seçim bildirisi basıldı ve dağıtıldı. Bildiri ile birlikte yoğun bir şekilde çalışmalar hızlandırıldı. Propaganda ve ajitasyon grupları (ki çok yetersizdi) halka, kurtuluşlarının ancak silahlı mücadele ile mümkün olacağını parlamentonun kurtuluş olamayacağını anlattılar. Bu çalışmalarda karşı-devrimcilerin oldukça yoğun bölgede en fazla etkinliği olan CHP reformistlerinin de karşımıza çıkardıkları engelleri aşmak zorunda kaldık.

Önseçim döneminde CHP listesindeki ağa-bey takımı birbirleri hakkında kıyasıya mücadele ederken iş proleter devrimci adaya gelince hepsi birden saldırıya geçerek 'ittifak' kuruyorlardı. Bu onların gerçekte bütün 'devrimci' görünme çabalarına rağmen devrime karşı olmalarının sadece bir göstergesiydi.

Bunun üzerine proleter devrimci olarak, CHP listesinden seçime katılan aday adayların geçmişte yaptıkları halk düşmanı tavırlarını ve en hafif deyimle "yolsuzluklarını belgelerle açığa çıkaran ikinci bir bildiri hazırlayarak dağıttık. Bizim bildiri dağıtmamız ve onların halk düşmanlıklarını sergilememiz üzerine CHP'nin gerici aday adayları işi "proleter devrimci adayın" öldürülmesini 'düşünmeye' kadar vardırdılar. Karşı-devrimci yöneticilerin tüm çabası gözlerini karartmış ve ağa-bey takımını güçsüz bırakmıştı.

Bu da onların Hüseyin Sayılır'ın adaylığını 'veto' ettirmek için CHP genel merkezine yaptıkları baskıları iyice yoğunlaştırmalarını getirdi. Proleter devrimciler her türlü şantaj ve baskıya rağmen CHP'nin sahtekarlığını anlatmaya devam ettiler.

Daha sonra da proleter devrimci adayların bilinen "vetoları" gerçekleştirildi. Bunlardan birisi de Kahramanmaraş CHP listesinden aday adayı olan proleter devrimci Hüseyin Sayılır'dı. 'Veto'lar CHP'nin "halktan yana"lığının "işçiden-köylüden yanalığının" nasıl birer sahte maske olduğunun göstergesiydi. Toprak ağalarının, tefeci-tüccarların, vurguncuların adaylığı 'veto' edilmezken, halk çocuklarının adaylıklarının 'veto' edilmesi CHP reformizminin sahte 'halkçılığını' ortaya koyuyordu.

'VETO'LARDAN SONRAKİ GELİŞMELER

Vetoların gerçekleşmesinden sonra saflarımızda belli bir kararsızlık görüldü. Bunun nedeni seçimlere bağımsız adayla katılıp katılmama meselesiydi. Yukarıda da belirttiğimiz gibi proletaryanın çıkarı açısından 'seçim' konusunu yeterince kavrayamadığımız için meselede çözümleyici ve kararsızlığı anında giderici bir tavır alamıyorduk. Zamanın kısa olması da kararsızlığımızı derinleştiren bir unsur oluyordu.

Ancak proleter devrimciler doğru bir kararla bağımsız bir adayın seçime katılması tesbitine vararak içinde bulunulan kararsızlığı aştılar. Bu aşamada diğer proleter devrimci hareketlerle birlik sağlanarak çalışmalar daha olumlu bir seviyeye ulaştı.

İlk etapta 'veto'ların nedenini halka açıklandığı bir bildiri dağıtılarak, proleter devrimcilerin bağımsız adayla seçimlere katılacağı açıklandı. Devrimcilerin niçin 'veto' edildiği kavratılmaya çalışıldı. Proleter devrimcilerin bağımsız adayla seçimlere katılması faşistleri, sosyal-faşistleri olduğu gibi reformistleri ve onların 'proleter devrimci' yaftalı yeni uşakları Halkın Sesi taraftarlarında telaşa düşürdü. Bütün bu unsurlar tek cepheden proleter devrimci adaya karşı taarruza geçtiler. Yalan ve iftira kampanyası onların her zaman olduğu gibi seçimler döneminde de kullandıkları silahların başında geliyordu. Hele Halkın Sesi taraftarları proleter devrimciler tarafından 'iflas' ettirilen ideolojik-siyasi görüşlerini, proleter devrimci aday'a karşı yalan ve iftira ile gizlemeye çalışıyordu.

CHP Genel Başkanı Ecevit'i K.Maraş'a gelmesi ile düzenlenen mitinge proleter devrimciler de kendi pankart ve sloganları ile katıldı. Bizler pankart ve sloganlarımızla mitinge katılıp, proletaryanın bağımsız siyasi tavrını koyarak, 'Proleter devrimci' Halkın Sesi taraftarları da CHP miting arabalarından "Allahın izni, halkın oylarıyla 6 Haziranın başbakanı, halkın kurtarıcısı Ecevit geliyor" diyerek 'proleter devrimcilikleri'nin gereğini yerine getiriyorlardı. Burada durmayan Halkın Sesi taraftarları, miting anında da diğer yerlerden gelen sosyal-faşistlerle birlikte proleter devrimcilere saldırılarını en ön safında dövüşme şerefini (!) kimseye vermiyorlardı.

Proleter devrimciler seçim süresince faşistlerden sosyal-faşistlerden reformistlerden, oportünistlere kadar bütün gericilerin yalan ve iftiralarının yanısıra açık saldırıları ile karşı karşıya kalarak mücadele ettiler.

Proleter devrimci aday'ın hayatına yönelik saldırılar kararlılıkla boşa çıkartıldı. Özellikle CHP'nin ağa-bey takımı, saldırı ve tehditlerini seçim boyunca elden bırakmadılar. Saldırı ve tehditler yalnız proleter devrimci aday'a değil, birçok yerde açıkça köylülere yöneltiliyordu. Köylülere "Eğer bu köyden bağımsız aday'a oy çıkarsa köyü terk edin" deniyordu.

Halkın bilinçlenmesinden korkan bütün gericilerin baskıları seçim günü de aynı şekilde devam etti. Pazarcık'ta oy kullanmaya giden kadınların üzerleri zorla aranarak bağımsız adayın oy pusulaları ellerinden alındı. Bir çok yerde tasnif sonucu bağımsız aday'a çıkan oylar imha edilerek yerlerine CHP'nin mühürlü oy pusulaları koyuldu.

Bütün bunlar hakim sınıfların emekçi halka karşı uyguladıkları baskının birer parçasıdır. Hakim sınıflar kendi iktidarlarını korumak için halka karşı her zaman olduğu gibi seçimler boyunca da baskı ve terör uygulamaktadırlar. Seçimlerin hiçbir zaman halkı kurtuluşa götürmeyeceği 5 Haziranda bir kere daha kanıtlandı.

Ancak bütün baskılar, yalan ve iftira kampanyalarına rağmen 5 Haziran seçimleri Proleter devrimcilerin kitlelerle birleşmesini, onlarla bağlarını pekiştirmesini engelleyemedi. Tüm karşı devrim cephesinin saldırısı yoksul K.Maraş köylülerinin gerçekleri kavramasını engelleyemedi. Bağımsız aday'ın aldığı oy bunun ölçülerinden sadece bir tanesidir.

SEÇİM ÇALIŞMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ ZAAFLARIMIZI AŞMANIN BİR ARACI OLMALIDIR.

Biz Kahramanmaraş'lı proleter devrimciler olarak seçimler döneminde birçok hatalarımızı hayatın ve mücadelenin canlı pratiği içinde daha iyi gördük. Bu hatalarımızı tesbit etmek onu aşmanın ön koşulu, vazgeçilmez unsurudur. Bizler de temel gerçekten hareketle hatalarımızı aşmak için, hatalarımızı kavramaya onu ön plana çıkarmaya çalıştık.

Seçim çalışmaları boyunca:

* Sistemli ve programlı bir çalışma yapamadık, çoğu kez kendiliğindenciliğe boyun eğdik.
* Sınıf mücadelesini uzun vadeli ele alamadığımızdan kısa vadeli çıkarlara daha çok yöneldik.
* Cereyanları göğüslemede yetersiz kaldık.
* Propaganda ve ajitasyon çalışmalarımız kadro yetersizliği ve az olması nedeniyle istenen düzeyde yürütülemedi.
* Burjuva devlet mekanizması ve onun bir unsuru olan parlamentoyu kitlelere yeterince teşhir edemedik.

SEÇİMLERDEN ZENGİN DENEYLERLE GÜÇLENMİŞ OLARAK ÇIKTIK.

Bütün zaaflarımıza, hatalarımıza rağmen 5 Haziran seçimleri bölgemizde proleter devrimcilerin kitle bağlarını güçlendirmesini sağlamıştır. Bir çok arkadaş propaganda-ajitasyon yeteneğini geliştirmiş, kitle bağı kurmada engin deneyler kazanmıştır.

Halka, onun yaratıcılığına olan güvenimiz seçimler sonucunda iyice pekişmiştir. Halkın fedakarlığının proletarya partisinin önderliğinde maddi bir güce dönüşerek faşist diktatörlüğü yıkacak tek güç olduğunu seçim pratiği ile daha açık bir şekilde kavradık.

GRUPÇULUK AŞILMALIDIR.

Proleter devrimcilerin birliğine zarar veren sorumsuz ve grupçu davranışların mutlaka aşılması ve halkın çıkarlarının ön planda tutulması bir kere daha açıkça ortaya çıkmıştır. Özellikle Halkın Sesi Yolu'ndan daha çok tabanı olan arkadaşların seçim sonuçlarını değerlendirmede ve diğer konularda daha sorumlu davranmaları, proleter devrimcilerin birliğine ve halkın çıkarlarına olumlu yönde etki edecektir. Kampanya boyunca düştükleri sorumsuz ve grupçu tavrı mutlaka aşmalıdırlar. Bu gün kü kadar diğer proleter devrimciler bir araya gelerek seçim çalışmalarını değerlendirmeleri. Oysa bugün bu çalışmalarda ortaya çıkan deneylerin merkezileştirilmesi acil bir sorundur. Ve bunun yapılması devrimcilerin birliğine, proletarya partisinin inşasına hizmet edecektir. Seçim çalışmalarının değerlendirilmesi bölgemizdeki proleter devrimcilerin önünde bir görevdir.

HAYAT PROLETER DEVRİMCİLERİN SİYASİ TESBİTLERİNİ DOĞRULUYOR.

Seçimler sonucu ortaya çıkan durum, kurulan hükümetler ve bu hükümetlerin programlarının içeriği proleter devrimcilerin tesbitlerini doğrulamaktadır. Artık kitleler gözlerini parlamentodan ayırmakta ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi yoluna çevirerek devrimci saflarda mücadeleye atılmanın gereğini kavramaktadırlar.

Bir 'umut' olarak gördükleri Ecevit ve onun başbakanlığı döneminde yoksul Maraş köylerinde sürdürülen baskılar halkın gözünde reformizmi iflas ettirmiştir. Ancak bu hoşnutsuzluğu örgütlemek, onu kendiliğindenciliğe terk etmemek proleter devrimcilerin görevidir.

Yeni MC ile birlikte iyice artacak olan saldırılar ve yoğunlaşan sömürüden kurtulmanın yolunun devrimci işçi-köylü iktidarının kurulması yani Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zafere ulaşması olduğu gerçeğini kitlelere kavratmak için bütün gücümüzü seferber etmeliyiz. Bunun objektif koşulları bugün açıkça ortadadır.

Başarının ana koşulu doğru devrimci ilkeler etrafında birleşerek proletaryanın kızıl bayrağını sınıf mücadelesinin her alanında yükseltmekle mümkün olacaktır.

Eğer seçim çalışmaları, Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine tabi kılınmazsa, seçim kampanyasının kitlelerde yarattığı devrimci birikim örgütlenmezse, çalışmalarımızın ürünleri kısa sürede erimeğe mahkumdur. Bugün kitlelerin her zamankinden daha çok devrime ve nihai kurtuluşlarına yöneldiği bir dönemi yaşamaktayız. Bu proleter devrimcilerin görevlerine daha çok sarılmalarını zorunlu kılmaktadır.

Yeni dönem; seçimlerde kazandığımız zengin deneylerin ışığında hayatın her alanında faşist diktatörlüğe karşı devrim mücadelesini yükselteceğimiz bir dönem olacaktır.

Biz Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan Kahramanmaraş'lı proleter devrimciler olarak hatalarımızdan arınma temelinde, UDHD'nin zaferi yolunda kendimizi aşarak şimdi daha da yaratıcı bir şekilde sınıf mücadelesini yükselteceğiz.

Ahmet Demirdöven'in mektubu

"…örlüğün cezaevleri bizim için bir okuldur"

yakından ilgilenen, reformcu batağı terk edip, devrim yoluna yürümek istiyen - objektif olarak da bunu hissettiren - Dersim halkını engellemenin bir tek yolu vardı: Her zaman olduğu gibi karşı-devrimci propagandayı yoğunlaştırmak, baskı ve terörü yoğunlaştırmak, jandarma, polis ve muhbir tehtidi yaymak... Proleter devrimcileri kitleden koparmak, tecrit etmek böylece proleter devrimci siyasetin kitlelere ulaşma yollarını tıkamak - Nitekim de böyle yaptılar.

Önce yoğun bir karşı-devrimci propaganda furyası geliştirdiler. "Ahmet Demirdöven ajandır" "Bunlar AP için çalışıyorlar, para almışlar""AP'ye geçecek" "Hem kürtçüdür, (bunu söylerken çok kuvvetli söylüyorlar. Çünkü Türk hakim sınıflarına bu konuda oldukça güveniyorlar) hem de Koministtir." "Kürt devleti kurmak istiyorlar" diyerek kitlenin kafasını bulandırma yolunu denediler. Bildirileri eline alıp, (Hüseyin Erkanlı başta) "Bakın Kürt devleti istiyorlar" diye köylerde propaganda yaptılar Ne yaptılarsa sökmedi. Kitlelerin izlenen yolla durdurulamıyacağını, görünce bu kez tehtit ve terör yoluna yöneldiler. "Bunlar Kürtçüdür, Koministtir. Onlara oy verir köylerinize bırakırsanız sizi de tespit edip cezalandırırlar." "Haberimiz var Kürtçüler için, (özellikle) liste çıkarmışlar""Polis tüm bildirileri toplamak için köyleri dolaşacak" diyerek kitleleri tehdit ettiler. Bu arada "Dersim 38'den" de bahsetmeyi unutmadılar. Bütün bunlar gün geçtikçe yoğunlaşıyordu.

Ne varki bir yandan da proleter devrimciler çalışıyorlardı. Her gittiğimiz yerde karşılaştığımız sorunlara çıplak ve ikna edici cevaplar veriyor, kitle ile anlaşıyorduk. Kitleler bizi seviyor ve kucaklıyordu. Bunun üzerine Polis ve CHP'liler hazırladıkları senaryoyu hayata geçirdiler. Önce"tarafımdan yazıldığı kaydını" da belirterek bildiri ihbar edildi. Tunceli Mazgirt, Çemişgezek savcılıklarınca hakkımda giyabi tutuklama kararı çıkartıldı. Ben Pülümür'deki açık hava toplantısına hazırlanırken, Tunceli polisince tutuklandım. Çemişgezek savcılığına götürüldüğümde bana oynanan alçak ve çirkef oyunu herkes anlamıştı. CHP'liler bir kez daha faşizmin ekmeğine yağ sürüyor ve uzlaşıyordu.

Çemişgezek'teki ilk sorgudan sonra Elazığ'a gönderileceğimi söylediler. Bunun nedeni de, Çemişgezek Ağır Cezanın Elazığ'a bağlı olmasıydı. Her şey açıkça anlaşılıyordu.

Seçim kampanyası hızının proleter devrimci siyasetin kitlelerle kucaklaşmasının, kitlelerin tutuklanmama gösterecekleri tepkinin korkusu onları böyle bir oyuna itmişti. Ama bilmiyorlardı ki tüm proleter devrimciler Türkiye halkına ve Dersim halkına "Demokrasi ve Bağımsızlık bayraklarının yükseltilmesi" sözünü vermişlerdi... İşte bu söz herşeye yetiyordu.

Nitekim tutuklanmam, -erken olmasına rağmen-hiç bir engel çıkarmadı. Proleter devrimciler tüm ihbarlara rağmen mücadeleye devam ettiler.

Bana gelince... Ben, baştan da söylediğim gibi, proleter devrimci düşünceye yürekten bağlıyım. İnanarak savunuyorum. Hiç bir güç bu inancı durduramaz. Tutuklu olmam da bunu engelleyemez. Çünkü ben yine, içerde de proleter devrimci olmanın bilinciyle hareket ediyorum. Attığım her adımı da proleter devrimci sorumlulukla atıyorum. Mücadeleye hücremde de devam ediyorum.

Faşist diktatörlüğün ceza evleri bizim için bir okuldur. Bilinsin ki biz ceza evlerindeki tüm Ahmet Demirdöven'ler burada da mücadele ediyoruz.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM
KAHROLSUN KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ BOYUNDURUK

Dersim Proleter Devrimci Adayı
Ahmet Demirdöven

Cimikanlı ve Haraba köylüleri

"Seçim çalışmaları halka olan güvenimizi arttırdı"

Bizler Kahramanmaraş'ın Pazarcık İlçesine bağlı Cimikanlı ve Haraba Köyü devrimcileriyiz. Seçimler döneminde köylerimizde yaptığımız çalışmaları, bu çalışmalar süresince tesbit edebildiğimiz eksikliklerimizi ve çıkardığımız dersleri aktarmak istiyoruz.

Önce şunu belirtelim ki, Halkın Kurtuluşu seçimlerle ilgili tavrımızın ne olması gerektiği konusunu çok önceden belirtmesine rağmen biz çalışmaya ancak, seçime bir hafta kala başladık.

Seçim çalışmaları süresince köylerimizde üçer defa toplantı yaptık. Bu toplantılarda dünyanın ve Türkiye'nin içinde bulunduğu durum buna bağlı olarak emekçi halkımızın kurtuluşunun nasıl olması gerektiği, burjuva parlamentosu ve seçimler gibi konuları tartıştık. Yapılacak seçimlerin halkın sorunlarını çözemiyeceğini anlatılarak, devrimcilerin seçimler meselesine nasıl baktığı, parlamentoyu nasıl değerlendirdiği kavratılmaya çalışıldı. Bütün bu anlatılanların ışığında da bağımsız aday üzerindeki düşüncelerimizi köylülere anlattık.

Yaptığımız çalışmalardan birisi de UDHD'ni içeren sloganları duvarlara yazmak oldu.

Bu çalışmalar ve seçim kampanyası boyunca karşılaştığımız ve aşmamız gereken bir engel de CHP reformizmi idi. CHP'liler bütün seçim boyunca proleter devrimci aday'a saldırdılar. Reformistler esas olarak proleter devrimci adayın şahsında Ulusal Demokratik Halk Devrimi'ne saldırıyorlardı. Onlar iftira, dedikodu ve sahtekarlığın bütün örneğini gösterdiler. Bazı yerlerde bağımsız adayın tehlikesinden (!) söz ederken, devrimcilerin olduğu yerlerde de iki yüzlü bir politika izliyorlardı. Örneğin bizim köylerimize gelen CHP ilçe eski başkanı "Hüseyin (Bağımsız aday) iyi bir arkadaştır. Kendisini sever sayarım. Kazanacağını bilsek tüm gücümüzle destekleriz. Ama kazanamaz. Onun için de oyları bölmeyin" diyerek, sahtekarlığın ve ikiyüzlülüğün örneğini gösteriyordu.

Yine aynı CHP'liler, bir yandan "devrimci" lafını ağızlarından bırakmazken, diğer yandan gizlice duvarlara yazılan halkın temel taleplerine ilişkin sloganları siliyorlardı.

Sandık başında ise devrimci aday'a oy verdirmemek, verilen oyları iptal ettirmek için her türlü oyunu yaptılar. Birçok yerde tepkiyle karşılanmalarına rağmen birçok yerde de başarıya (!) ulaştılar.

Biz Cimikan ve Haraba'lı devrimciler olarak seçimlerdeki eksikliklerimizi şöyle tesbit ettik.

* Seçim siyasetimizi kavrama ve halka kavratma yolunda yeterince çaba sarf etmedik.
* Proleter devrimci adayın "Veto" edilme nedenini yeterince açıklayamadık.
* Bildiri ve afişleme gibi araçları kullanamadık.
* Komşu köylerle bağ kuramadık.
* Devrimci adaya oy verilmesinin önemini gerektiği gibi açıklayamadık.

Bu eksiklerin de ışığında seçimlerden şu dersleri çıkardık:

* Reformizme karşı tutarlı mücadele verilmeden faşizme karşı tutarlı mücadele verilemez.
* CHP reformizmine karşı bölgemizdeki mücadelenin yükseltilmesi gerektiğini şimdi daha iyi kavradık.
* Seçimler karşısındaki tavır, diğer siyasetlerin (sözde devrimci) burjuva yüzünü net bir şekilde ortaya koydu.
* Seçimler halka olan güvenimizi arttırdı. Çünkü halkın fedakarlığının devrimci siyasetle birleştiği gün, onun önünde hiç bir engelin duramıyacağını seçimler bize çok daha iyi bir şekilde kavrattı.

REFORMİST ENGELLERİ AŞALIM!
PROLETARYA PARTİSİNİN İNŞASI YOLUNDA İLERİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Cimikan ve Haraba Köyü
Devrimcileri

Yalan ve sahtekarlığa başvuranlar ideolojik ve siyasi iflas içinde olanlardır

HALKIN BİRLİĞİ — HALKIN KURTULUŞU — HALKIN YOLU

Aydınlık ve "Halkın Sesi" oportünistleri, uzun bir aradan sonra Yıldız gazetesini yurtdışında yeniden çıkarmaya başladılar. Yıldız'ı yeniden çıkaranlar bu gazetenin eski burjuva yazarlarının takipçileri olduklarını daha ilk sayıda ortaya koydular. Yıldız'ın eski yazarları halkın nefretini kazanıncaya kadar bu siyaseti uygulamışlardı. Gazeteyi yeniden çıkaranlar belli ki bundan hiç ders almamışlar.

Temmuz 1977 tarihli Yıldız'ın "Halkın Kurtuluşu göktikçe sahtekarlığa sarılıyor." başlıklı yazısında 1 Mayıs sonrası açtıkları karşı-devrimci kampanyalarına boşuna "proleter devrimcilik" cilası çekmeye çalışıyorlar. Her zaman olduğu gibi bu yazının da baş hedefi proleter devrimciler. Bu yazının bir yerinde şöyle deniliyor: "O sırada (1 Mayıs sonrası kastediliyor) üçlü Oportünist Blok'un (oportünistler proleter devrimcilerin birliğinden çok korktukları için bu sözü son zamanlarda 'özellikle' kullanıyorlar) yurtdışındaki taraftarları ne yapıyor? Onlar, Türkiye'de şeflerinin gazete bürolarına kilit asıp, kaçtığı gibi ortadan yokoldular. Meydanı revizyonist propagandaya bıraktılar. ATİF ve FİDEF'in, Köln Radyosu'nun propagandası karşısında sindiler."

Yıldız gazetesi boşuna devrimci saflarda karışıklık yaratmak ve kendi tekkesini ayakta tutmak için çalışıyor. Gerçekler ortadadır. 1 Mayıs'ın hemen ertesi binden fazla bildirinin dağıtıldığı Ford işçileri bu yazıyı okumak fırsatını bulurlarsa, oportünizmin gerçek yüzünü kendi itirafından öğreneceklerdir. Biz proleter devrimcilerin 1 Mayıs'ta karşı-devrimci faşist ve revizyonist propagandaya karşı ve Aydınlık, "Halkın Sesi"nin ihanetine karşı nasıl mücadele ettiklerini belgeleriyle sunalım:

1 Mayıs katliamının haberi alınır alınmaz proleter devrimciler hemen çalışmaya koyuldular. Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu'ndan proleter devrimciler telefon bağlantısı kurdu. İlk olarak 2 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu tarafından Köln'de bir basın toplantısı düzenlendi. Bu toplantıya Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist (KPD/ML), Almanya Komünist Partisi (KPD), Almanya Komünist Partisi yayın organı Kızıl Bayrak (Rote Fahne), Almanya Komünist Partisi Kızıl Yardım örgütü (Rote Hilfe) ve Batı Almanya Komünist Birliği (KBW) temsilcileri katıldılar. Bu basın toplantısında Türkiye'de 1 Mayıs'ın tarihçesi anlatıldı ve 1 Mayıs katliamının sorumluları açıklandı. Aynı gün Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu tarafından gazetenin yarısı boyutunda bir tarafı Almanca bir tarafı Türkçe bir bildiri yayınlandı. Bu bildiri ilk olarak on bin civarında basıldı, daha sonra Almanya'nın değişik yerlerinde toplam 26 bin civarında çoğaltıldı ve fabrikalarda, sokaklarda, okullarda dağıtıldı. Aynı bildiri Hollanda ve İsveç'te de dağıtıldı. Proleter devrimciler FİDEF revizyonistlerinin bildiri dağıttıkları yerlere de giderek, bildiri dağıtarak ve sloganlarla konuşmalarla 1 Mayıs katliamının sorumlularını açıkladılar. Proleter devrimciler bu çalışmaları sürdürürken oportünistler ortalarda yoktu. "Halkın Sesi"nin İhanet Belgesi'nin ortaya çıkması daha sonradır.

T"K"P ve MİT ajanlarının cirit attığı Köln Radyosu Türkçe yayınında iğrenç bir dille devrimcilere saldırdı. Proleter devrimciler Köln Radyosu'na protesto telefonları kampanyası başlattılar. Almanya'nın her tarafından ve Hollanda'dan Köln Radyosu ve Alman Televizyonuna telefonla yapılan protestolar bu saldırıyı geriletti. Köln Radyosu devrimcilerin yayınladıkları bildiride de teşhir edildi ve Köln Radyo'su ve Alman Televizyonu'nun bu yalan haberlerini protesto için imza kampanyası açıldı. Devrimcilerin bu mücadelesi karşısında Alman Televizyonu bir yayınında aldıkları haberin yanlış olduğunu ve bunun saçmalıklarını bir oyunu olduğunu söylemek zorunda kaldı.

Aynı Köln Radyosu "Halkın Sesi" hainlerinin bildirisini de yayınladı. Oportünistlere sorarsanız bunun nedeni kendilerinin "devrimci" çalışmalarıdır. Oysa bu İhanet Belgesi faşizme ve revizyonizme hizmet ettiği için radyo tarafından yayınlanmıştır. Revizyonistler "Halkın Sesi"nde şimdiye kadar en doğru şeyin bu bildiri olduğunu söylüyorlardı. Faşist ve revizyonist propagandanın etkisindeki işçiler ve öğrenciler bu İhanet Belgesini "Maocu"ların saldırdığına delil olarak gösteriyorlardı. Onlar karşı devrimci propagandalarını sürdürürlerken en gerici güçlerle birleştiler. "Halkın Sesi" saflarındaki gerçekten devrim isteyenler bütün bunlar üzerinde düşünmelidirler.

Proleter devrimciler 1 Mayıs sonrası meydanı faşist ve revizyonist propagandaya boş bırakmadıkları gibi, hainlere de bırakmadılar. Bir çok yerde yapılan devrimci çalışmaların bir kaçını daha buraya almak istiyoruz: Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşlar Bielefeld'de de bir basın toplantısı düzenlediler. Almanya Komünist Partisi, Almanya Komünist İşçi Birliği, Batı Almanya Komünist Birliği ve Liga'nın katıldığı bu toplantıdan başka şehir merkezinde ve üniversitede bir sergi düzenlendi. Aynı sergi Münster'de de düzenlendi ve Hagen İşçi ve Öğrenci Derneği'nde bir kitle toplantısı yapıldı. Ayrıca Halkın Yolu taraftarları Berlin'de Almanya Komünist Partisi ve Yunanistan Devrimci Komünist Hareketi EKKE'nin gençlik örgütü temsilcisinin katıldığı bir Bilgi Toplantısı yaptılar ve Almanya Komünist Partisi ile ortak bir miting düzenlemeye katıldılar. Bu miting daha sonra burjuva politikacıların entrikaları sonucu gerçekleştirilemedi. Berlin'de sosyal-faşistler devrimci propagandanın önüne geçmek için devrimcilere saldırdılar. Fakat Yunanistan ve İran'lı devrimcilerin de desteği ile hakettikleri dersi aldılar.

Dediklerinden gazetesi Yıldız, kendisini çoban, kitleleri sürü sanıyor. Yıldız'ın "usta" oportünist şefi ancak böyle bir anlayışa sahip olabilirdi. Kabul oportünistler yanılıyorlar! 1 Mayıs sonrası proleter devrimciler kitlelerle daha çok birleştiler...

- PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ TEMELİNDE PROLETARYA PARTİSİNİ YENİDEN İNŞA ETMEK İÇİN DAHA BÜYÜK ADIMLAR ATALIM!
- REVİZYONİZM VE OPORTÜNİZMİ MARKSİZM-LENİNİZM VE MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİN BAYRAĞINI DAHA YÜKSEKLERDE DALGALANDIRALIM!

ALMANYA'DAN HALKIN YOLU'NDAN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

Sungurlu'dan proleter devrimciler

Ekin tüccarlarının kazançları üretici köylülerin alın teridir

Orta Anadolu'da Çorum, özellikle Sungurlu tahıl ambarıdır. Sungurlu'nun 135 köyü vardır. Hepsi de buğday üretir. Ova köylerinde topraklar alabildiğine verimlidir. Çok bol ürün alınır.

MEZHEP, MİLLİYET FARKI DEĞİL, BELİRLEYİCİ OLAN SINIF FARKIDIR.

Sungurlu'da üretici köylüler; Türk (Sünni-Alevi), Kürt ve Çerkezlerden oluşur. Ancak buğday pazarındaki şirketde Türk (Sünni-Alevi), Kürt ve çerkezlerden meydana gelmiştir. Her mezhep ve milliyetten aracı tüccar, mensubu olduğu mezhep ve milliyetten üreticiyi acımasızca sömürür. Bu tüccarların hepsi de üretici köylülerin düşmanıdır.

Bu durumdan hoşnut olmayan emekçi köylülerin, her geçen gün sızlanmaları artmakta, yer yer bireysel baş kaldırmalar olmaktadır. Elbette halk, bir avuç sömürücüye pabuç bırakmayacaktır. Kendi sınıf mücadelesini geliştirecek, sömürücü ve talancılara hak ettikleri cezayı verecektir.

TÜCCARLAR GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRİYORLAR

On yıldır gruplar halinde çalışıp, alımları sürdüren Sungurlulu tüccarlar, şimdi bununla yetinmiyorlar: Birleşiyorlar. Sayıları kırk kadar olan bu tüccarlar, alımları öncelikle bireysel yaparlar. Hepsinin aldığı en sonunda bir yerde toplanır. Hesaplar bir yerde yapılır ve karlar paylaşılır. Üretici köylüler buğdaylarını pazara traktörle getirirler. Her tüccar bir traktörün başına gider. Böylece her üretici traktörünün başına bir akbaba gelmiş olur. Tüccar, buğdaya bir fiyat verir. Başka fiyat veren olmaz. Bir başkası gelmez, gelemez. Ayrıca bu fiyat hiç bir zaman devletin ilan ettiği fiyat bile olmaz. Kilosu en az bir kuruş eksik olur. Köylüler çaresiz kalırlar. Ne kadar bekleseler boşunadır. Emekçinin umudu bitmiştir. Kendisinden başka dostunun olmadığını anlamıştır. Gelecek günlerde soracağı hesabın bilinci ve kiniyle dolu olarak, ilk fiyatı veren tüccarın gösterdiği yere buğdayını (pazarın kenarındaki basküle çekip tarttırarak) döker.

TARTIDAN DA ÇALARLAR.

Tüccar, üretici köylünün yakasını baskülde de boş bırakmaz. Orada her traktörü 81 kilo eksik çektirme hilesi düşünülmüştür. Bu çok büyük bir soygundur. Şöyle ki; Buğday pazarına günde 200 traktör gelir. Bunu ortalama günde 100 traktörde sınırlarsak, 100 x 81 kilo = 8100 kilo eder. Bu rakam bir aylık için = 24.300 kilo, Dört aylık için = (Temmuz. Ağustos, Eylül, Ekim) 97.200 kilo eder.

Bu kadar buğdayın para olarak değeri; 291.000 TL tutar. Bu para yolsuzluk sonucu halkın alın terinden, ekin tüccarlarının cebine inen (tartıdan çalınarak sağlanan) ek kazançtır.

OFİS BİR BAŞKA ÇATAL KAZIK

Tüccarlar bununla da yetinmezler. Eğer köylü buğdayını Devlet Ofisine vermek isterse iş yine çatal kazıktır: Ofis müdürü bir hafta alım yapar, sonra alımı durdurur. Halk, yine tüccarların kölesidir. Aradan iki ay geçer, Ofis yine buğday almaya başlar. Bu alım süresi de onbeş gün devam eder. Çünkü tüccarlar, Ofis müdürü ile iş birliği yapıp anlaşırlar.

BAŞKA İLDE SATABİLİR Mİ?

Şayet köylü, bir kamyon tutup buğdayını götürüp ilde veya başka bir ilde satmaya kalkışırsa bu kez işi daha da kötüdür. Buğday yüklü kamyonun plakası alınır, nereye götürüleceği gizlice tüccarlar tarafından öğrenilir. Oradaki tüccarlara telefon edilir. Buğdayı almamaları söylenir. Arabanın oradan nereye hareket ettiği, yine öğrenilir... Şehir şehir dolaşan üretici köylü, canından usanıp Sungurlu'ya döner ve buğdayını vermek zorunda kalır. (Araba kirası da cezasıdır.)

BUĞDAY TÜCCARININ AHLAKI

Buğday Pazarı tüccarları kasılarak yürürler. Halka; ahlaktan, dürüstlükten, namustan, sömürmemekten bahsederler. "Allah kazanandan (üreticiden) almış, tecerene (tüccara) vermiş" sözüne sıkı sarılarak, kendi soygunlarını haklı göstermek isterler. Oysa ki bunların namusluluğu, dürüstlüğü anlattığımız gibidir. Halkın oniki aylık emeğini, alın terini emerler. Yeni doğan çocuktan, yetmişlik ihtiyara kadar her üreticinin lokmasına ortak olurlar. Bu şartlar altında üretici köylü her geçen gün sömürenlere karşı kinle, nefretle dolarak, sınıf mücadelesini kendiliğinden yükseltmektedir. Öyleyse üreticilerin mücadele yöntemleri neler olmalıdır?

1. Köylülerimiz hangi mezhep ve milliyetten olurlarsa olsunlar, tek bir yumruk olup, köylü dernekleri kurmalıdırlar.
2. Sömürülen tüm köylüler, sömüren sınıflara karşı birlik ve beraberlik içinde mücadele etmelidirler.
3. Köylüler ürettikleri ürünlerin taban fiyat tesbitinde söz ve karar sahibi olmak için mücadele etmelidirler.
4. Tüm yoksul köylülerin istekleri doğrultusunda tarım-iş kanununun çıkarılması için mücadele verilmelidir.

Fakat hiçbir zaman unutmamalıyız ki, kurtuluşumuz zulüm ve sömürü düzeninin, faşist diktatörlüğün yerine, devrimci işçi-köylü iktidarını kurmaya bağlıdır. Bu da işçi-köylü ittifakına dayanan, Proletaryanın öncülüğünde gerçekleştirilecek ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile mümkündür.

Sungurlu'dan
Proleter Devrimciler

SUNGURLU'DAN YOKSUL BİR KÖYLÜ:

"Böyle geldi ama böyle gitmez. Vardır bunun bir durak yeri"

80 çinik (40 dönüm) arazi, 1 inek, 2 koyun, 4 keçiye sahip, 4 nüfuslu bir köylüyüm. Toprağımı işleyecek koşu hayvanım yok. Esasen ben de çalışamaz haldeyim. Yaşım elli. Nefes darlığı var.

Bir yıl yavanımı yağlı yerine yedim. Geçen yılki kazancımı ortaya yazdırdığım çocuğuma harcadım. Tatili getirdi 1.nci sınıfı bitirdi ya, ben de bittim.

Ecevit hükümet olacak dediler. Çocuklar güvenceli okuyacak, okulda nizah (kavga) kesilecek dediler. Ne var ki Ecevit güven oyu alamadı. Hükümet de olamadı. Amma birara geçici de olsa başımızda hükümetlik etti. Bakıyorum halk gine kuşku içinde. Yine halk için düşünen, halk için çalışanlar irdendi, dövüldü, öldürüldü.

Türkeşçiler esaslı kandırmaya başladılar. Yoksul köylünün şerbetine göre su veriyorlar. Halk içinde bölücülük yapıyorlar.

Bizimkinin okuduğu halk gazetesi HALKIN KURTULUŞU'na derdimi dökeyim hiç olmazsa dedim:

Ben az topraklı bir köylü olarak 80 çinik toprağın 40'ını bir yıl, 40'ını öbür yıl ekerim. Geçen yıl 40 çinik (şinik) tohum saçtım. Topraktan başka bir şeyim olmadığından hepsini para karşılığı gördürdüm.

Nadas (Herk) için	520 TL.
İkileme (ikinci sürüm) için	520 TL.
Ekme işi için	200 TL.
200 Kg. gübre için	240 TL.
Sapı harmana taşıma için	450 TL.
Patos (döğme) için	450 TL.
Samanı taşıma için	150 TL.
Ekini taşıma için	50 TL.
TOPLAM	2580 TL.

harcadım. 40 çinik (şinik) arazimden 400 çinik (şinik) buğdayım çıktı. 160 çinik yiyecek için (un - bulgur) ayırdım. Kalan buğdayım 3420 TL. tuttu. Onu da Orta I'de okuyan oğluma harcadım. Yaşıyorsun deseler inanmam. Ne çektiğimi ben biliyorum.

Bu yıl pahalılık daha da katı. Okuldaki durum iyi olacağa benzemiyor. Bana yaşamayı, gözümün kökü bir oğluma okumayı haram edecekler şu yıkılası dünyada,

"Vatan" dediler koştum asker oldum.
"Vergi" dediler gözümü kırpmadan ödedim.
"Seçim" dediler umudum kesildi

Düşünüyorum içinden çıkamıyorum. Ama benim gibilerin yakın çevremizde yüzlerce binlerce olduğunu görüyorum ve:

Böyle gelmiş ama böyle gitmez.
Vardır bunun bir durak yeri diyorum.

SUNGURLU'DAN
BİR YOKSUL KÖYLÜ

SUNGURLU'DAN BİR DEVRİMCİ

Aracı ve tefecilere karşı mücadele edelim köylü dernekleri kuralım

Çorum leblebisi ve gurbetçisi ile bilinir. Makarnalık buğday deyince yine Çorum, özellikle Sungurlu akla gelir.

Çorum genellikle tahıl üreten, yoksul köylülerin çoğunlukta olduğu; orta köylülerin (kendi toprağı üzerinde kendisi çalışan, geliri giderine denk, günümüz hayat pahalılığı şartlarında çoğukez borçlanan) üretimde ağırlığını koyduğu bir bölgedir.

Çorum'da halk dilinde güncelliğini yitirmeyen bir dize vardır:

"Ektiğim nohut, biçtiğim nohut,
Oturup dibine ettiğim nohut,
Pazara götürdüydüm
Leblebi olmuş da gelmiş..."

Ürettiği nohutu bakkaldan leblebi halinde çocuğuna "şeher hediyesi" olarak pahalıca alan köylü yukardaki sözleri söylemekten kendini alamamış.

Sungurlu köylüleri leblebilik nohutu, makarnalık buğdayı üretir. Nohutun nasıl leblebi olduğunu, buğdayın nasıl makarna yapıldığını belki bilemez ama; kilosu 3 TL. dan sattığı buğdayı, kilosu 12 TL.dan makarna olarak aldığında aradaki 9 TL. farkın kimlerin kasasına gittiğini; kilosu 5 TL. dan sattığı nohutu kilosu 30 TL.dan leblebi olarak aldığında aradaki 25 TL. farkın kimlerin cebine indiğini düşününce cevabı bulmaktadır.

3 yıl önce zeytinin kilosunu bakkaldan 8 TL. ya alıyorduk. Şimdi bir kilo zeytini 20 TL.ya alıyoruz 3 yıl önce buğdayın kilosunu 3 TL.ya satıyorduk şimdi buğdayın kilosunu yine 3 TL.ya satıyoruz.

El emeğimiz, alınterimiz, göz nurumuz buğdayın fiyatı bir kuruş bile artmamıştır.

İşte ırgatlık (orak) sona erdi. Traktörler ekin pazarına buğday taşıyor. Tefeci tüccarlar pazarda hareket olmuşlardır.

Buğday satıcısı köylü genellikle borç-harç için de. Çözüm bekleyen pek çok sorunu var. Hepsi kırmızı buğdaya bakıyor. Üretici köylü çıkan mahsulünü doğrudan ekin pazarına götürmek zorundadır. Ekin pazarında kendini tefeci tüccarların ŞİRKET ağı içinde bulur.

Buğday fiyatının çok düşük olduğunu söyleyene hemen cevap hazırdır: "... Pahalılık aldı yürüdü. Hele bir de buğday pahalılansa ne yapar fakir fukara. Temelli perişan olur. Satın alanı da düşünmeli... İyi ki buğday pahalılanmıyor. Devlet müsade etmiyor."

Faşist diktatörlük ve onun çanak yalayıcıları yukardaki iğrenç ve sahte gerekçelerle üretici köylünün vicdanını da sömürmektedirler.

Üretici köylülerin siyasi bilinçten yoksun ve örgütsüz olmaları hakim sınıfların tek güven kaynağıdır. Dolayısiyle hakim sınıflar emekçi halkın örgütlenmesini istemezler. Örgütlenmeden ve örgütlü mücadeleden ödleri kopar.

Zulüm ve sömürü düzeni (faşist diktatörlük) kazanılmış haklarımızı bile elimizden almaya çalışırken biz ne güne duruyoruz? Üretici dernekleri, [illegible] kuralım.

Ekin pazarlarını bir örümcek ağı gibi saran aracı ve tefeciler faşist diktatörlüğün yeminli savunucularıdır.

Aracı ve tefecilere karşı mücadele ancak tüm üreticilerin bilinçli örgütlenmesi ve örgütlü mücadelesi ile mümkündür.

ARACI VE TEFECİLERE KARŞI KÖYLÜ DERNEKLERİNDE ÖRGÜTLENELİM!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

Sungurlu'dan
Bir Devrimci

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ

Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneği 'nin seçimini proleter devrimciler kazandı

Bizler Gaziantep Kadın Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneğinden bir grup proleter devrimciyiz. Derneğimiz çeşitli halk kesimlerinden, çalışan - çalışmayan, meslek sahibi öğrenci kadın ve genç kızların oluşturduğu bir demokratik kitle örgütüdür. 4 Haziran'da yapılan dernek seçimlerini proleter devrimciler kazandı.

Daha önceki çalışmalarımızda, genelinde küçük burjuva aceleciliğinden kaynaklanan, kitleleri bir anda devrimci yapma düşüncesi hakimdi. Deneylerimiz sonucunda siyasi çalışmanın uzun vadeli bir çalışma olduğunu ve devrimin kitlelerin eseri olduğunu kavradık. Dernek seçimlerinden 8-9 ay önce bu tesbitlerimiz doğrultusunda çalışmalara başladık. Seçimleri kazanmayı bir araç olarak gördük ve siyasetimizin kitlelere kavratılmasını esas aldık, bu doğrultuda çalışmalarımızı yürüttük.

Seçim öncesi, başından beri sekter, küçük-burjuva tavırlarını gördüğümüz Devrimci Gençlik'ten arkadaşlara Demokrasi ilkesi temelinde ittifak önerisi götürdük. Amacımız, hergün biraz daha modern revizyonizme kayan "Emeğin Birliği"ni tecrit etmekti. Ancak Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar önerimizi reddettiler. Bütün yıl boyunca birlikte hareket eden Devrimci Gençlik ve Emeğin birliği gruplarından arkadaşlar son seminer toplantılarından birinde birbirlerinden ayrıldılar. Devrimci ahlak ve tavırdan uzak bir şekilde birbirlerine saldırdılar. Emeğin Birliği, Devrimci Gençlik'ten arkadaşlardan 5 - 10 liranın hesabını sordu, ve kendi gerçek yüzünü ortaya koydu. Siyasetten ve devrimci ahlaktan yoksun, darbeci, sekter bayanlar; rahatsız olup giden üyeleri hiç hesaba katmadan -çünkü kendileri için kitlelerin hiç bir önemi yoktur- karşılıklı ağız kavgalarını sürdürdüler.

Devrimci Gençlik grubundan arkadaşlar kongre sırasında; divan başkanlığı seçimi, devrimci yurtsever basına özgürlük, anti-demokratik bir uygulamayla üyelikten çıkartılan 5 üyenin geri alınması, konularında verdiğimiz üç önergede bizi desteklediler. Üç önergemiz de oy çokluğuyla kabul edildi.

Yönetime geldiğimizden bu yana sistemli olarak çalışmalara başladık. Semtlerde ve dernekte okuma-yazma, pratik sağlık, biçki-dikiş ve eğitim kursları açılmaya başlamıştır. 8 - 9 Haziran'da Antep katliamında ölen yiğit proleter devrimci yoldaşlarımız İlhan ve Memo, kalabalık bir kitle ile anılmıştır. Çalışmalarımız her gün biraz daha gelişerek sürecektir.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

GAZİANTEPLİ PROLETER
DEVRİMCİ KADINLAR

ONLARIN ANISINA

İŞÇİ-KÖYLÜ KALDIRIYOR GÜRZÜNÜ!
ÇEVİRİYOR SÖMÜRENE YÜZÜNÜ!
ZALİMLERE ATEŞ SAÇAN GÖZÜNÜ,
DİKTİ AHA DİKİYOR HA DİKECEK!

EDGE'MİZ ÖLDÜ GİTTİ DENİLMESİN,
BAYRAKLAR SARILIP DA DÜRÜLMESİN,
VEDA ETTİ VE GİTTİ SANILMASIN,
DİRİLDİ HA DİRİLİYOR, DİRİLECEK!

İŞÇİ-KÖYLÜ BAYRAK YAPIP GÖKHAN'I,
YURDUMUZU SÖMÜRGENE SATANI,
FAŞİSTLERE DİZ ÇÖKMEYEN İLHAN'I
TANIDI, TANIYOR HA, TANIYACAK!

KARAR VERDİ PARTİ'SİNİ KURMAYA,
KARAR VERDİ HER SAPMAYI KIRMAYA,
BAYRAK VERDİ HER TEPEYE DİKMEYE!
DİKTİ AHA, DİKİYOR HA DİKECEK!

NURHAK'LARA ÇIKILMIYOR KARINDAN,
KIZILDERE AKMAZ OLDU KANINDAN,
İŞÇİ-KÖYLÜ YURDUN DÖRT BİR YANINDAN!
TETİĞİNE BASTI AHA BASACAK

ÇORUMLU BİR
DEVRİMCİ

Engels'i

Baş.ta.sa.8'de

yalnız geliştirirken bizzat işçi sınıfının için de, onların mücadelelerinin en ön saflarında çalışmak üzere gittiği İngiltere'de işçi sınıfını yakından tanıdı, onların hayat şartlarını, yoksulluklarını gördü.

O, bilimsel sosyalizmin kurucularından olan bir teorisyen olduğu kadar büyük bir eylem adamıydı. Engels bulunduğu yerlerde pratik faaliyetin en önünde olmuştur. Proletaryanın örgütlenmesi, mücadelesi için bütün gücüyle büyük bir ciddiyetle eğilmiştir. Almanya'da 1848 devrimine, silahlı mücadeleye fiilen katılmış, bu devrimin tecrübelerini, yenilgiden sonra gittiği İsviçre ve Londra'da değerlendirmiş, kaleme almıştır. Engels I. Enternasyonal'e katılmış, burada önemli rol oynamıştır.

Engels, 1844'te tanıştığı Marks'la, bütün hayatı boyunca, kopmaz bir mücadele arkadaşı olmuş bilimsel sosyalizmin öğretilerini birlikte geliştirmişlerdir. Marks ve Engels bir çok eserlerini birlikte hazırlamışlar, Engels can yoldaşı Marks ın ölümünden sonra kendini, onun büyük eseri Kapital'in basılması için ciltlerini hazırlamaya vermiştir.

Engels'in hayatı ve mücadelesi tüm devrimcilere örnek, öğretileri proletaryaya rehberdir.

Diyarbakır Cezaevi'ndeki direniş

Baş.ta.sa.8'de

savcılığa iletilmemiş, yırtılıp atılmıştır. Bunlara karşı faşist müdür, "Beni rahatsız ediyorsunuz, sizi tecrit koğuşuna veririm." diyerek tehditler savurmuştur. Hiçbir sorun çözümlenmediği gibi daha çok yoğunlaşmış, idarenin baskı ve işkencesi de aynı şekilde artmıştır. Bütün bunlar mahkumların kinini ve mücadelesini yükseltmiştir.

1 Temmuz günü Abdülkadir Arız adlı arkadaşımız koğuştan alınarak işkence hücresine götürülerek işkence edilmiştir. Bu arkadaşın vücudu işkence ve morluklar içinde kalmıştır. Bu işkenceyi yapan Başgardiyan Selahattin Yıldız ve gardiyan Sadık Çelik adlı faşistlerdir. Arkadaşa yapılan işkence (şişen ve moraran yerleri) fotoğraf makinası ile tesbit edilerek, fotoya gönderilmiş, bu fotoğraflar da ara kapıda faşist gardiyanlar tarafından yırtılıp atılmıştır.

Bütün bu insanlık dışı uygulamalar üzerine 21 Temmuz günü cezaevindeki sorunlara çözüm bulunması için bazı arkadaşlar tarafından imzalı olarak cezaevi idaresi kanalı ile Cumhuriyet savcılığına verilen iki dilekçe üzerine ertesi günü bildiriye imza atan en siyasi tutuklu arkadaşı "savcılık istiyor" bahanesi ile tecrit koğuşuna götürdüler. Arkadaşlar tecrit koğuşuna götürmemekte direnince, faşist müdür ve bir kaç gardiyan tarafından saldırıya uğradılar. Üç arkadaş çeşitli yerlerinden yaralandı. Arkadaşları ancak jandarma zoru ile koğuşa götürdüler. Aynı koğuştaki faşistleri de gardiyanlar koğuştan alınarak çeşitli koğuşa yerleştirdiler.

Daha sonra gardiyanlar gelip siyasi tutuklulardan yatağını istediler, tüm mahkum arkadaşlar siyasi tutukluların savcılığa götürülmediğini anlayarak, yatakları vermeyip, direnişe geçtiler. Bu direniş, cezaevindeki bütün mahkumların sorunlarının çözülmesini isteyen bir direniş oldu. Direnişin muhtevası şu sloganlarla formüle edildi: "Zindanlar Boşalsın, Genel Af", "Arkadaşlarımızı İsteriz", "Sayıma Girmeyiz", "Savcıyı İsteriz", "Mahkumlar Birleşin, İşkenceye Paydos Zulme Son", "Faşist Müdür İstifa".

Faşist idare aldığı bütün jandarma ve polis tedbirine rağmen tutuklular, "Koğuşlara girmiyoruz" diyerek direnişi sürdürdüler. Bunun üzerine savcıyı getirmek zorunda kaldı. Arkadaşlarımız karşısında geriliyen faşist idare, arkadaşlarımızı geri getirmek zorunda kaldı.

Direnişten sonra savcılık, "elebaşıları" bulmak için soruşturma açtı. Ancak mahkumların kararlılığını hiç bir şey bozamadı. Bu direnişimiz hapishanelerde de "birlikten kuvvet doğar" sözünün geçerliliğini ve doğruluğunu ortaya koydu.

Biz mücadelemize zindanlarda da devam edeceğiz. ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF!

Diyarbakır Cezaevinden
Halkın Kurtuluşu Yolunda Üç Tutuklu
Proleter Devrimci ve Ayrıca Üç Devrimci

Vatan Gazetesi'ni protesto

Baş.ta.sa.8'de

çıkarması, Vatan patronunu savunması doğaldır. Çünkü Türkiye devrimci basını bütünü ile faşist kendisinin işlevi de budur.

"Onlar aslında darbelerini Politika, Günaydın, Tercüman gibi (açık) yani sınıfına düşman, karşı-devrimci gazetelere değil, bugüne kadar halkın demokratik mücadelesine yer veren ve revizyonistlerle faşistlerin horasan düşmeyi temel siyaset olarak kabul etmemiş bir günlüğe yöneltiyorlar. Sebeb, Halkın Kurtuluşu'nun çizgisini savunan Nihat Behram' in gazeteden çıkarılması. "İşte böyle diyorlar Halkın Sesi oportünistleri Vatan gazetesini böyle değerlendiriyorlar ve bir kez daha kendi ağızlarıyla boykot eyleminde hiç bir şey anlamadıklarını itiraf ediyorlar. Biz, burjuva-revizyonist basını, günlük gazeteleri, karşı devrimcilikle, halk düşmanlıklarına göre sıralayıp, bu listede en önde gelen gazeteleri almamak, onları boykot etmek gibi bir anlayışa sahip değiliz. Vatan gazetesini boykot eylemini başlatırken de böyle bir noktadan hareket etmedik. Bugün Türkiye'de halkın çıkarlarını dile getiren bir günlük gazete yoktur. Böyle bir alternatifin olmadığı bir dönemde halkı bütün burjuva-revizyonist günlük basını boykota çağırmak (çünkü bunlar arasında bu daha az, bu daha çok karşı devrimci diye bir ayırım yapılamaz), devrimci bir eğitim yok diye halka "çocuklarınızı okula göndermeyin" demeye benzer.

Daha önce de belirttiğimiz gibi bugün Türkiye'de devrimci bir günlük yayın organı yoktur. Halkın önemli bir ihtiyacı olan böyle bir gazetenin çıkarılması önemli fakat bugün için pek çok güçlükler imkansızlıklar yüzünden hemen gerçekleştirilemiyecek bir görevdir. Devrimci günlük yayının bulunmadığı bu dönemde burjuva basın içinde çelişkiler açmak, bundan yararlanmak gerekir. Vatan gazetesi, ilk çıktığı dönemlerde anti-revizyonist okur kitlesine dayanmaya çalışan, bu yüzden de proleter devrimci, yurtsever görüşlere, seslere yer veren bir gazeteydi. Ancak, özellikle 1 Mayıs'tan sonra Vatan yayın, onu bugünki durumuna getiren okurlarına, marksizm-leninizme daha da düşman bir tutum içine girdi. Proleter devrimci basını susturmaya çalıştı ve bugün ise yarı sosyal faşist ideoloji ile doldurdu. Böyle bir durumda anti-revizyonist, yurtsever okur kitlesinin, bir "koyun sürüsü" olmadığını Vatan patronuna göstermesi, devrimci pozunda anti-revizyonist saflara sosyal-faşist ideolojisi sinsice sokmaya çalışmanın boşuna bir çaba olduğunu ispatlaması gerekiyordu.

Biz proleter devrimciler olarak, oportünistler bunun adına ne derlerse desinler, proleter ideolojinin saflığını koruyacak ve Vatan gazetesini almayarak, boykot eylemimizi sürdüreceğiz. Halkın Sesi oportünistlerinin Vatan Patronunu çıkmazdan kurtarma çabaları iflas etmeye mahkumdur. Onlar attıkları her adımda karşı-devrim batağına batıyorlar ve maskeleri aşağıya düşüyor.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: TEONUR GÜRAL * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK * YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT.5 AKSARAY-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. * İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL. * BASKI: DAILY NEWS WEB * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK No: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL *

Belgrad Konferansı Helsinki

juvazinin bir kanadı toplumsal ilerlemeden yana, hatta devrimden yanadır. Elbette bunu açık açık söylemiyorlar. Ama "uyanan" "Avrupa Ülkeleri"ne duydukları şükranı, gürültüyle ilan etmeleri kendilerini ele vermiyor mu?

Halkın Sesi tamamen sosyal-şoven mevzilere geçmiştir ve, Amerikan emperyalizmiyle Avrupa emperyalistlerinin yanında "Rus canavarına karşı kahramanca dövüşmekte ve kavga arkadaşlarına sık sık cesaret vermekten de geri durmamaktadır.

Ne var ki, bu leninizm değil, oportünizmdir. Sosyal şovenizmdir. Çünkü, emperyalistler bütün olarak karşı devrimci, ulusal baskıcı vb. dirler. Bu güçlere bunlardan sadece birine karşı mücadele etmek, diğerlerinin yanında yeralmaktır. Halkın Sesi işte bunu yapmaktadır.

"Yaşıyor, bir savaş, süper kapitalizmin kaçınılmaz bir patlamasıdır. Özellikle Berlin'de sayıları 4 civarında bankanın, Londra'daki 5-6 bankanın, dünya fonlarını kendine ayıran, kendi politikasını silahlı kuvvetlerle güçlendiren ve sonuç olarak da toprak ele geçirme kanununda, bir yerde bağlanıp kaldıklarından, zorunlu silahlı bir çatışmaya meydan veren banka sermayesinin bir patlamasıdır. Taraftarlardan birinin sömürgelerden vazgeçmesi gerekir. Böyle sorunlar bu kapitalist dünyada çözüm-razasıyla çözülmez! Bunun çözüm şekli yalnız savaşla mümkündür. Bu taçlı haydutların hepsi de aynı yolun yolcusudur. Bu yüzden, tek bir veya bir başka ülkenin kapitalistlerini suçlamak son derece saçmadır. Onların tümü işte böylesi bir sistemi yaydıkları için suçlanmalıdır." (Lenin).

Sadece bir emperyalisti sosyal-şoven temellerde, sınıf işbirlikçisi mevzilerden "teşhir etmek".. işte Halkın Sesi'nin oportünist siyaseti!

HALKIN SESİ SOSYAL-ŞOVEN MİLİTARİST BİR SİYASETTİR

Halkın Sesi, Belgrat Konferansında Sovyet tanklarının karşısına Amerikan tanklarının çıkartılmasını, "devrimci", "ilerici" bir başarı olarak! kutluyor..

Bu onun halkın sınıfların ve Amerikan emperyalizminin karşı tutumunun en belirgin yanlarından biridir.

Halkın Sesi, uluslararası burjuvazinin bir kesiminin bir diğerine karşı çıkışında, bundan birinin yanında açıkça yeralmakta, ve bu kesimin şovenist militarist demagojisine pervasızca dergilerinin sayfalarını açmaktadır. "Milli savunma", NATO şakşakçılığı, "Amerikan ambargosuna karşı mücadele" hep şovenist militarist faaliyetin unsurlarıdır. Aynı anlayış, Belgrad'a bakarken de Halkın Sesi yazarlarının pusulası olmuştur.

Halkın Sesi oportünistleri, bütün siyasi faaliyetleriyle iki süper devlet arasında bütün şiddetiyle sürmekte olan hegemonya mücadelesinde Amerikan emperyalizminin yanında yeralmakta ve bunu yaparken daha önce belirttiğimiz bir marksist-leninist ilkeyi daha çiğnemektedirler: Sadece burjuva pasifizmine karşı değil, fakat aynı zamanda burjuva şovenizmine karşı da mücadele edilmelidir. Halkın Sesi oportünistleri ise Belgrat'ta "yumuşama" ninnilerinin karşısına NEUTRON bombasıyla çıkan Amerikan emperyalistlerinin reklamını yapıyor. Tıpkı, bir süre önce bize çıkarma gemileri, kruvazörler vs. lazım değil, savunma gücümüzü arttıralım dediği zaman yaptığı gibi o sadece Sovyet tehlikesine karşı burjuvazinin ve işbirlikçilerinin silahlanmasının propagandasını yapıyor. Militarizmin, şovenizmin propagandasını yapıyor.

HALKIN SESİ'NİN DENKLEMİNDE HALKLARIN MÜCADELESİ VE PROLETARYANIN ÖNDERLİĞİ BİR SÜS, BİR ALDATMACA UNSURUDUR.

Dünyanın geleceğini son derece büyük ölçüde etkileyici özellikleri bulunan emperyalist paylaşım savaşı tehlikesi karşısında, Halkın Sesi'ni bir süper devletin yanında yer almaya iten neden, onun temelde sınıf mücadelesi olgusunu, halkların mücadelesi gerçeğini reddetmesidir.

Bu gün dünyada sosyal ilerlemeyi sağlayan belirleyici çelişme hangisidir?

Mesele budur. Buna Halkın Sesi'nin verdiği cevap ise açıktır. "emperyalist" devletler arasındaki çelişme bu gün dünyadaki bütün sosyal olgu ve süreçleri belirler hale gelmiştir. Amerika ve Rusya arasındaki çelişme her şeyi belirlemekte, her şeye yön vermektedir. 'Belgrad' yazısı bunun açık örneğidir.

Arnavutluk Emek Partisinin de belirttiği gibi, Helsinki Demagojisinin bir devamından başka bir şey olmayan Belgrad'da "halkların sesi duyulmamaktadır." Orada emperyalist devletler, dünyayı paylaşma mücadelelerinin, kendi aralarında gizli olarak yürüttükleri leş paylaşma mücadelelerinin üzerine bir demagojik perde çekmeye çalışmaktadırlar.

Fakat, buhranın derinleşmesi ve paylaşım mücadelelerinin keskinleşmesi "Helsinki Ruhu"nu yel etmiş uçurmuştur. Yani Belgrad'ı çıkmaza sokan, ne idüğü belirsiz olan "Avrupa ülkelerinin uyanması" değil, emperyalist devletlerin dünyayı yeniden paylaşma mücadelelerinin şiddetlenmesidir.

Emperyalizmin bunalımının derinleşmesi emperyalist rekabetin artmasına yol açmaktadır. Bugünkü koşullarda buhranı derinleştiren esas etken nedir?

Bu emperyalist sistemle, üretici güçler ya da açık ifadesiyle sömürge yarı sömürge ülkelerdeki halklar ve dünya proletaryası arasındaki mücadeledir.

Bu gün emperyalizmi esas olarak sarsan ve onun bütün çelişmelerinin derinleşmesine yolaçan esas etken, dünya halkları ve proletaryasının anti-emperyalist ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleridir.

Bu anlamda emperyalistlerarası rekabetin derinleşmesi, bu mücadeleye, bu çelişkiye bağlı ve tabi olarak gelişmektedir.

Daha başka bir ifadeyle emperyalizmi çöküşe götüren esas güç halkların ve proletaryanın devrimci gücüdür.

Halkın Sesi oportünistlerinin yaptığı ise bu meseleyi, yani günümüzde hangi çelişmenin baş çelişme olduğu meselesini önce bulandırmak sonra da onu reddetmektir. Onların tahlillerinde sosyal ilerlemeyi sağlayan, ve toplumsal süreçleri belirleyici olan çelişme iki süper devlet arasındaki çelişmedir.

Yani onlar, tıpkı faşizmin ortaya çıkışını emperyalistler arası çatışmanın bir ürünü olarak gördükleri gibi, genelde bütün sosyal ilerlemeyi de bu çatışmaya bağlamaktadırlar.

Onların denkleminde halkların mücadelesi bir süs, bir garnitür halini almıştır.

Böyle olunca da onların her meselede emperyalizmin bir kanadını "ilerici", "demokrat" vs. olarak nitelemek ihtiyacını duymaları son derece doğaldır. Başka türlü dünya nasıl ilerleyebilir ve "devrim"ler yapılabilir di ki?!

Halkın Sesi bile, devrimden onu reddemeyecek bir biçimde etkilendiğinden, "devrimci" bir güç aramaya çıkıyor! Ama o şaşı gözlerle ancak "Avrupalı ülkeler" ve "Batılı ülkeler" gibi "devrimci"ler buluyor!" Buna da şükür" diyemiyoruz! Sadece 'sefil' bir düşünce, sefil bir yol! diyebiliyoruz.

SONUÇ

Belgrad Konferansı'nı 'tahlil' eden Halkın Sesi oportünizmi, bu yazıda, bir çok sahtekarlık, kaba tahrifatın ve marksizmi iğrenç bir şekilde çarpıtmada kazandıkları ustalığın da yardımıyla, Amerikan emperyalizmi'nin ve Avrupalı emperyalist burjuvazinin Sovyet sosyal emperyalizmine karşı "haklarını" yani dünya üzerindeki sömürü ve zulüm ağını "koruma" "haklarını" kullanmalarını heyecanla karşılamakta ve bunu kayıtsız şartsız desteklemektedir. Onun "Avrupa ülkeleri" dediği Avrupa emperyalist burjuvazisi "Batılı ülkeler" diye sokuşturmaya çalıştığı ise Amerikan emperyalizmidir.

Halkın Sesi'nin alkışladığı şey nedir? Bu kendine bakılırsa, "Sovyet hegemonyasına karşı mücadele" dir hem de Avrupa üzerindeki Sovyet emellerine karşı "mücadele"dir. Bu, Halkın Sesi'nin emperyalist leş yiyicilerin bir grubunun yanında yeraldığını saklamak için uydurulmuş bir saçmalıktır. Çünkü, esas olarak iki süper devlet ve genel olarak emperyalist burjuvazi arasındaki paylaşım ve hegemonya mücadeleleri sadece Avrupada sürmemektedir. Bunun en açık örneği, Fransa'nın Zaire'ye yaptığı açık emperyalist askeri müdahaledir. Halkın Sesi oportünistleri atılıp şöyle diyebilirler: "Bu Fransa'nın özgürlük severliğinden kaynaklanan dostça bir yardımdır! Anti-emperyalisttir!" vb.vb.

Ama durum açıktır, Fransa, Zaire'ye emperyalist emeller uğruna, Sovyet emperyalistleriyle açık ve doğrudan bir çatışmayı da göze alarak askeri bir müdahalede bulunmuş, ve Sovyet emperyalistlerinin karşısına çıkmıştır. Bu iki emperyalist arasında paylaşım mücadelesi ve hegemonya mücadelesi değil de nedir? Amerika'nın Fransa'yı hegemonyası altında tutuyor olması bu gerçeği nasıl değiştirebilir veya ortadan kaldırabilir?

Aynı şekilde Halkın Sesi'nin "uyanma" olarak nitelendirdiği şey de, Amerikan emperyalizmi ve müttefiklerinin, Sosyal emperyalizme karşı hegemonya ve paylaşım mücadelelerini şiddetlendirmeleri, emperyalist savaş hazırlıklarını hızlandırmalarıdır.

Halkın Sesi'nin bunu zavallı çabalarla saklamaya uğraşması gülünçtür. Onlar, bütün yazı boyunca, soyut bir 'Batılı ülkeler' ve 'Avrupalı ülkeler' edebiyatı yaptıktan ve bu edebiyatın cafcaflı kıyafeti altında, emperyalist paylaşım ve nüfuz alanları mücadelesini, olumlu, alkış tutulacak bir "uyanma" olarak gösterdikten sonra; okuru iyice kandırmak, sanki durmadan bahsedip alkışladıkları şey emperyalist paylaşım mücadelelerinin şiddetlenmesi değil de başka bir "şey" mişçesine yazılarını şöyle bitiriyorlar:

"Ve nihayet, Belgrat Konferansı, bugün dünyada Sovyet - Amerikan rekabetinin gittikçe şiddetlendiğini bütün açıklığı ile ortaya koyuyor."

Yazı, anlattığı "uyanış" denilen ve alkışlanan sözümona "anti-hegemonyacı", "anti-saldırgan emperyalist" vb. "mücadele"nin aslında tam da esas olarak iki süper devlet ve genellikle bütün emperyalist devletler arasında şiddetlenen paylaşım mücadelesi olduğunu (bilerek veya hiç farkına varmadan) o kadar büyük bir başarıyla gizliyor ki; okur bu son cümleyi okuyunca kendine şunu sormaktan geri duramıyor:" "Yazıda bundan hiç bahsedilmedi, O halde bu rekabetin gittikçe şiddetlendiğini bütün açıklığı ile ne ortaya koyuyor?" Biz okurun gönlünü hemen ferahlatalım. Aslında Halkın Sesi bu "Ve nihayet.." diye başlayan cümlesiyle, "biz bunu da dedik" diyebilmenin hazırlığını yapıyor. Böylece o buradan da sıyrılacak, "Bunu da söyledik!!!" Her türlü ihtimale hazırlıklı olmak gerekir elbet. Yoksa, onların niyeti şiddetlenen hegemonya mücadelelerini her yönüyle mahkum etmek ve devrim yolunda yürümek değil.

Sonuç olarak: 1) Halkın Sesi oportünistleri emperyalist devletlerin tümüne ve özellikle iki süper devlete değil; fakat sadece Rus sosyal emperyalizmine karşı, o da sınıf işbirlikçisi, ve Amerikan reklamcısı bir noktadan, "mücadele" etmektedir. 2) Halkın Sesi'nin tahlillerinde halkların ve proletaryanın mücadelesi diye bir etken yoktur 3) Toplumsal ilerleme, emperyalizmin (bir kanadı ilerici gösterilerek) kendi iç çatışmalarına bağlanmaktadır 4) Halkın Sesi oportünizmi "özellikle" Amerikan emperyalizmi ve onun Avrupa'lı müttefiklerinin heyecanlı bir destekleyicisi haline gelmiştir 5) Halkın Sesi Amerikan emperyalizmi ve müttefiklerinin demagojileriyle mücadele etmemekte, tersine onları gerçek olarak kitlelere yutturmaya çalışmaktadır. 6) Halkın Sesi emperyalist savaşa karşı mücadele ile kitlelerin devrim için eğitilmesi ve devrime yöneltilmeleri arasına kalın bir duvar örmüş, ve sınıf işbirlikçiliğini savaş tehlikesine dayandırmıştır. 7) Aslında Halkın Sesi emperyalist savaşa karşı değil, "Sovyet saldırganlığına" ve "yayılmasına" karşı "mücadele etmekte", bu anlamda da bir çeşit savaş kışkırtıcılığı yapmaktadır.

Bütün bunlar Halkın Sesi oportünizminin ve derin ve iğrenç bir bataklıkta yüzdüğünü bir kere daha göstermektedir. Halkın Sesi'nin sosyal-şoven, sınıf işbirlikçisi tezleri devrimci yükseliş karşısında paramparça olmaya mahkumdur.

Baş.ta.sa.3'de

DÜZELTME

Teori Yolumuzu Aydınlatıyor köşesinde çıkan "AYDINLIK OPORTÜNİZMİNİN FAŞİZM TAHLİLİNİN ELEŞTİRİSİ" seri yazısında düzeltilmesi gereken birkaç nokta vardır. Bunları aşağıda yayınlıyoruz. Düzeltir, özür dileriz

1. Yazıda, ikinci emperyalist savaşta İtalya'nın "müttefikler" safına geçmesi tesbiti yapılmamıştır. Bu anlamda İtalya ikinci emperyalist savaşta "yenilmiş" ülkeler arasında sayılmamalıdır.

2. Stalin, 1929 buhranı öncesinde ABD - İngiltere çatışmasını göstermektedir. Yazıda ise savaş kışkırtıcısı olarak, Japonya-Almanya-İtalya gösterilmiştir.

Bu hatalı tesbitler yazının özünü değiştirmemektedir.

3. Yazının 8.bölümünün üçüncü sütununun sondan dördüncü paragrafında Mao Zedung'tan yapılan alıntının yeri Seçme Eserler 11'nin 250. sayfasıdır, Alıntının yeri yanlışlıkla 256.sayfa olarak gösterilmiştir.

4. 9.bölümünün ilk ara başlığı teknik bir hata yüzünden çıkmamıştır. Bu bölümde (IX) rakamının hemen altında yer alması gereken ara başlık, "FAŞİZM HAKİM SINIFLARIN SADECE BİR KESİMİNİN Mİ SİYASİ TERCİHİDİR?" olacaktır.

Gazetemizin 60. sayısında yer alan "HALKIN KURTULUŞU PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ (R) İLE KONUŞTU" yazısı ile ilgili olarak basılan resmin altındaki yazı aşağıdaki gibi olacaktır. Düzeltir, özür dileriz.

"Brüksel'de Portekizli ve Türkiyelilerin alışveriş ettiği bir pazarda, devrimciler, HALKIN KURTULUŞU, ve Demokratik Halk Cephesinin yayın organı VOZ DO POVO gazetelerini birlikte satıyor."

Ahmet Demirdöven'le

Baş.ta.sa.1'de

sinden korktukları için bana böyle bir oyun oynadılar. Proleter devrimcilerin mücadele hızını durdurmak, moral bozmak seçim kampanyasını olumsuz yönden etkilemek gibi gayeleri vardı. Tutuklama olayı ile herşeyin biteceğini sandılar. Ne var ki herkesin gördüğü gibi proleter devrimciler bundan yılmadılar. Kampanya ilk günkü duraklamayı geride bırakarak devam etti.

H.K.- Tutuklanmanızın üzerinizdeki etkilerini anlatır mısınız?

- Şunu açıkça belirtmekte sakınca yok, ben bu kadar çabuk tutuklanacağımı beklemiyordum. Ama şu da bir gerçek ki böyle olacağını önceden biliyordum ve hazırdım da. Biz proleter devrimciler, mücadele edeceğimiz güçlerin karekterini önceden bilerek mücadeleye atılırız. Bu nedenle benim için faşist diktatörlük şartlarında hakim sınıflardan demokrasi beklemek saflıktır. Faşist diktatörlük şartlarında demokrasi yalnız büyük burjuvalar ve toprak ağaları içindir. Bunu biliyordum ve buna göre hazırdım.

H.K.- Seçimlere neden bağımsız aday olarak katıldınız?

- Seçimler dönemi, proleter devrimcilerin proletaryanın devrimci bayrağını yükseltecekleri bir dönem olmalıydı. Diğer mücadele biçimlerinin önüne geçilmeden parlamenter mücadeleyi de omuzlamak, parlamentoda devrimci proletaryanın bayrağını sallamak gerekiyordu. Her türlü reformcu ve revizyonist ihaneti halka açıklamak, parlamentonun kurtuluş yolu olmadığını halka kavratmak, proletarya ve geniş emekçi yığınlarının temel taleplerini savunmak için, harekete geçildi. Seçimlerde proletaryanın bağımsız devrimci siyasetini savunmak için proleter devrimci adaylar gerekiyordu. İşte ben bu gereksinimi kavramış olarak seçimlere girdim.

H.K.- Seçim sonuçları hakkındaki düşünceleriniz?

- Seçimlerin sonunda sekiz binin üzerinde oy aldım. Bence bu ne olursa olsun başlı başına siyasi bir olaydır. Bu bir başarıdır. Proleter devrimcilerin ve kampanyaya küçük büyük yardımı olan tüm halkın bir başarısıdır. Kampanya süresince benim hakkımda ve proleter devrimciler hakkında yapılan iğrenç propaganda ve iftiralara rağmen, hakim sınıfların, CHP'lilerin tüm engellemelerine rağmen, bir bütün olarak tecrübesizliklere, noksanlara ve hatalara rağmen bir başarıdır. İçinde CHP'yi terk eden halkın oylarının da var olduğu düşünülürse sevinilmesi gerekir. Devrime kaç kişi kazandık? Tutukluluğum süresince bunu düşündüm.

H.K.- Proleter devrimcilere ve halka ileteceğiniz bir şey var mı?

- Önce tüm proleter devrimcilere ve halka şunu iletmek istiyorum. Ahmet Demirdöven olarak ben, mücadeleme son vermedim. Yeni okulumda da mücadeleme devam ediyorum. Hapislik bu düzene olan kinimi daha da biledi. Devrimi ve halkı düşünerek hareket ediyorum. Her yanlış adımın halka zarar vereceğini biliyor ve öyle davranıyorum. İkinci olarak, proleter devrimciler, seçimlerin siyasi sonuçları ile ilgilenmeli, ve onun değerlendirilmesini yapmalıdırlar. Zayıflığımızı ve başarımızı tahlil etmelidirler. Çalışmaları bir bütün olarak aydınlatmalı ve dersler çıkarmalıdırlar. Çıkardıkları sonuçları halka götürmeyi de ihmal etmemelidirler.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN M-L TEMELDEKİ GERÇEK BİRLİĞİ

Gazetemiz bizi

Baş.ta.sa.8'de

ceğimiz yazı ve bildirilerin değerlendirmesini

lerin değerlendirmesini alacağımıza inanıyoruz.

MÜNSTER'DEN TÜRKİYELİ
PROLETER DEVRİMCİLER

Buğday

Baş.ta.sa.1'de

ya çıkar.

Böylece faşist diktatörlük, ekin üreticisine ağır bir darbe daha indirmiş, onu yoksulluğun içinde daha da derinlere doğru yuvarlamıştır.

Bu düzenin emekçilere yoksulluk ve zulümden başka vereceği hiç bir şey yoktur. İşte hayat bunu bir kere daha ispatlamaktadır.

Önümüzdeki günlerde petrole (mazota) gelecek 60-70 kuruşluk zam, gübreye gelecek zam, traktör fiyatlarına ve yedek parçalarına bindirilecek artışlarla, küçük ve orta üretici daha da fazla batacak, borçlanacak, borçlular belki de çiftinden çubuğundan, tarlasından olacaktır.

Küçük ve orta üreticiler, bu düzende kendilerine bir kurtuluş kapısı olmadığını bir kere daha görmektedirler.

Onlar için de kurtuluşa giden yol yoksul köylü ve işçilerle birleşerek faşist diktatörlüğe karşı devrimci-işçi köylü iktidarı için savaşmaktan geçmektedir.

Devsan

Baş.ta.sa.1'de

etmek suçlarından yargılandık. Delil olmadığından serbest bırakıldık.

Mahkemeden çıktıktan sonra toplu halde fabrikanın önüne gidip, Pazartesi sabah 7'de toplanmak üzere ayrıldık Pazartesi günü fabrikanın içinde polisler olduğundan fabrikanın dışında direnmeye başladık.

En son perşembe günü hiçbir nedeni yokken polis bir arkadaşımızı almak istedi. Biz buna izin vermiyerek arkadaşımızı aramıza çektik. Bunun üzerine bizim sayımızdan kat kat fazla olan sivil ve resmi polisler üzerimize saldırarak 5 işçiyi ve halktan bir kişi götürdüler. Artık bütün arkadaşlar polisin niteliğini, devletin kime hizmet ettiğini kavradık. Götürülen arkadaşlarımız, Cuma günü serbest bırakıldılar.

Şimdiye kadar polisin direnişimizi kırma çabaları boşuna çıktı. Direnişimiz hala sürmektedir. Bu süre içindeki hatalarımız şunlardı: Başından beri örgütlü bir şekilde hareket etmedik. Başından beri süren kendiliğindencilik daha devam ediyor. Bütün işçiler direniş yerine toplanamadık. Birlik ve dayanışmayı yeterince sağlıyamadık. Direniş komitesindeki arkadaşlar kollektif hareket etmeyip bireysel hareket ettiler. Şimdiye kadar direnişin, grevin ne olduğu bile işçilere anlatılmadı. Yeni direniş okul olarak kullanılmadı.

Biz direnen işçiler olarak, hatalarımızı aşarak, mücadelemizi sürdürmekte kararlıyız.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

İzmir Devsan'dan
Bir Grup Devrimci İşçi

Türkeş

Baş.ta.sa.1'de

rak da CHP ile şimdi var olandan daha "iyi ilişkiler" geliştirmek

Türkeş'in bu demagojilerini küçümsememeli, onları yerle bir etmek, kitleler üzerinden etkilerini silmek için mücadele etmeliyiz.

Bu soysuz demagojiler, "barış çağrıları" iflas edecek, halkımız faşistlerden hesap soracaktır.

Haklı savaşları

Baş.ta.sa.2'de

bir yanda burjuvazi diğer tarafta proletarya arasındaki sınıf mücadelesi birçok ülkede daha şimdiden savaş düzeyine yükselmiş bulunuyor.

Gerçekler reddedilmez bir biçimde bunu ortaya koymaktadır.

Proletarya ve onun temel müttefiki köylülük devrim yolunda silah elde yürüyor.

Devalüasyon

Baş.ta.sa.1'de

çinde bulundukları krizi geçici de olsa hafifletebilmek için IMF'nin şartlarını yerine getirmek zorundadırlar.

DEVALÜASYON KİMLERİN İŞİNE YARAMAKTADIR.

Devalüasyon emperyalistlerin, işbirlikçi hakim sınıfların ve ihracatçı büyük tüccarların işine yaramaktadır. Çünkü devalüasyondan sonra hakim sınıflara kredi yolları açılmakta, ihracat ve ithalat kolaylığı doğmaktadır. Bu ilişkiler emperyalist burjuvazinin ve işbirlikçilerinin yararına olan sömürü ilişkilerinin birer parçalarıdır.

Bugünkü devalüasyon da aynı niteliktedir. Bu devalüasyon da küçük tasarruf sahiplerinin tasarruflarını eritecek onları giderek daha fazla yoksullaştıracaktır.

Küçük üreticiler ise, ithal malı traktör v.s. ye ve bu tür malların parçalarına gelecek zamlar sonucu devalüasyondan son derece olumsuz yönde etkileneceklerdir. Bütün bunların zorunlu bir sonucu da, fiyat artışları ve hayat pahalılığı olacak; bütün emekçi halkın hayat şartları ağırlaşacak ve yaşama koşulu kötüleşecektir. İşçi sınıfının ekonomik "kazançları" bu şekilde kırpılmış olacaktır.

Faşist MC'nin halkımıza getireceği günler, yoksulluk ve sömürünün arttığı, yaşamın çekilmez hale geldiği günler olacaktır. Emperyalizmin, emperyalizme bağımlılığın, sömürü ve zulüm düzenlerinin bir ürünü, bir hastalığı olan devalüasyon da bunun bir göstergesidir. Bu hastalık Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde daha da şiddetli olarak kendisini göstermektedir. Ülkemiz şartlarında ise bunun çözümü bu hastalığın tedavisi ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür.

Ancak halkın yaşama koşullarının ağırlaşmasına sömürünün daha da katmerleşmesine seyirci kalınamaz. Bu nedenle devalüasyonlara karşı, hayat şartlarının düzeltilmesi için UDHD hedefine bağlı kalarak, halkın ekonomik taleplerini yerine getirmek için, ekonomik mücadeleye önderlik etmek, onu örgütlemek gerekmektedir. Devalüasyon, bu mücadelenin önemini bir kere daha hatırlatmıştır.

Genel grev ve

Baş.ta.sa.1'de

emekçi kitleleri üzerindeki sömürünün, baskının ve zulmün, birinci MC hükümeti dönemine oranla daha da arttığı ve sistemlilik kazandığı bir dönem olacaktır.

15-16 Haziranların yaratıcısı olan, DGM direnişiyle, Profilo direnişiyle faşist diktatörlüğün baskı ve terörü karşısında boyun eğmeyen işçi sınıfı, şüphesiz ki, ikinci MC hükümetinin yoğunlaşan sömürüsüne, artan baskı ve terörüne karşı da kararlılıkla mücadele edecektir.

Bugün, kendiliğindenci de olsa, örgütsüz de olsa, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi halk yığınlarının, siyasi planda MC'ye karşı yükselen muhalefeti bunun en açık belirtisidir.

İşçi sınıfının Türkiye çapında yaygınlaşan siyasi muhalefeti, sendika birliklerinin başına çöreklenen yıllanmış faşist sendikacıları dahi ikinci MC'ye tavır almaya, Halil Tunç gibi yıllardır işçi sınıfını işbirlikçi egemen sınıflara açıktan satan sendika ağalarını "genel grev" sözleri etmeye zorlamıştır.

Bunun arkasından, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, bir yandan TÜRK-İŞ'e "genel grev"de eylem birliği çağrısı yaparken, bir yandan da bütün "demokratik" kuruluşları "Ulusal Demokratik Cephe"de birleşmeye çağırmaktadır.

DİSK'in başına çöreklenmiş sosyal-faşist sendika ağalarının, "cephe" çağrılarıyla, çeşitli kitle örgütlerinin yönetiminde bulunan sosyal-faşistlerle DİSK üst yönetimi arasındaki organik bağı pekiştirmeyi, orta-yolcu siyasetleri kazanmayı ve bu yolla var olan kitle tabanını genişletmeyi amaçladığı bir gerçektir.

Halil Tunç'u ve Kemal Türkler'i "MC'ye Karşı Genel Grev" fikrinde birleştiren etken ne onların işçi sınıfının dostu olmalarından, ne de sömürü ve zulme karşı oluşlarından kaynaklanmaktadır; tersine onlar, bir yandan işçi sınıfının kendiliğinden yükselen devrimci muhalefetinin bir sonucu olarak, bir yandan da işbirlikçi egemen sınıfların iç cephesindeki siyasi çatışmaların bir sonucu olarak böyle bir "eylem" fikrinde birleşmişlerdir!

MC hükümeti yerine, birinin AP - CHP koalisyon hükümeti, diğerinin ise CHP hükümeti istemesi bunun en açık delilidir.

Herşeye rağmen böyle bir "genel grev", ya TÜRK-İŞ tarafından tek başına, ya da TÜRK-İŞ ve DİSK'in "işbirliği" ile gerçekleşirse veya gerçekleşme sürecine girerse, sınıf bilinçli işçilerin, proleter devrimcilerin tutumu ne olmalıdır?

Birinci olarak, böyle bir "genel grev" düzenin mevcut yapısı içerisinde hükümet değişiklikleri hedefi ile sınırlı kalmamalı, işçi sınıfının eyleminin egemen sınıflar arasındaki çatışmanın bir aleti düzeyine indirgenmesine izin verilmemeli; tersine işçi sınıfının ve bütün halkın her eyleminde olduğu gibi, işçi sınıfının böyle bir eylemi de bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin bir unsuru, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün yıkılarak yerine devrimci-demokratik halk iktidarının kurulması yolunda bir adım olmalıdır.

İkinci olarak, böyle bir "genel grev", sadece faşist diktatörlüğü yıkma yolunda bir adım değil, fakat aynı zamanda TÜRK-İŞ'in ve DİSK'in başına çöreklenmiş faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının da yıkılması yolunda ileri bir adım, tabanda birliğin ve sınıf sendikacılığının gerçekleşmesi yolunda, "İşçiler Sendika Yönetimine" şiarının hayata geçirilmesi yolunda bir kitle eylemi olmalıdır.

Unutmamalıyız ki, sınıf sendikacılığı gerçekleşmeden, işçi sınıfı, sadece başarılı bir siyasi mücadele değil, aynı zamanda başarılı bir ekonomik mücadele de veremez.

Üçüncü olarak böyle bir "genel grev", özelde sınıf bilinçli işçilerle, geniş işçi kitleleri arasındaki bağın pekişmesinin, genelde ise işçi sınıfı ile ezilen diğer halk sınıf ve tabakaları arasındaki ittifakın gerçekleşmesinin bir aracı olmalıdır.

Dördüncü olarak, böyle bir "genel grev", sadece işçi sınıfının eylemi ile sınırlı kalmamalı, bütün çalışanların genel siyasi grevi hedefine yönelmelidir.

Ve beşinci olarak, böyle bir "genel grev", her türden burjuva ideolojisinin, reformizmin, revizyonizmin vb. kitleler üzerindeki etkinliğinin kırılması yönünde, Marksist-Leninist ideolojinin kitleler arasında yaygınlaşması yönünde ileri ve yeni bir adım olmalıdır.

Her şeye rağmen gerçekleştiği takdirde TÜRK-İŞ in veya TÜRK-İŞ ile DİSK'in birlikte yürüteceği bir "genel grev" eylemi karşısında proleter devrimciler kayıtsız kalmamalı, tersine eylemin hazırlık aşamasından son merhalesine kadar en aktif bir biçimde çalışmalıdırlar.

Kitleleri eğitmenin, en geniş kitlelerle devrimci proletarya hareketi arasındaki organik bağın pekişmesinin ve genişlemesinin yolu buradan geçer.

"Genel Grev" karşısındaki doğru devrimci tutum budur.

"Yazarların ve okuyucuların sorumlulukları ortaktır. Okuyucuların, görüşlerini, beğendikleri ve beğenmedikleri yanları kısa mektuplar ve makalelerle belirtmeleri çok önemlidir. Derginin başarısının tek ölçüsü budur"

MAO ZEDUNG

Gazetemiz bizi denetlemelidir

Şimdiye değin Münster'e 50 adet Halkın Kurtuluşu gazetesi geliyordu, veya çeşitli yerlerden alınarak satılıyordu. Ancak son dört sayı direk Türkiye'den geldi. Ama o da çok düzensiz. Başka yerlere gelenden birkaç gün değil bir iki hafta aralıkla. Örneğin halen 62. sayıyı alamadık. Bielefeld şehrinden alıp sattık ve onlara ödedik. Bundan böyle düzenli geleceğine inanıyoruz.

Biz bir tek gazetenin dahi burada satılmadan kalmasının doğru olmadığı inancındayız.

Hiç bir zaman aldığımız gazetelerden 3-5 adeti hariç elimizde kalmamakta mutlaka satılmaktadır. Henüz satışın bir kaç yüze çıkmayışının nedeni de şudur: gazetemizin burada düzenli satışa ve siyasetinin kitlelere açılışı bir kaç ayı ancak bulmaktadır. Ayrıca bizim çalışmalarımız eksik ve zaaflarımızdandır, tembelliğimizdendir. Gazetemiz de gelişmenize yardımcı olmamaktadır. Şöyle ki gönderdiğimiz yazılara yer verilmediği gibi bize o bildiri ve yazılardaki eksiklikler ve yanlışlıklar hakkında en ufak bir eleştiri ve açıklama gelmedi. Bizce bu bir eksikliktir. Çünkü gazetemiz bizi denetlemelidir de. O, eksiklik ve zaaflarımızdan arınmada bizim en büyük yardımcımız olur. Ayrıca bizim burdaki amacımız doğruluğuna inandığımız Halkın Kurtuluşu Gazetesinin temsil ettiği doğru siyaseti yaymak ve kitlelere kavratmaktır. Her bildiri ve yazımızdaki eksiklik, yanlışlık hem doğru siyasetin kitleler içinde yayılmasının hem de bizim gelişmemizin önünde bir engeldir. Gazetemizin eleştiri ve açıklamaları bizim zaaf ve eksikliklerimizden arınmamıza ve doğru siyaseti kavramamıza ve yaygınlaştırmamıza yardımcı olacaktır.

Bundan böyle göndere-

De.sa.7.sü.7'de

Halkın Kurtuluşu'nun cevabı

Arkadaşlar; gazetemizin yayın politikası gereğince elimize geçen tüm mektupları belli bir sırayı izleyerek yayınlıyoruz. Elimize geçen mektuplardaki sıralamayı ülkemizdeki ve dünyadaki güncel duruma mümkün olduğu kadar uygun olarak yapıyoruz.

Yani sıralamada gözönüne aldığımız şey mektupların, haberlerin önemi ve mevcut duruma ışık tutucu olmasıdır. Özellikle yabancı ülkelerde çalışan Türkiyeli işçilerin durumlarını yansıtan, mücadelelerini anlatan vb. mektupları yayınlamaya özen gösteriyoruz. Bu yüzden gönderdiğiniz yazıların yayınlanmaması söz konusu değildir. Büyük bir olasılıkla mektuplarınız elimize ulaşmamıştır.

Arkadaşlar; yayınlanmasına gerek duyduğunuz haber ve mektuplarınızı çift nüsha olarak ayrı ayrı postalamanız, zamanında yayınlanması gereken ve güncel mücadele açısından değerini büyük ölçüde kaybeden haberleri ise "Ekspres" olarak göndermeniz daha doğru olur.

Yazı ve haberlere cevap vermeye gelince, biz, mektupları en değerli haber kaynakları olarak değerlendirmekteyiz. Ancak, kısa bir süre öncesine kadar gazetemize mektuplar aracılığıyla haber iletmenin bir uzmanlaşma meselesi olduğunu, bu konudaki eğitimin de ancak elimize ulaşan mektupları eleştirerek, onları cevaplandırarak mümkün olacağını kavramamıştık. Yaptığımız bu tespitten sonra bu hatamızı aşmak doğrultusunda çalışıyoruz. Elimize ulaşan ve cevaplandırılması, eleştirilmesi gereken mektupları cevaplandırmayı asli bir görev olarak kavramış bulunuyoruz.

Halkın Kurtuluşu'nun cevabı

Arkadaşlar; bazı yazılarda cümle, tekrar olduğu konusundaki haklı eleştirinize katılıyoruz. Bizim de tespit etmiş olduğumuz bu hatayı bundan sonraki yazılarımızda tekrarlamamaya dikkat edeceğiz.

Kadınların kurtuluşu sorununa eğilme konusundaki zaaflarımızı aşma yolunda olumlu adımlar attığımızı ve bunun tespit edilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Yazılarda birçok yabancı kelimelere rastlanmaktadır. Arapça, farsça kelimelerin yanısıra uluslararası marksist- leninist "dil" (terminoloji); yabancı kelime ve ifadeleri kabarıklaştırmaktadır.

Gazetemiz, içinde bulunduğumuz özgül ve geçici koşullar dolayısıyla hem propaganda, hem de ajitasyon faaliyetlerini birarada yürütmek zorunda kalmaktadır.

Bu, kendini 'dil' meselesinde de gösteriyor. Belli bir bilgi ve birikim gerektiren teorik ve polemik yazılar, açıktır ki en geniş kitleleri kucaklayamıyor. Buna karşılık, ajitasyon ve popüler propaganda konusunda gazetemizin iyi olması bile şimdilik yeterli bir dile sahip olduğu düşüncesindeyiz.

Gazetemizde dil ve ifade de daha kavratıcı ve açık olmayı, daha anlaşılır ve basit cümleler kullanmayı hedeflemiş bulunuyoruz.

Bazı terimlerin açıklanması meselesine gelince; bu üç beş cümlelik "lugat" açıklamalarıyla yapılamaz. Böyle bir yol seçmek, popülizm olur. Çünkü bazı terimlerin anlatılmaları için "basite" indirgenmeleri mümkün değildir. Örneğin "ekonomik buhran"ı 3 - 5 cümleyle ve basit olarak anlattığımız da, aslında hiç bir şey anlatmamış olursunuz. Ama buna karşılık "devalüasyon" belki daha kolaylıkla anlatılabilir. İlke olarak kavratıcı ve sade olmayı benimsemiş bulunuyoruz. Bunu başarmak için bütün mümkün çözüm yollarını uygulayacağız. Ama popülizme düşmemeyi de hedeflerimiz arasında sayıyoruz.

Hareketimizi güçlendirmek ve kitlelerle daha çok kaynaşmak için hatalarımızı aşmalıyız

Biz Halkın Kurtuluşu'nun siyasetini benimseyen Hopalı devrimcileriz. Gazetemizin bazı eksiklikleri ve eleştirdiğimiz yönleri vardır. Proleter devrimci siyasetimizi daha da güçlendirmek ve kitlelerle kaynaşmak için hatalarımızı devrimci bir tarzda eleştirmek ve engelleri aşmak zorundayız. Halkımız bizlerden çok şey bekliyor. Gazetemizin kendine düşen görevi ve sorumluluklarını unutmayacağını umuyoruz:

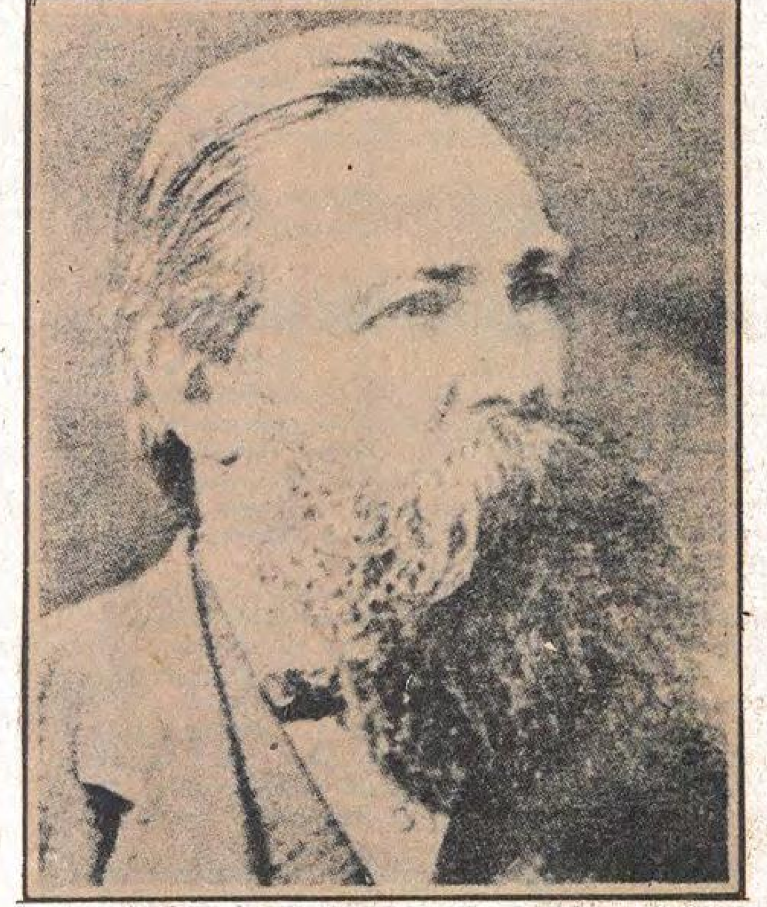
1. Bazı yazılarda (özellikle Teori Yolumuzu Aydınlatıyor köşesinde ve bazı güncel yazılarda) aynı cümleler bir kaç kez tekrarlanıyor. Bu yazının ciddiyetini bozuyor.
2. Biz kadınların sorunlarına hiç denecek kadar az yer ayırıyoruz. Bu yolda olumlu adımlar atar ve sorunlarımıza eğilirseniz seviniriz.
3. Marksist-Leninist klasiklerden vs. alıntılar verebilir, kitleleri bu yönde aydınlatmak için çok önemli adımlar atabilirsiniz. Oysa böyle yazılara hiç rastlanmıyor diyebiliriz. Örneğin Halkın Yolu gazetesinde böyle bir yazı yayınlandı: Kızıl Kayalar. Bu yazı biz devrimcilere yol gösterici(di).
4. Gazetemiz işçilere, köylülere, proleter devrimcilere seslenen bir gazetedir. Yazılarınızda bir çok yabancı kelimeye rastlıyoruz. Çevremizden gazetemize daha çok bu yönde eleştiriler geliyor. İşçi dostlarımız bu kelimeleri anlamadıklarını, araştırmaya da fırsat bulamadıklarını söylüyorlar.

Her sayıda bir sütun ayırarak o sayıda geçen yabancı kelimelerin anlamlarını yazabilirsiniz. Böylelikle işçiler, köylüler gazetemizi daha kolay anlayacak ve daha çok sevecektir.

En sıcak ve dostluk dolu devrimci selamlarımızı iletiriz.

HOPA'DAN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

Büyük devrimci önder Friedrich Engels'i ölümünün 82. yılında anıyoruz

İşçi sınıfının büyük önderi, bilimsel sosyalizmin ilk kurucularından olan Engels 5 Ağustos 1895'de öldü. İşçi sınıfı Marks'tan sonra, marksizmin ilk iki ustasından birini daha kaybetti. Ama onun devrimci öğretileri, ölümünden 82 yıl sonra bile taptaze, parıl parıl proletaryanın yolunu aydınlatmaya devam ediyor.

Marks'ın en büyük çalışma arkadaşı olan Engels işçi sınıfının öğretisi olan bilimsel sos-

De.sa.7.sü.1'de

HALKIN KURTULUŞU

"HALKIN SESİ" OPORTÜNİSTLERİNE CEVAP:

Vatan Gazetesi'ni protesto eylemi neden doğru bir eylemdir?

Halkın Sesi oportünistleri 118. sayılarında "Vatan Gazetesine Karşı Açılan Kampanya Konusunda" başlıklı bir yazı yayınlayarak Vatan gazetesine ve onun aracılığıyla revizyonist, sosyal-faşist, burjuva, feodal ideolojilere karşı yürütülen kitle eylemini soysuz bir dille karalamaya çalıştılar.

Halkın Sesi'nin burjuva kalemşorları, Babıali patronlarının ağzından Vatan'ı protesto eylemine saldırmakta ve bu kitle eylemine "halkın meseleleri yerine tekkenin meselelerini" düşünmek, "ahbapçavuş tekkelerinin çıkarlarını" savunmak, "herşeye birden saldırmak" gibi iğrenç iftiralar atarak anti-revizyonist saflarda kargaşalık yaratmaya çalışmaktadırlar.

"Bugün Türkiye'de Politika adında bir gazete yayınlanıyor. Bu gazetenin biricik görevi, sosyal-emperyalizmin ve Rus beşinci kolunun reklamını yapmaktır. DİSK'teki revizyonist hainler, bu gazeteyi işçi sınıfının içine sokmak için, şimdi DİSK'in imkanlarını da seferber eden bir kampanya açmışlardır... Ve gene bu gazete ile işçi sınıfını zehirleme çabası içindedirler. Üçlü oportünist blok, böyle bir gazeteye karşı boykot kampanyası açmıyor çünkü onun meselesi işçi sınıfının meselesi değildir. Onu yalnız ahbapçavuş tekkesinin çıkarları ilgilendiriyor." (H.S. sayı 118) İşte Halkın Sesi böyle iddia ediyor. Vatan gazetesini ve patronunu boykot etme nedenimizi defalarca açıklamamıza, günlük basına karşı tavrımızı ortaya koymamıza rağmen Halkın Sesi'nin kampanyamızı karalamasına, onun nedenlerini, hedeflerini tahrif etmesine sebep nedir? Vatan'ın taban sağladığı anti-revizyonist safları bulandırmasına, burjuva-revizyonist, sosyal-faşist ideolojiyi bu saflarda sinsice yaymaya çalışmasına Halkın Sesi'nin bir itirazı yoktur. Halkın Sesi'nin marksizmle revizyonizmi kesin bir şekilde birbirinden ayrılması gibi bir meselesi yoktur ve olamaz da.

Halkın Sesi oportünistleri Vatan gazetesini boykot ediş sebebimizi bulandırmaya, sonra da bu bulanıklıktan yararlanarak eylemi karalamaya çalışmaktadır. Neden bir Politikayı, Cumhuriyeti, Bir Millet'i, Hergün'ü, Tercüman'ı, Günaydın'ı vs. vs. değil de Vatan gazetesini boykot eylemini başlattık? Defalarca açıkladığımız gibi Vatan Gazetesi ile diğer günlük burjuva-revizyonist basının önemli bir farkı vardır. Bu fark da Vatan gazetesinin anti revizyonist, yurtsever bir okur kitlesine dayanmak yolunu seçmiş olmasıdır. Şimdi ise Vatan gazetesi bizzat kendisini vareden anti-revizyonist kitleleri oyuna getirmeye, bu saflarda burjuva, revizyonist, sosyal faşist soysuz ideolojileri yaymaya niyetlenmiştir. Vatan patronu böyle bir karşı devrimci zihniyetle devrimci, yurtsever, demokrat yazarlar ve diğer çalışanlar üzerinde baskıları yoğunlaştırmış, işçi haklarını tamamen gaspetmiştir. Bütün bunlara karşı geliştirilen boykot eylemi Halkın Sesi oportünistlerinin iddia ettiği gibi "tekke çıkarlarını" savunmanın eylemi değil, devrimci bir kitle eylemidir. Ama Halkın Sesi'nin anti- revizyonist, yurtsever safların "dost" bir maske altında aldatılmasına, kargaşa yaratılmasına karşı

De.sa.7.sü.1'de

YILMAZ GÜNEY'E DOSTÇA BİR UYARI

Burjuva, kozmopolit, Kemalist, revizyonist, sosyal-faşist, faşist düşünceler ve onların yazar-çizerlerince kuşatılmış bulunan günlük basın piyasasına karşı, yurtsever-devrimci okur kitlesinin sürdürdüğü boykot, Halkın Kurtuluşu'nun belirttiği gibi devrimci bir "kitle eylemi"dir.

Günlük basında yurtsever-devrimci düşüncenin kendini yansıtma; toplumsal, ekonomik, siyasi olayları yorumlama hakkı yoktur. Günlük basın, özellikle de önemli toplumsal olaylarda, yurtsever devrimci saflara ve devrimci düşünceye karşı saldırıda yek vücut olmakta, ağız birliği etmektedir.

Sabah akşam "demokrasi" den söz eden kalemşorların bile "demokrasi" anlayışları, düzenle uzlaşmış, evcilleşmiş "sol"un dışına çıkmamaktadır. Yurtsever-devrimci safların mücadelesi, bu saflara yönelik baskı ve tertipler günlük basında görmezden gelinmektedir. Tabeladan başka göstergesi olmayan siyasetlerin basın bildirileri manşetlerle yer alırken, onbinlerce taraftarı olan yurtsever devrimci siyasetlerin basın bildirileri günlük basında hiç bir zaman üç-beş satırı aşmamaktadır.

Bu tutum sosyal-faşist anlayışın günlük basındaki yansımasıdır.

Bizzat Yılmaz Güney'in kendisi de bilmektedir ki siyasi düşüncelerini yurtsever özüyle açıkladığı zaman, onca şöhretine karşın, günlük basın ona karşı sağırlaşmıştır. Revizyonist, sosyal-faşist kişi ve kuruluşlar onun ve diğer yurtseverlerin, devrimcilerin affıyla ilgili yurtsever ve devrimci çabaları çarpıtmış, sekteye uğratmış ve engellemişlerdir.

Günlük basın patronları, yurtsever-devrimci saflara karşı bilinçli bir gericilik uygulamakla birlikte, bu safların "piyasa değeri"ni hesap etmekten de geri durmuyorlar. Zaman zaman bu "piyasa" ya göz kırparak paçavralarına "alıcı cezbediyorlar. Çünkü bu saflar yaygın bir okur tabanıdır. Yurtsever-devrimci siyasi yayın organlarının 20-30 bine varan tirajları bunun kanıtıdır.

Vatan işte -çok sınırlı da olsa- bu saflara yazma hakkı vererek çıktı. Ve kısa zamanda büyük bir okur kitlesine ulaştı. Yurtsever devrimci saflarda kendini "okutma alışkanlığı" yarattı. Tirajının sağlamlığına güvendiği bir anda da sınıfsal yapısı gereği ihanete başvurdu. "Okur bir koyun sürüsüdür, ne kadar veriliyorsa o kadar almak zorundadır" mantığı Babıali patronlarının klasik tutumudur. Vatan işte bu tutuma yapışırken kendi mezarını da kazdı.

1 Mayıs'ın hemen ertesinde gazetedeki yurtsever-devrimci yazar ve çalışanlar tasfiye edildi. Yerlerine revizyonist ve sosyal-faşistler doldurul du. 1 Mayıstan sonra yurtsever yazarların yazıları sansüre tabi tutuldu ve yayınlanmadı. Gazete emniyetten çağırılan ekiplerce bir polis karakolu haline getirildi.

Gazeteye haber ve yayın organı getiren proleter devrimciler kapıda çevrilip, kovuldular. Bu yayınların gazetede okunması yasaklandı.

Vatan çalışanlarının, ekonomik-sosyal sendikal hakları için sürdürdükleri mücadele öteden beri patron ve kapıkullarınca sabote edilip, engellendi.

Bütün bu olayları Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu kamuoyuna deşifre etti ve tepkileri devrimci bir kitle mücadelesi platformunda yönlendirdi.

Bu bir direniştir. Bu direniş ne kadar güçlü olursa yurtsever-devrimci anlayışın kazandığı mevziler de günlük basında o kadar çok olacaktır.

Vatan bir Günaydın, Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet değildir. Vatan'ın kendini dayadığı okur büyük oranda yurtsever ve devrimci saflardı. Patron bunu bu saflara duyduğu eğilimden ötürü değil, bu gün bu piyasayı hesap etmeden bir gazetenin varolamıyacağı ticari hesabından ötürü yapmıştır.

Bizler çok sınırlı sesimiz varken bile, bir gazeteye binlerce okur getiriyorsak; bunun verdiği güçle yeni haklar kazanma mücadelesini de bilmeliyiz

İşte böyle bir ortamda Yılmaz Güney'in tutumu, bilinçli okur direnişini kırıcı, zayıf düşürücü bir tutumdur. Patron bu direnişi kırmak için Yılmaz Güney'e dört elle sarılmıştır. Bu onun son çırpınışıdır.

Yılmaz Güney'e dostça şu uyarıda bulunmak isteriz ki, yurtsever-devrimci safların ona beslediği sevgi ve onun şöhreti patronlarınkiyle aynı nitelikte değildir.

Belki Yılmaz Güney halk kitleleri üstündeki yaygın sevgisi ve şöhretiyle bilinçsiz unsurları çekecek ve Vatan'a geçici bir hayat şırıngası yapacaktır. Fakat bu sonuç saman alevi gibi uçup gidicidir.

Bilinçli yurtsever devrimci okur 'Vatan'a karşı sürdürülen devrimci direnişe daha da güçle sarılacaktır. Bu eylem yurtsever-devrimci saflara babıali patronlarının içyüzünü gösteren bir eğitim alanı olmuştur. Bilinçli okur neye karşı ve ne için mücadele ettiğini bilmektedir.

Dileriz ki Yılmaz Güney şöhretini ve yaygın sevgisini çökenle değil, yükselenle bütünleştirsin.

BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

Vatan Gazetesi patronuna karşı protesto sesleri yükseliyor

ADANA	127
ESKİŞEHİR	232
BALIKESİR	83
GERZE	41
KASIMPAŞA	42
MEYDAN MAH.	167
ORTAKARAÖREN (Seydişehir)	70
EMÜLFALT YOL YAPI KOLL.STİ. (İST)	25
TAVŞANÇALI (KULU)	56
GEÇEN SAYILARDAN	2416
GENEL TOPLAM	3259

Vatan patronunu protesto ediyoruz

Bilindiği gibi ülkemizde günlük basın sermayenin uşaklığını yapmaktadır.

Vatan gazetesi de var olabilmek için Türkiye'de yükselen yurtsever, devrimci hareketlerin doğurduğu okur kitlesini dayanak olarak almıştır. Vatan gazetesi ilk çıktığı dönemde devrimci kesimin düşünce ve görüşlerini yansıtacağını, demokratik yapıda, anti-faşist, anti-emperyalist yurtsever devrimci güçlerin seslerini duyurabilecekleri bir gazete olacağını, patronluk değil arkadaşlık müessesesi olacağını ilan etmişti...!

Daha dün özgürlük kampanyaları açanlar, anti-revizyonist kesimlerin sözcülerini açıklama için çağıranlar, sendikalaşma ve işçi mücadelelerini desteklediklerini söyleyenler, bugün proleter devrimci yazar Nihat Behram'ın işine son vererek gazetenin sayfalarını anti-revizyonist görüşlere kapamışlardır.

Onlar devrimci düşünceleri bastırabilmek için gazeteye polis çağırmışlar, devrimcileri polise ihbar etmişlerdir.

Bütün devrimci, yurtsever ve demokrat kişi ve kuruluşları bu içten pazarlıklı tutumu protesto etmeye çağırıyoruz.

ESKİŞEHİR KADINLAR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU
ESKEŞEHİR YURTSEVER DEVRİMCİ LİSELİLER DERNEĞİ Y.K
ESKİŞEHİR TÜS-DER Y.K
ESKİŞEHİR TÜM-DER Y.K
ESKİŞEHİR DEV-GENÇ Y.K
ESKİŞEHİR YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ Y.K

Diyarbakır Cezaevi'ndeki direniş başarıya ulaştı "Birlikten kuvvet doğar"

Diyarbakır Cezaevinde son zamanlarda yoğunlaşan baskı, zulüm ve işkence tutuklu ve hükümlülerin direnişine yol açtı.

Bu güne kadar cezaevinde yapılan baskılara ve zulme karşı bir çok mücadele verilmiştir. Birçok tutuklu ve hükümlü de baskılara ve işkencelere karşı çıktığı, mahkumların sorunlarına eğildiği, yolsuzluklara ve haksızlıklara karşı çıktığı için, tehdit edilmiş ve dövülmüştür.

Cezaevi tutuklu ve hükümlüleri üzerindeki baskıların kalkması için verilen mücadelenin önüne her türlü engel çıkarılmış yasal yollara başvurma hakları dahi engellenmiştir. Sorunların çözümü için verilen bütün dilekçeler faşist idare tarafından

De.sa.7.sü.1'de